MŰEGYETEM 1782

BME ALUMNI MAGAZIN

2018

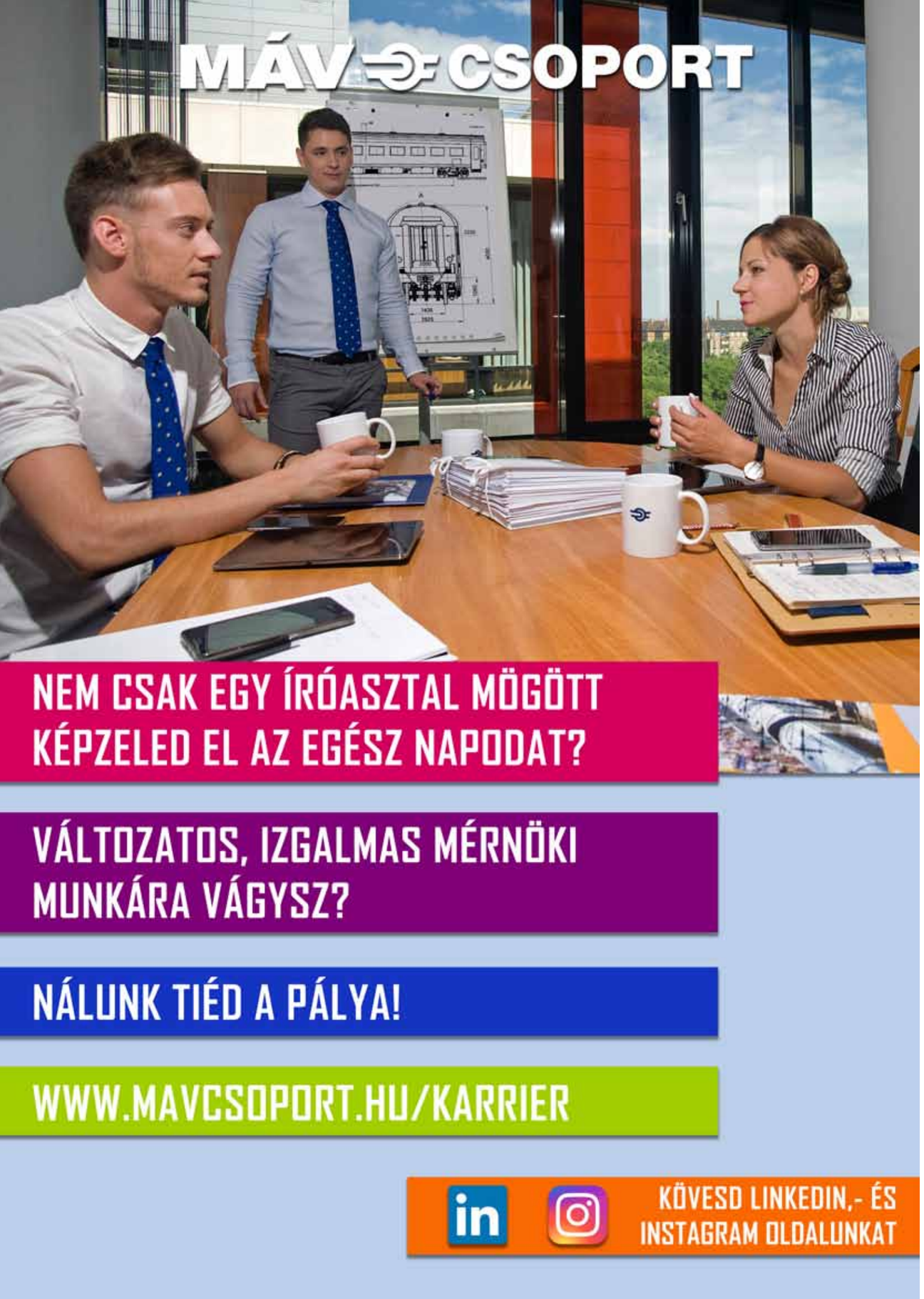

Kiadja:
BME Kancellária
Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóság

Felelős kiadó:
Nagy Gábor igazgató

Tördelőszerkesztő:
Ficzek Zoltán

Nyomdai kivitelezés:
Topbalaton Kft.

Példányszám: 16.000
Terjedelem: 48 oldal + 4 oldal borító
ISSN: 2416-2086

Kedves Olvasó!

Köszöntöm a BME Alumni Magazin ez évi kiadványának olvasói között. Mindig nagy öröm számomra megosztani legújabb lapszámunkat mindazokkal, akik egykor a Műegyetem aszfaltját koptatták. Intézményünk a jövőben is kiemelt fontosságúnak tartja az itt végzett hallgatókkal történő kapcsolattartást. Küldetésünk, hogy ápoljuk a kapcsolatot az egykori diáktársainkkal, teret adjunk a közös múltnak és hovatartozásnak, kialakítva ezzel egy olyan közösséget, amelyben mindenki örök műegyetemista maradhat.

Ismertetve egyetemünk két legfőbb vezetőjének terveit külön interjúban nyilatkozik Kotán Attila Kancellár, valamint Dr. Józsa János Rektor. Híreink között olvashat arról, hogy milyen sikereket könyvelhettünk el a szakmák Európa-bajnokságán, illetve milyen látványosan valósult meg az idei Kutatók Éjszakája. A korábbi számainktól eltérően bővítettük Hírek rovatunkat kari aktualitásokkal, így három karunk részletesen is bemutatkozik.

Külön adunk számot azon oktatóinkról, akik az elmúlt időszakban eredményeikkel, elnyert díjaikkal tovább öregbítették hírnevünket, és az egyetemi brandet. Előző alkalommal, örömmel adtunk hírt arról is, hogy a Felsőoktatási és Ipari Együttműködési Központ létrejöttével új szervezeti egység keretein belül fejlődik tovább a kutatásszervezés. Kitekintünk a jövőbe, és beszámolunk a következő évben kettő szekcióval nálunk is megrendezésre kerülő, XXXIV. OTDK-ról.

Fontosnak tartjuk, hogy a munkaerőpiacra kikerülő hallgatóink a szaktudás mellett, számos kiegészítő tudásra tudjanak szert tenni. Cikkeinkben bemutatjuk, milyen távlatok nyílnak meg az esélyegyenlőség jegyében, miként segítjük a pályaszocializációt, illetve betekintést adunk az újonnan kialakított munkavállalói, készségfejlesztő szabadulószoba rejtelmeibe.

Kiadványunk természetesen a fentieknél bővebb tartalommal szolgál az aktualitásokról, visszaemlékezésekről és a sportéletről. Reméljük, hogy ez alkalommal is sikerül majd a kiadvány olvasásának idejére, kellemes és nosztalgikus perceket csempésznünk a mindennapokba.

Üdvözlettel:

Nagy Gábor
Igazgató
Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóság

TARTALOM

BME
Alumni magazin

4. OLDAL
Hírek

6. OLDAL
Kancellári interjú

8. OLDAL
Rektori Interjú

10.. OLDAL
KARI HÍREK- GPK

12. OLDAL
KARI HÍREK- KJK

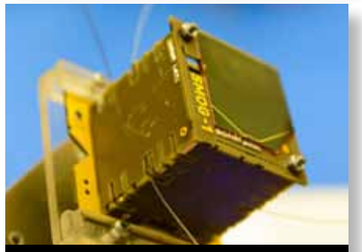
14. OLDAL
KARI HÍREK- VIK

16. OLDAL
Beszélgetés Kőhalmi Zoltánnal

20. OLDAL
Ericcson
Varga Tamás és Tátrai Ferenc Interjú

21. OLDAL
Díjazott oktatóink

24. OLDAL
BME FIEK
Út a jövő felé

27. OLDAL
OTDK
Tavasszal a BME-n

30. OLDAL
Alumni interjú
Bári Gergely

32. OLDAL
Alumni interjú
Sárköziné Csiszárik Csilla

34. OLDAL
Alumni interjú
Kocsis-M Brigitta

36. OLDAL
Tudta-e?
Az a bizonyos 12 pont napjainkbanl

38. OLDAL
HSZI
Esélyegyenlőség mindenkinek

40. OLDAL
HSZI
Pályaszocializáció segítése a BME-n

41. OLDAL
HSZI
Szabadulószoba

42. OLDAL
Generációk az egyetemenl
Lovas család

46. OLDAL
Sportközpont

48. OLDAL
Topotéka
A BME múltja mindenkié

Hírek

Harmadszor is a dobogó tetején a műegyetemi járműépítők

2015 és 2016 után a BME Formula Racing Team idén ismét megnyerte a Techtogether mérnökhallgatói versenyt, két másik BME-s csapat pedig különdíjban részesült. A szakmai viadalra azok a hallgatói csapatok kapnak meghívást, amelyek szabadidejükben járműveket építenek, és amelyekkel nemzetközi versenyeken állnak rajthoz. Az 5. alkalommal megrendezésre kerülő eseményen, kilenc egyetem tizenöt járműépítő csapatának több száz egyetemi hallgatója vett részt. Eredményeik alapján a cégek is valós képet kaptak a diploma megszerzése előtt álló fiatalok felkészültségéről, tudásáról és szakmai képességeikről. Első helyezést ért el és 500.000 forint jutalomban részesült a BME Formula Racing Team (BME FRT) csapata. A társaságot további 100.000 forint értékű különdíjjal jutalmazták és egy speciális autóipari képzés elvégzésére is lehetőséget kaptak.

Kari összefogás a katasztrófavédelem munkájának segítése érdekében

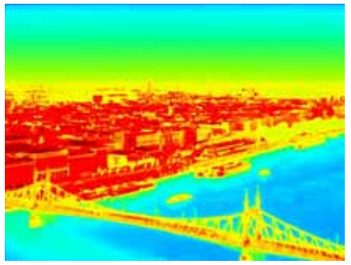

Módszertani fejlesztésekkel és esettanulmánnyal járul hozzá a Műegyetem az OKF projektjének megvalósításához. Az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (OKF) egy új, országos katasztrófakockázat-értékelési rendszert dolgoz ki, amelynek célja, hogy megváltoztassa a települések kockázati besorolásának jelenlegi rendszerét: ne csupán egy-egy jelző alapján történjen a kategorizálás, hanem az adott veszélyeztetettségi tényezők számszerűsítésével pontosabb képet adjanak a természeti- és társadalmi katasztrófák kockázatáról. Az új módszertan alapját a múltbeli adatsorok térinformatikai elemzéséből és az ezzel összekapcsolódó modellezésből levezetett kockázati mezők képezik. Mérnöki módszerekkel elemezhetők a földrengés, a felszínmozgás, a szél, az ónos eső, az árvíz és az erdőtűz hatásai az érintett vagy környező településekre vonatkoztatva. Nemcsak a hatótényezőket, hanem a különböző katasztrófatípusok épületekre, hidakra, árvízvédelmi földművekre és egyéb kritikus létesítményre gyakorolt hatásait is ismerni kell a kockázatok pontos meghatározásához.

Számtalan munkalehetőség várta az érdeklődőket a Műegyetemi Állásbörzén

140 kiállító, több mint 4000 látogató és legalább 200 tanácsadás a mérlege az őszi rendezvénynek, amelyet ezúttal is a Központi épületben tartottak. „Ismét hatalmas érdeklődés övezte a legrangosabb hazai egyetemi karrierfórumot. Ezt jelzi, hogy már az első napon több mint 2500 üdvözlőcsomagot adtunk át látogatóinknak" – értékelte a 2018. október 10-11. között lezajlott 47. Műegyetemi Állásbörzét Kiss Gergő szervező, hozzátéve, hogy 50 új cég csatlakozott a programhoz, így összesen 140 kiállító építhetett standot a BME Központi épületének két szintjén.

Műegyetemi sikerek a szakmák Európa-bajnokságán

Arany- és ezüstérmet, valamint életre szóló szakmai tapasztalatot is szereztek a BME hallgatói az Euroskills 2018 versenyen. Az Euroskills, avagy a szakmák európai bajnokságának versenyét kétévente, minden páros évben megrendezik a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara (MKIK) támogatásával. Minden ország egy versenyzőt vagy csapatot nevezhet szakmánként, és egy játékos csak egy Euroskills megmérettetésen indulhat. A rendezvényeken a versenyszámokat több területről jelölik ki: járműipar és logisztika, építőipar, gyártástechnológiák és mérnöki tevékenységek, információ kommunikációs technológiák, kreatív művészetek és divat, valamint szolgáltatóipar és vendéglátás.

Látogatórekord a XII. BME Egyetemi napokon

3 nap, 4 színpad, több mint 60 fellépő Budapest egyik legnagyobb szabadtéri zenei fesztiváljának mérlege, amelynek bulijaihoz még a nyárvégi időjárás is kedvezett. A Sziget Fesztivál után Budapest második legnagyobb belépőjegyes szabadtéri zenei eseményét idén is a lágymányosi kampuszon, az Infopark egyetemi területén rendezték meg, ám ezúttal komfortosabb helykihasználással, professzionális akusztikus környezettel, megújult dekorációval, több kiszolgálópulttal és színesebb kulturális programkínálattal várták a vendégeket. Újdonság volt a hazai borkultúrát bemutató borudvar és az az óriás kivetítő, amelyen a magyar-görög Nemzetek Ligája-futballmérkőzést követhették a focirajongók.

Műegyetemista önkéntesek segédkeztek a kerület megszépítésében

Nyolcadik alkalommal rendezték meg a BME Önkéntes Napot, amelyen csaknem félezer hallgató festett kerítést, szedett szemetet, és végzett kerti munkát Újbudán. A szervezők a rendezvényt már a gólyatábor óta népszerűsítették a hallgatók körében, emellett plakátokon, szórólapokon és a Műhely újságban is biztatták a diákokat a részvételre. Az érdeklődőkkel a BME Önkéntes Nap Facebook-oldalán tartották a kapcsolatot. Az idei évben is szedtek szemetet az önkéntesek az Infoparkban és az Irinyi József utcában, tovább graffitiket távolítottak el a Feketelen-tó, a Szent Gellért tér és a BME Campus környékén, de voltak új helyszínek is: pl. a Bóbita Bölcsődében, ahol a szabadidős kert rendberakása volt a cél.

„Ne csak bejussanak egyetemünkre, hanem végezzék is el azt"

Magyarországon először a BME-n tartottak felkészítő tábort speciális igényű egyetemisták számára. Az eseményt a HSZI rendezte. „A speciális igényű hallgatók száma minden egyetemen évről évre növekvő tendenciát mutat, ami esélyegyenlőségi szempontból meghatározó jelenség. Az intézményeknek fel kell készülniük az ezzel összefüggő új helyzetekre, felmerülő problémákra és azok megoldására" – emelte ki Németh Ádám, a BME Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóság Hallgatói Tanácsadási Osztályának (HSZI HTO) autizmus szakembere, aki Demjén Zitával, a HTO esélyegyenlőségi koordinátorával augusztus végén szervezett – hazánkban elsőként – az említett tanulók számára gólyatábort. A HSZI az utóbbi időben nagyobb figyelmet fordít és több forrást biztosít az érintetti kör részére, ennek eredménye volt a nagy sikerrel zárult esemény is. Kifejtették: többféle fogyatékossággal, mozgás- vagy érzékszervi problémákkal együttélők – például látássérültek –, vagy tanulási zavarokkal – diszlexia, diszgráfia – küzdők is járnak a Műegyetemre.

Szenzorfúzió és öntanulás a hatékonyabb drónfelismerés szolgálatában

A pilóta nélküli légi járművek felderítését megkönnyítő eszközt fejlesztenek a Műegyetem szakemberei. „Projektünkben drónérzékeléssel foglalkozunk, ami különbözik a drónelhárítástól: az utóbbi főként a katonaság feladata, míg az előbbi esetében a munkánk eredményének számos polgári alkalmazása lehet" – hangsúlyozta Korondi Péter, a BME Gépészmérnöki Kar (GPK) Mechatronika, Optika és Gépészeti Informatika Tanszék (MOGI) tanszékvezető egyetemi tanára. A felek (Antenna Hungária Zrt. a Humansoft Kft. és a Magyar Honvédség) tavaly csaknem 2 milliárd forint vissza nem térítendő uniós támogatást nyertek el az „UAV (Unmanned Aerial Vehicle, személyzet nélküli légi jármű) eszközök felderítését, mozgási pályájának meghatározására és követésére alkalmas komplex szenzorrendszer kifejlesztése" című pályázatukkal. A három éves program félidejéhez közelednek a kutatók. A konzorcium tagjai saját kompetenciaterületüket képviselik a fejlesztésben. A Humansoft az eszköz informatikai keretrendszerét programozza, lényegében a képernyőn látható kezelőfelület kialakítását végzi. A Honvédség a katonai szempontokat ismerő szakembereket biztosítja, az Antenna Hungária pedig az ipari fejlesztés aspektusát helyezi előtérbe.

Nemzetközileg elismert diploma várja az angol nyelvű képzésben részt vevő hallgatókat

A Műegyetem nemzetközi tanévnyitó ünnepségén köszöntötték az elsőéves külföldi diákokat. A Műegyetem 2018/2019-es tanévére – a tavalyinál több – 666 külföldi hallgató iratkozott be, csaknem félszáz országból. A legtöbben Kínából érkeztek, de számos diák jött Jordániából, Braziliából, Iránból, Algériából, Azerbajdzsánból, Törökországból, Szíriából, Egyiptomból, Pakisztánból, Tunéziából és Mongóliából. Valamennyi tanuló online jelentkezett, nagy részük alapképzésre, és csaknem 180-an MSc vagy PhD képzésre.

„Aktívan vettek részt egyedülálló nemzetközi tudományos műhelymunkában"

A zárásához közeledő PANTHER-projekt újabb fiatal ösztöndíjas műegyetemi kutatói tértek haza értékes szakmai tapasztalatokkal a birtokukban a Föld másik feléről. A program az Erasmus Mundus projekt részeként kifejezetten a műszaki területen oktatók, kutatók és hallgatók számára meghirdetett csereprogram, amelyben Ausztrália, Új-Zéland és az Európai Unió nyolc felsőoktatási intézményének fiatal szakemberei vesznek részt. A projekt kiváló lehetőséget nyújt egymás kutatási és oktatási struktúrájának megismerésére például az energetika, a környezetvédelem, a biomechanika, a villamosmérnöki és az informatikai tudományok területén. A közelmúltban négy fiatal műegyetemi ösztöndíjas tért haza: Nagy Balázs és Sándor Balázs Ausztráliában, Magdics Milán és Petró Bálint pedig Új-Zélandon kapcsolódott be egy-egy nemzetközi kutatócsoport munkájába.

Idén is kalandozhattunk a látványos ismeretterjesztés világában a Kutatók Éjszakáján

A rendezvénysorozaton a Műegyetem izgalmas és látványos bemutatókat kínált a tudomány iránt érdeklődőknek. Szórakoztató és tartalmas kikapcsolódást nyújtó lehetőséget választottak azok, akik a BME-re látogattak a Kutatók Éjszakájának idén először kétnaposra tervezett eseményeire. 2018. szeptember 28-án és 29-én, 17 helyszínen 88 program várta a vendégeket: a fesztivál népszerűségét mutatta, hogy némely, a regisztrációhoz kötött tudományos előadásra már a jelentkezés első napján elfogytak a helyek. Ebben az évben is körülbelül ötezren voltak kíváncsiak a műegyetemi rendezvényre: a következőkben a programkínálatból szemezgettünk. A Villamosmérnöki és Informatikai Kar Q, V1 és I épületben tartott, éjszakába nyúló programjaira ezúttal is rengetegen érkeztek. Az elektronikus kütyük áramköreinek készítésétől a nagyfeszültségű hálózat működtetésének bemutatásáig számos érdekességgel készültek a kutatók. Elsőként mutatkozott be az Ipar 4.0 Technológiai Központ, ahol a legmodernebb technológiákkal ismerkedhettek meg kicsik és nagyok.

További érdekes híreket olvashat az egyetemi élet mindennapjairól a www.bme.hu oldalon.

2017-BEN A MŰEGYETEM MAGYAR SUPERBRAND DÍJAT KAPOTT, MÁRKAÉRTÉKKÉNT A TRADÍCIÓT A KÖZÖSSÉGET ÉS AZ INNOVÁCIÓT KIEMELVE. ŐSZINTÉN HISZEM, HOGY A BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM EZEN ÉRTÉKEK MENTÉN FEJLŐDIK TOVÁBB

Fotó: Zolnai László

Találkozott meglepetésekkel az első hónapokban vagy egy jól működő rendszer, egy kitaposott csapásirány fogadta itt a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen?

A kancellári pályázat előtt természetesen tájékozódtam. A Műegyetem Magyarország egyik legnagyobb presztízzsel rendelkező felsőoktatási intézménye, számos értékkel bír, legyen szó akár a hallgatói minőségről, vagy az intézményben folyó oktatási, kutatási tevékenységekről. A megismert eredmények egy jól menedzselt, a tradícióival élni tudó egyetemi működést vetítettek elő. Ezt visszaigazolják a hazai felsőoktatási rangsorok, és visszaigazolták azok is, akiket megkérdeztem a kancellári pályázat beadása előtt. Váratlan meglepetések nem értek ugyanakkor nagyon sok elvégzendő feladattal találkoztam július óta. Az ősz feladata volt az Egyetem működésének megismerése – immár belülről – a feladatok rangsorolása a hatékony munkavégzéshez szükséges (kancellári) szervezeti struktúra megtalálása és gyors kialakítása. A kancellárián egyszerűsítettük a folyamatokat, megszűnt egy vezetési szint, „profiltisztítás" is történt ugyanakkor olyan új feladatok is megjelennek vagy hangsúlyosabbá válnak, mint pl. a pályázati és projektmenedzsment, vagy a közbeszerzések előkészítése. Ez a folyamat a napokban zárul, 2019-re cél egy letisztult világos szervezeti és felelősségi renddel működő Kancellária kialakítása. Egyetemi szempontból talán a legfontosabb feladat a következő évi költségvetés előkészítése. A tervezés metodikája a költségvetés készítés folyamata szintén módosul. Az eltelt időszakban az egyetem akadémiai vezetőitől, (Rektor úr, dékánok) támogatást kaptam, bízom benne, hogy ezt a továbbiakban is így marad.

Négy éve működik hazánkban a kancellári rendszer. Ön hogyan értékeli a jelenlegi állapotát?

Véleményem szerint könnyebb helyzetben vagyok, mint az Egyetem első kancellárja. Neki a magyar felsőoktatás irányításban újnak számító kancellári rendszert kellett meghonosítania a BME-n, én már egy működő konstrukció irányítását vettem át. A Kancellária az Egyetem működésével, gazdálkodásával kapcsolatos tevékenységek végzéséért felelős szervezet. Működését szervezeti struktúráját úgy és olyanná szeretném alakítani hogy minél jobban támogassa a Műegyetem alaptevékenységeit az oktatást, kutatást, innovációt. A kancellári rendszerrel a kormányzat megítélésem szerint, elérte a bevezetéshez kapcsolt célokat, mint pl. az intézményrendszer gazdálkodásának stabilizálása. Összefoglalva tehát egy kialakult útra kellett lépnem és azt fejleszteni hatékonyabbá tenni a Műegyetemen.

Az új vezető érkezése mindig a változás lehetőségét hordozza magában. Milyen újításokra lehet számítani az elkövetkező időszakban?

Változások az elmúlt 5 hónapban is történtek - ahogy erről az előző kérdésben már beszéltem - de nézzük konkrétan. A Kancellárián megszűntek, illetve megszűnnek az ún. funkcionális kancellárhelyettesi pozíciók. Ezzel „eltűnik" egy vezetési szint a szakmai feladatokat összefogó szervezeti egységekké az igazgatóságok válnak az operatív feladatok elvégzése szempontjából kulcsszereplő az Igazgató lesz megfelelő hatáskörrel és autonómiával. Ahogy utaltam rá új szervezeti egységként jön létre a Pályázati és Projekt Igazgatóság az egyetemet érintő pályázatok és projektek tervezését lebonyolítását segítő szolgáltatásokkal fog hozzájárulni a hatékony működéshez. Ilyen feladatokat jelenleg is ellátunk, de a terület eddig nem kapott elegendő hangsúlyt a kancellárián belül (és az Egyetemen sem). Megerősödik a beszerzések és közbeszerzések koordinációja, ezt a továbbiakban önálló osztály végzi. A Sport és Szabadidős Létesítmények Igazgatósága feladatait ugyanakkor nem a kancellária keretei között látjuk el, az igazgatóság integrálódik a BME egyik gazdasági társaságába. Egy intézményfejlesztés akkor sikeres, ha eredménye transzparens és üzembiztos működés, bízom benne, hogy a felsorolt döntések ebbe az irányba viszik a működést.

A felsőoktatásban a hallgatókért folyó verseny nemzetközi szintekre is áthelyeződött. A BME versenyhelyzetét mivel lehetne javítani?

Véleményem szerint, az egyetemnek tradicionálisan jók az adottságai. Piacvezető felsőoktatási intézmény, 200 éve élen járó a műszaki felsőoktatában. Ennek bizonyítéka, hogy intézményünk képzési programjainak többsége előkelő helyen szerepel a hazai felsőoktatási rangsorokban. Szintén az eredményesség indikátora az, hogy az Egyetem „eredményes pályázó" hazai és nemzetközi pályázatok révén olyan tekintélyes ipari szereplőket tudhatunk partnereink között, mint például a Richter Gedeon, a Siemens, az Ericsson, vagy a NOKIA.

A világ, a gazdasági környezet azonban változik, amihez minden esetben alkalmazkodni kell, nem mellékesen erős hazai és nemzetközi versenyben. Eddigi tapasztalataim azt mutatják, hogy az egyetemvezetés, a szervezeti egységek, a hallgatók és oktatók oldaláról egyaránt igény a folyamatos fejlődés, a rugalmasság reagálóképesség, általánosan fogalmazva helytállás a jelenleg zajló nemzetközi versenyben.

Két nagy területen látok lehetőséget versenyhelyzetünk javítására. Az első a folyamatosan változó piaci környezethez való gyorsabb alkalmazkodás lehetővé tétele az egyetem belső folyamatainak korszerűsítésével. Ebbe az irányba tett lépés a Kancellária átalakítása, de szükség van az egyetemi eljárásrendek egyes szabályozók, költségvetési gazdálkodási, fejlesztési megoldások alkalmazására illetve változtatására. Mindezek célja vonzó tanulási kutatási és vállalkozási környezet biztosítása oktatóink hallgatóink és partnereink számára. A másik terület a BME képzési portfóliójának folyamatos fejlesztése, alakítása, ez főként az akadémiai oldal kompetenciája. Véleményem szerint a képzés struktúrájának és tartalmának folyamatosan fejlődni, alkalmazkodni kell részben a technológiai fejlődéssel összefüggésben, részben igazodva a felsőoktatás nemzetközi és hazai trendjeihez.

Milyennek szeretné látni a Műegyetemet három év múlva?

Költségvetési, gazdálkodási szempontból stabilnak, a működés tekintetében kiegyensúlyozottan dolgozó magas színvonalú szolgáltatásokat nyújtó egyetemet szeretnék, ami itthon piacvezető, nemzetközi szinten markánsan megjelenő oktatási és innovációs centrum. Szeretném, ha a BME nemcsak meghatározó, hanem trendet diktáló felsőoktatási intézmény lenne, olyan megkerülhetetlen tényező az ágazatban, akivel számolni kell és akire számítani lehet.
2017-ben a Műegyetem Magyar Superbrand díjat kapott, márkaértékként a tradíciót a közösséget és az innovációt kiemelve. Őszintén hiszem, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem ezen értékek mentén fejlődik tovább. A Kancellária vezetőjeként munkatársaimmal együtt azon dolgozunk hogy ez a fejlődés töretlen legyen.

Roszik Renáta

„EGY CSAPAT VAGYUNK!”

JÓZSA JÁNOSSAL, A BME 2018 NYARÁN MÁSODIK REKTORI CIKLUSRA KINEVEZETT VEZETŐJÉVEL BESZÉLGETTÜNK AZ EGYETEM ÖREGDIÁKOKHOZ FŰZŐDŐ KAPCSOLATÁRÓL. A REKTOR SZERINT ŐK A DIPLOMA KÉZHEZVÉTELE UTÁN SEM SZŰNNEK MEG MŰEGYETEMI POLGÁROK MARADNI, AZ ALMA MATERNEK PEDIG ÚJRA KELL GONDOLNIA ÉS MEGERŐSÍTENIE ALUMNI STRATÉGIÁJÁT.

Fotó: Philip János

Hogyan lehet megszólítani frissen végzett hallgatóinkat?
Már a záróvizsga napján bele kell szőni az eredményhirdetésbe a diplomaszerzés utáni, az egyetemmel kapcsolatos lehetőségeik feltárását, megbeszélését, azaz nem szabad elengedni őket. Ők azok, akik óriási segítséget tudnak adni pl. szakkollégiumi mentorként, vagy személyes érintettségű példaként említhető az Építőmérnöki Karon a vízmérnöki MSc képzésben elsőként végzett hallgatók spontán létrejött Alumni Szövetsége, közülük sokan a tanszék vonzáskörzetében maradtak, nemcsak oktatóként.
Az, hogy valaki a Műegyetemen végzett, későbbi bemutatkozásának többnyire az első sorában szerepel, hiszen műegyetemi diplomásnak lenni nagy dicsőség, egymás között pedig szinte „bajtársi kapcsolat” létesítésére alkalmas. A bolognai oktatási rendszer ugyanakkor a több éven át egy egyetemhez kötődésben is változást hozott. Ma már lehetséges, hogy a BSc, MSc és PhD képzéseket valaki három különböző intézményben, akár három különböző országban végzi. Megtisztelő, és feltétlenül a műegyetemi alumni tagjának gondoljuk azokat a diákokat, akik máshol végzik BSc-s képzésüket, majd MSc-re idejönnek. De ugyanígy tekintünk az alapszakot itt végzett, majd nyugat-európai elit egyetemeken mesterképzésbe belépő diákokra is, akiket feltétlenül visszavárunk, hogy az ott szerzett különleges tudásukkal itthon gazdálkodjanak és az alumniba is „behozzák” mindezt.

Mit tehet az egyetem, hogy mind képzésben, mind hangulatban már az első években olyat kapjanak a hallgatók, amitől egyértelműen műegyetemi öregdiáknak érzik majd magukat?
Egyrészt hatalmas az oktatók felelőssége, ezért is nagy az örömük, amikor diákjaiktól visszajelzést kapnak arról, hogy értékes tudást adtak át. Másrészt a BME – az oktatás „reguláris hétköznapjain túllépve”, az egyetemen belüli műhelymunkával – lehetőséget biztosít „finomhangolásra”, a tudás elmélyítésére, vagyis az intézmény többek között a TDK-zó vagy szakkollégiumi közösségeken át különlegessé teheti a műegyetemi ittlétet.
Mindezt azért is fontos kiemelni, mert az egyetem első 1-2 féléve a jelenlegi középiskolás rendszerhez, normákhoz képest olyan kényszerű tananyag-kiméreti, oktatási stílus és tanulási módszerváltást jelent az ide jövők számára, hogy kezdetben majdnem mindegyiküknél nehézségeket okoz. Ebben nagyon kell segíteni a hallgatókat, mert ha ezen túljutnak, már igazán élvezni fogják az egyetemi éveiket.
Jó példaként említhető az angolszász felsőoktatási rendszerből ismert, több száz éves múltra visszatekintő college-ok tutor-rendszere, amelynek lényege, hogy a diákok a késő délutáni-esti órákban mentortanárok segítségével mélyítik tudásukat, azaz az oktatók közvetlen tudásrögzítő, stabilizáló hatása valóban jelen van mindennapjaikban.

Köszönhetően a BME oktatási portfóliója szélesedésének és újabb képzési programoknak, az utóbbi években jelentős számú új külföldi hallgatói réteg jelent meg az egyetemen. Ők hogyan illeszthetők be az alumni tevékenységbe?
A BME az 1980-as évektől kezdődően nyújt lehetőséget BSc, MSc és PhD fokozat megszerzésére angol nyelvű reguláris képzésben. Az elmúlt években több mint 5000 hallgató kapott oklevelet ilyen formában, és további 3000-en iratkoztak be egy-két szemeszterre a mobilitási programok keretében. A különféle szakokra napjainkban csaknem ötven országból jönnek a diákok. A brazil kormány támogatásával például a Tudomány Határok Nélkül Programban 3 éven át csaknem 800 fő jött a BME-re, a magyar kormány által alapított Stipendium Hungaricum (SH) kiválósági ösztöndíj keretében pedig már szintén több száz diák érkezett ide, összesített számuk két év múlva 2000 fő fölött lesz. Most elsősorban az SH alumnit kell sürgősen megalakítani, kiválasztani a közösségszervezés, -gondozás és -megtartásban affinitást érző hallgatókat, mindezt a Rektori Kabinetben létrejövő angol nyelvű oktatási igazgatóság keretei között.
Többféle szempontból is jelentőségteljes a hozzánk valaha járt külföldieket egybetartani. Amikor például korábban „Hydroinformatics and water management” területen Erasmus Mundus kiválósági MSc programban vettem részt koordinátorként és oktatóként, jól tapasztalható volt, mennyire benne maradtak köreinkben az alumnusok például rangos nemzetközi konferenciák szervezésében az adott tudományterületen.

Rektori pályázatában olvasható: az oktatás és tudományos tevékenység területén olyan szintet kell elérni, hogy tipikusan ne az egyetem keresse az ipari kapcsolatokat, hanem a fejlett ipari szereplőknek legyen szükségük az egyetemre. Néhány hete pedig hat másik felsőoktatási intézménnyel együtt aláírták az Egyetemi Technológia és Tudástranszfer Fórum alapító oklevelét az innovációs ökoszisztéma fejlesztésére, amelytől a kutatási eredmények hatékonyabb hasznosítását és az ipari együttműködések erősítését remélik. Számít-e mindebben az itt végzettekre a BME?
Hallgatóink műegyetemi diplomával a magyar gazdaság különböző területeinek élén járnak, annak – külföldi kapcsolatokkal is rendelkező – alapszövetét képezik. Egész más közvetlenséggel tudnak az egyetem felé fordulni. A velük kialakított kapcsolat különleges csatorna, amelyen keresztül a hallgatók gyakorlatra történő kihelyezése és az utánpótlás felszívása is lehetséges. Emellett a szakdolgozati témakiírások, a tanszékek támogatása és a hallgatók számára alapított vállalati ösztöndíjak számottevő részében is szerepe van egykori diákjainknak.
Az öregdiákok „műegyetemi tudatán” kívül a közös nyelv feltételezésével nagyságrendben leegyszerűsödhet a nagyon magas szintű együttműködés a K+F+I területen, ez időmegtakarítást jelent, amit a termelés növelésére lehet fordítani. Természetesen tisztán az alumniban sem lehet gondolkodni, szükséges a máshol szocializálódottak friss szemlélete. Úgy a leginkább egészséges, amikor az öregdiákok személyes alapú és az egyetemnek a multikkal „hivatalból” kialakult kapcsolata kiegészíti egymást.
Kevés egyetem esetében mondható el a felfedező alapkutatásoknak, az oktatással elválaszthatatlanul összekapcsolódó tudományos kutatásnak és a mindezekbe pl. eszközeikkel vagy praktikus megbízásaikkal bekapcsolódó, majd az eredményeket piacra vivő ipari oldalnak a majdnem teljes egyensúlya. Mi ilyenek vagyunk, mindig universitas, azaz mindezek összessége. Ezzel együtt az innovációs eredmények kissé „kisodródnak” az egyetemről, ezen igazítani kell. Fontos jövőbeli feladat a lehetőség megteremtése arra is, hogy a saját fejlesztéssel rendelkező hallgatóink diplomázás után rendszeresen hírt adjanak a tudományos és technológiai előrehaladásukról. Számon kell tartanunk, hogy az itt felhalmozott tudásvagyon, az ezen alapuló oktatás-kutatás milyen további profitot, eredményt „termel” hallgatói szinten, ez egyfajta önmagából eredő hordozóerő. Jó példák már vannak a Műegyetemen, pl. a Demola Budapest vagy a nemrégiben indult Startup Campus BME nevű inkubációs program, amelyben állami bank és hozzá tartozó kockázati tőkealap támogatja startup ötletek megvalósítását.

1981-ben szerzett építőmérnöki oklevelet a BME-n, 1994 óta oktat itt. Hogyan látja a hallgatók nemzedékei közötti különbségeket, illetve hogyan reagál az egyetem az X, Y, Z generációk eltérő tanulási, viselkedési attitűdjére?
A legfontosabb a törekvés, hogy meg akarjuk őket érteni, hogy ez kifejezésre jusson és érezzék a hallgatók. Nem sajnálom erre a plusz energiát. A tanszékek korfája nagyon fontos ebben a kérdésben: mindig legyen olyan fiatal oktató, aki nyelvezetben, attitűdben, habitusban közel áll a belépő hallgatók generációjához, amivel egy természetes hidat tudunk biztosítani. Amikor 1976-ban beléptem a Műegyetemre, még egy poroszos oktatási rendszerben éltünk, ehhez képest mára nagyot változott a világ, és jött az informatikai forradalom is. Úgy gondolom, mindenki tanul, fejlődik, illeszkedik, de azért mindenki maradjon az, aki. A professzor maradjon professzor, a szó klasszikus értelmében sugározza ki, mitől tud többet adni a hallgatóknak. Erre minden alkalmat ki kell használnia, látszódnia kell a tanári hozzáállásnak, és hogy ráadásul ambicionálja őket a hallgatóktól jövő elismerés. A diákjaink olyan életkorban vannak a kezünkben, ami jelentőségét tekintve nem visszatérő időszak, így óriási a felelősségünk. Emellett az oktatásban a doktoranduszok részvétele a legjobb kötőcsavar az új generációk nem megváltoztatásához, hanem megismeréséhez.
Amit generációról-generációra a diákjainknak adhatunk: a hiteles életpálya, a mérnöki pálya minőségének megmutatása (a konkrét minta követésének megszabása nélkül), mindebben erősen számolva az alkotás örömével. Mindenki, aki itt oklevelet szerez, műegyetemi habitusú emberré válik, az ismeretségi kör és hasonló érdeklődések által „összekovászolva”, és rengeteg helyre nyúlhatnak segítségért.

Szintén rektori pályázatában hangsúlyozta: hallgatók generációinak érdeke az, hogy az egyetemtől minőségi, versenyképes oktatást és végzős korukra karrierhelyzetbe hozást kapjanak, a hallgatók felelőssége pedig ugyanezt a célt szolgálni javaslataikkal, állásfoglalásaikkal. Hogyan fordítja le ezt a végzettek számára, mi lehet az öregdiákok felelőssége az Alma Mater felé?
A profi, ám kevésbé „életszagú” oktatók-kutatók és a tudást felszívó hallgatók mellett ők adják az egyetem harmadik lábát. Ismerik a nyelvezetünket, tudják, hogy az egyetemen mi adható át és mi nem, és mindezt ki tudják egészíteni az élettapasztalatukkal. Szintén alapelvnek gondolom, hogy az információátadás nagyon hatékony ebben a körben.
Olyan rendezvények, fórumok, megnyilvánulások kellenek, amelyek színesítik, gazdagítják az alumni érintkezések formáit, hogy mindannyian lássuk: ebben a kapcsolódásban hasznosulni tudtunk, és egy csapat vagyunk.
Szervezzenek és járjanak évfolyam- és tankör-találkozókra, erősítsék magukban a kötődést a BME felé.
Az öregdiákjainkkal kapcsolatban programot, stratégiát kell hirdetnünk, belépési módszert fejleszteni, távlatot megfogalmazni. Mindehhez szervezetileg is meg kell erősíteni az alumni tevékenységünket, így dolgozunk a Műegyetemi Baráti Kör újraélesztésén is. Mindebben számítunk egykori hallgatóinkra, vállaljunk mindannyian kötelezettséget egymás felé. Mi vagyunk a Műegyetemet Alma Maternek ismerő, és ezt már soha fel nem adó magyar és külföldi állampolgárok.

Batalka Krisztina

A BME GÉPÉSZMÉRNÖKI KARON VÉGZETT KOLLÉGÁK ALMA MATERREL VALÓ KAPCSOLATTARTÁSÁT ELŐSEGÍTENDŐ, A GÉPÉSZMÉRNÖKI KAR 2015-BEN ELINDÍTOTTA ALUMNI SZERVEZETÉT.

A szervezet célja, hogy az egyetem falai közül kikerült egykori diák és tankörtársak, ápolhassák a kapcsolatot egymással és az Alma Materrel, illetve ahhoz továbbra is kapcsolódva megőrizhessék, erősíthessék a BME gépészkari identitásukat. Erre kívánunk lehetőséget biztosítani kezdetben egy, a Gépészmérnöki Kar alumni adatbázisába történő önkéntes regisztrációval, és évi három, a Kar aktuális tevékenységéről, híreiről, az öregdiákokat is érintő eseményekről szóló elektronikus hírlevél küldésével. A hírlevelekben helyet kapnak a BME GPK-n végzett, a szakmában vagy pályaelhagyóként különleges utat bejárt kollégákkal készült interjúk, melyek közül egyet alább olvashatnak. A gépészkari alumni szervezetről bővebb információt a www.gpk.bme.hu/alumni honlapon találnak.

Frank Pétert, a Knorr-Bremse Fékrendszerek Kft. kutatási és fejlesztési intézetének igazgatóját kérdeztük:

Mikor végzett a BME Gépészmérnöki Karán?

1995-ben végeztem Matematikus Mérnökként. Közben a Karlsruhei Egyetemen és az Emdeni Főiskolán is töltöttem egy-egy szemesztert.

Mi motiválta, amikor a BME Gépészmérnöki Karát választotta?

Több generációs mérnök családból származom. Apám, Frank György az Energiagazdálkodási Intézet Légkondenzációs Irodája Tervezési Főosztályának vezetője, nagyapám, Frank István a Mázai Villamos Erőmű és a Nagymányoki Bánya később a Komlói-Mázai Erőmű főmérnöke, dédapám Lányi Jenő pedig a Hungária Villamossági Rt. főmérnöke volt. Mindig is érdeklődtem a műszaki problémák iránt, gyermekkoromban (és még ma is) sokat játszottam LEGO-val, barkácsoltam, különböző szerkezeteket építettem. Ilyen volt például egy lyukszalagos zenegép, amit apám segítségével Märklinből (fémépítő készet) és egy orosz gyártmányú elektromos játékzongorából építettünk. Később nagyon szerettem a matematikát, fizikát.

Nehéznek, vagy könnyűnek találta az egyetem elvégzését?

A Műegyetemet nehéz elvégezni. Vannak egyetemek, ahova bekerülni, itt bent maradni nehéz. Ezzel nincs semmi baj, ezért van komoly értéke egy BME-s mesterdiplomának az életrajzban. Aki könnyű akadályokon nevelkedik, azokban szerez jártasságot. Örülök, hogy az Egyetem és a Gépészmérnöki Kar különösen ügyel arra, hogy magasan tartsa az oktatás és a számonkérés színvonalát. Az Egyetem munkára nevelt és arra, hogy elsősorban a saját befektetett munkámtól függ az eredmény. Sok kiváló oktató volt rám nagy hatással, így néhai Farkas Miklós matematika professzor és például Stépán Gá-bor, a Műszaki Mechanikai tanszék vezetője.

Van valami emlékezetes élménye az egyetemi évekből, amit szívesen megosztana az olvasókkal?

Egyik este apámnak meséltem egy gyakorlatunkról, amikor a MT épületben egy körkötőgépen zoknit kötöt-tünk. Felcsillant a szeme: igen, emlékszem, ott jobb oldalt hátul van ez a gép. Én is kötöttem ott zoknit!
Emlékezetesek voltak Gyökér Solt analízis gyakorlatai is. A konvergens pontsorozatokat a táblán stick-slip-ben végighúzott, pattogó krétával illusztrálta. Az óriási, bonyolult egyenleteket pedig úgy oldotta meg, hogy szivaccsal törölve, a megfelelő tagot áthelyezve végül a táblán csak ennyi állt: x=1. Muszáj volt figyelnünk. Stépán Gábor egyszer, a mozgásegyenletek tárgyalásánál előhúzott egy papírt. Ezen girbegurba gyerekbe-tűkkel a Lagrange-egyenlet állt. Egyszer ugyanis kénytelen volt magával vinni óvodás fiát az előadásra, aki hátul ülve szépen figyelt és a tábláról másolva rajzolta azt, amit az apja írt.

Mi történt Önnel az egyetemi évek óta?

Az egyetem óta mérnökként dolgozom. A kilencvenes évek második felében kezdtünk el elektronikusan vezérelt fékrendszerekkel foglalkozni. Ebben az időszakban forradalmi változásokat éltünk meg, a haszon-járművek járműdinamikai szabályozásában rengeteg lehetőség rejlett. Az ebben az időszakban kifejlesztett fékrendszerek ma Európában „state of art"-nak számítanak. Két évet Münchenben töltöttem, ekkor egy nagyon érdekes „Advanced Engineering" (előfejlesztési) projektet vezettem. Ez a sűrített levegő nélkül működ-dő elektromechanikus fék (Electromechanic Brake) volt. Az alapötlet az, hogy villanymotorral állítsuk elő a tárcsafék működtetéséhez szükséges erőt. Mivel ehhez túl nagy motorra volna szükség, önerősítő mecha-nizmusokat kellett beépíteni (ék és egyéb megoldások), ezeknek a szabályozása viszont komoly problémát jelentett az instabilitások miatt. Nagyon izgalmas időszak volt ez.
2008-tól a Knorr-Bremse vasúti üzletágában vezettem a Kutatás-fejlesztési osztályt. Itt többek között egy vezető-támogató rendszert fejlesztettünk ki, ami segíti a vonat vezetőjét, hogy a menetrendet betartva mini-mális üzemanyag fogyasztással vezesse végig a járművet a pályán. Matematikailag ez egy optimumkeresési feladat. Mérnöki szemmel pedig egy komplex munka, aminek a végeredménye egy olyan, a járműbe beépít-hető egység, ami magára hagyva évtizedekig végzi a dolgát. Nagyon izgalmas feladat volt ez, a termék azóta sok járműben működik és egy kiváló csapat fejleszti tovább itt, Budapesten.

Hol, milyen pozícióban dolgozott az egyetem elvégzését követően, illetve dolgozik jelenleg?

Fejlesztőként kezdtem a Knorr-Bremsé-nél. Első feladatom a teherautókon használt kompresszorok után elhe-lyezkedő légszárító intelligens vezérlése volt. Ez egy molekuláris szűrő, ami a sűrített levegőből kiválasztja a nedvességet. Hasonló ez az újonnan vásárolt elektronikus termékek mellé kis zacskóba csomagolt kis ned-vesség-megkötő szilikagélhez. A szűrő néha telítődik ezért bizonyos időközönként regenerálni kell. A ned-vesség-megkötés fizikai folyamatát megértve, modell-alapú szabályzóval sokkal precízebben és energiataka-rékosan lehet szabályozni a regenerálást. Ez egy nagyon érdekes projekt volt, amire azóta is büszke vagyok, azért is, mert sok kiváló kollégámnak is köszönhetően ma több százezer nehéz haszonjármű pneumatikus rendszerének része az elektronikus légellátó rendszer.
Ma a Knorr-Bremsé-nél a Kutatás-fejlesztési Igazgatói feladatokat látom el. Ez nagyon érdekes és motiváló munka. A feladat ötvözi magában azt a két területet, amivel foglalkozni szeretek. Ez részben műszaki prob-lémák megoldása, részben pedig kiváló emberekkel való együttműködés.

Mit köszönhet a BME Gépészmérnöki Karának, az itt elsajátított tudásnak és ismereteknek?

A mérnöki munka rengeteg örömöt okoz. Jól definiált célok mentén dolgozunk, műszaki, emberi problémákat oldunk meg, aminek végül kézzel fogható az eredménye. Nagyon jó mérnökökkel tárgyalni is, a műszaki témájú tárgyalások általában pragmatikusak és objektívek.

Mit üzenne a mai hallgatóknak, illetve az egykori hallgatóknak, a mai alumni tagoknak?

A hallgatók fő feladata a tanulás. Az egyetemi időszak az ember legfogékonyabb kora. Én az alapozó tantár-gyakra helyezem a hangsúlyt, így az alapvető matematikai és fizikai ismeretek megszerzésére. Ezek az isme-retek egyetemesek maradnak: a Pattantyús Ábrahám-féle mérnöki kézikönyv nagyapámtól örökölt példányát például a mai napig tudom használni. Az alkalmazásokat később az egyes vállalatoknál is meg lehet tanulni.

ÖNVEZETŐ JÁRMŰVEKKEL A JÖVŐBE

Napról napra változó, felgyorsult világunkban a technológiai fejlődéssel nem egyszerű lépést tartani. A Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar mégis ezt a célt tűzte ki maga elé, hogy a hallgatók és az oktatók a műszaki tudományok legújabb módszereivel, legújabb technológiáival tudjanak dolgozni és kutatásaiknak köszönhetően ők is részesei lehessenek a fejlődésnek.

A 2017/2018-as tanév nagy újdonságokat hozott a kar életében. A dinamikusan fejlődő járműipari fejlesztésekkel lépést tartva 2018 szeptemberétől Autonóm járműirányítási mérnök mesterszakot indított a Műegyetem. Az új mesterképzésnek döntő szerepe van az intelligens környezet, a jármű és az irányítás területén felhalmozott tudás átadásában. A járműipar legdinamikusabban fejlődő területéhez kapcsolódva, az önvezető járművek fejlesztésére képeznek szakembereket az egyetemen és a kar olyan kutatásokat integrál az MSc és PhD szintű oktatásba, amelyek európai viszonylatban is egyedivé teszik a képzést.

Az új szak nemcsak azért egyedülálló, mert ilyen máshol nincs az országban, de azért is, mert a képzés angol nyelven folyik. Így a nálunk tanuló hallgatók a magasszintű tudáson kívül egyúttal megszerzik a nemzetközi munkaerőpiaci elhelyezkedéshez szükséges szaknyelvi tudást. Emellett duális képzés keretében is végezhetik a szakot, ami a már felsorolt előnyök mellett egyúttal szakmai gyakorlatot, mérnöki tapasztalatot is jelent a hallgatók számára, melyet hazánk leginnovatívabb nemzetközi cégeinél szerezhetnek meg – mondta Dr. Varga István, a kar dékánja. Jelenleg a járműipari trendeket és a közlekedési folyamatokat talán a legjobban befolyásoló, a legizgalmasabb mérnöki feladatokat kínáló terület az automatizálás. És bár az önvezető járművekre gondolva sokaknak a közúti közlekedés jut eszébe először, ne felejtsük el, hogy a repülőket már régóta robotpilóták irányítják, amik önmaguktól még a fel- és leszállásra is képesek, de a budapesti 4-es metró is vezető nélkül közlekedik. Természetesen a közúti közlekedés jelenti a legnagyobb kihívásokat, hiszen egy autónak fel kell majd ismernie a közúti jelzéseket, érzékelni a többi jármű és gyalogos helyzetét, előre „látni", hogy azok hogyan fognak reagálni egy-egy váratlan közlekedési helyzetre. Itt a karon azon dolgozunk, hogy kutatásainkkal mi is hozzájárulhassunk ezen feladatok megoldásához. Talán úgy tűnhet a hírekből, piacvezető cégek marketing-videóiból, hogy már csak hónapokra vagyunk attól, hogy önvezető autók járják az utcákat, azért el kell mondanom, hogy ez nincs így. Való igaz, a technológia sosem látott ütemben fejlődik, egyre többre képesek az autonóm járművek, de még sok év kemény munkája áll a járműmérnökök, közlekedési szakemberek, programozók, mérnök informatikusok és persze a jogszabályalkotók előtt, hogy teljes biztonsággal használhassuk ezeket a járműveket a közúti forgalomban. Ugyanakkor akár a logisztika területén, akár a közlekedésben egyre több perspektívát látunk, ahol a már létező technológiák már most megkönnyítik az életünket, és gazdaságosabbá, biztonságosabbá teszik az eddigi folyamatokat.

Az autonóm járművek irányítási rendszerének kutatására jött létre a RECAR (REsearch Center for Autonomous Road vehicles) program is. A Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar, a Villamosmérnöki és Informatikai Kar és az ELTE, partnereikkel együttműködve ötvözik az egyetemeken megtalálható elméleti tudást a gyakorlati tapasztalatokkal. Az egyetemek, az MTA SZTAKI kutatóintézettel, valamint a Bosch, a Knorr-Bremse és a Continental vállalatok összefogásával létrejött kutatóközpont olyan oktatási rendszert alakított ki, amely biztosítja, hogy a mesterképzést elvégző szakemberek nemzetközileg is elismert tudással gyarapodjanak. A cél, hogy az ipari és akadémiai szféra, illetve az oktatás és a kutatás szoros összekapcsolásával magasan kvalifikált szakemberek képzése és a kutatás-fejlesztés bázisa megerősödjön Magyarországon.

Ezt a célt szolgálja a ZalaZONE tesztpályával való együttműködés is. A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, a Pannon Egyetem és a Széchenyi Egyetem közreműködésével létrejött egy kutatási hálózati együttműködés, melynek célja a jövőben meghatározó járműtechnológiák (autonóm járművek, E-mobilitás) tesztelési folyamatainak a kutatása és a Zalaegerszegen épülő tesztpálya műszaki támogatása.

A Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar szakembergárdája tevékenyen közreműködik a közvetlen megvalósítási javaslatok kidolgozásában a tesztpálya, tesztlaboratóriumok és közúti tesztkörnyezet kialakítására és a szolgáltatási portfólióra vonatkozóan, az ehhez kapcsolódó háttérkutatások elvégzésében és alapozó kutatásokban. A tesztpálya egyedisége, hogy nemcsak a hagyományos járműdinamikai tesztek elvégzésére nyújt majd lehetőséget, hanem az autonóm járművek, továbbá az elektromos járművek vizsgálatait is lehetővé teszi. Ez is hozzájárul ahhoz, hogy Magyarország az ipari beszállítók és egyetemi együttműködések jóvoltából teljes joggal szerepeljen az autóipari innovációk térképén.

Dr. Varga István dékán az is elmondta, hogy a kar a munkaerőpiaci trendeket követve úgy döntött, nemcsak a legmagasabban képzett szakemberek oktatására helyezi a hangsúlyt, hanem tervezi a jármű-üzemmérnök (BProf) képzés indítását is tesztmérnök specializációval. A szakot elvégzett hallgatók a biztos alaptudás mellett gyakorlatorientált képzésben vesznek majd részt, amely lehetővé teszi számunkra, hogy már három év elteltével elhelyezkedjenek a járműipar területén.

A BME VILLAMOSMÉRNÖKI ÉS INFORMATIKAI KARA MEGHATÁROZÓ RÉSZÉT KÉPEZI A BME KÖZÖSSÉGNEK. AZ ALÁBBIAKBAN A TELJESSÉG IGÉNYE NÉLKÜL GYŰJTÖTTÜNK ÖSSZE NÉHÁNY ESEMÉNYT ÉS SIKERT AZ ELMÚLT ÉVEK TÖRTÉNÉSEIBŐL.

N2 in 1 – Feliratkozott már a Schönherz Kollégium és a Villamoskar közös Alumni hírlevelére?
Kíváncsi arra, mi történik épp a kollégiumban, milyen sikereket értek el a kar hallgatói és oktatói, miben különbözik a BSc és a BProf informatikus képzés, vagy mi az a „PPP10", illetve az „SCH5X" esemény? Ha igen , csatlakozzon a Schönherz Kollégium és a Villamoskar közös Alumni közösségéhez. Legyen Ön is tag, hogy 2019-ben együtt ünnepelhessük a Villamosmérnöki és Informatikai Kar 70. születésnapját, amely a diplomák minősítésében már a rubindiplomát jelenti.
További információk és folyamatosan bővülő közös szolgáltatások: www.alumni.sch.bme.hu
Korábbi hírlevelek és a jubileumi diplomák igénylése: www.vik.bme.hu/alumni

Gyerekegyetem
2018-ban negyedik alkalommal adott otthont az IQ campus annak a tudományos nyári tábornak, amelyben kimondottan a 8-14 évesek számára kínálunk természettudományok iránti érzékenyítést elősegítő elfoglaltságot az érdeklődő lurkók számára. A program felépítése az igazi egyetemi hallgatók napirendjére hasonlít előadásokkal és kiscsoportos gyakorlati, kísérleti laborfoglalkozásokkal. A nagy érdeklődésre való tekintettel 2019-ben azok a gyermekek fogják a jelentkezési lehetőséget megkapni, akik regisztráltak a BME Gyerekegyetem információs rendszerébe. A regisztrációt a létszámkeret betöltésekor lezárják a szervezők.
www.gyerekegyetem.bme.hu

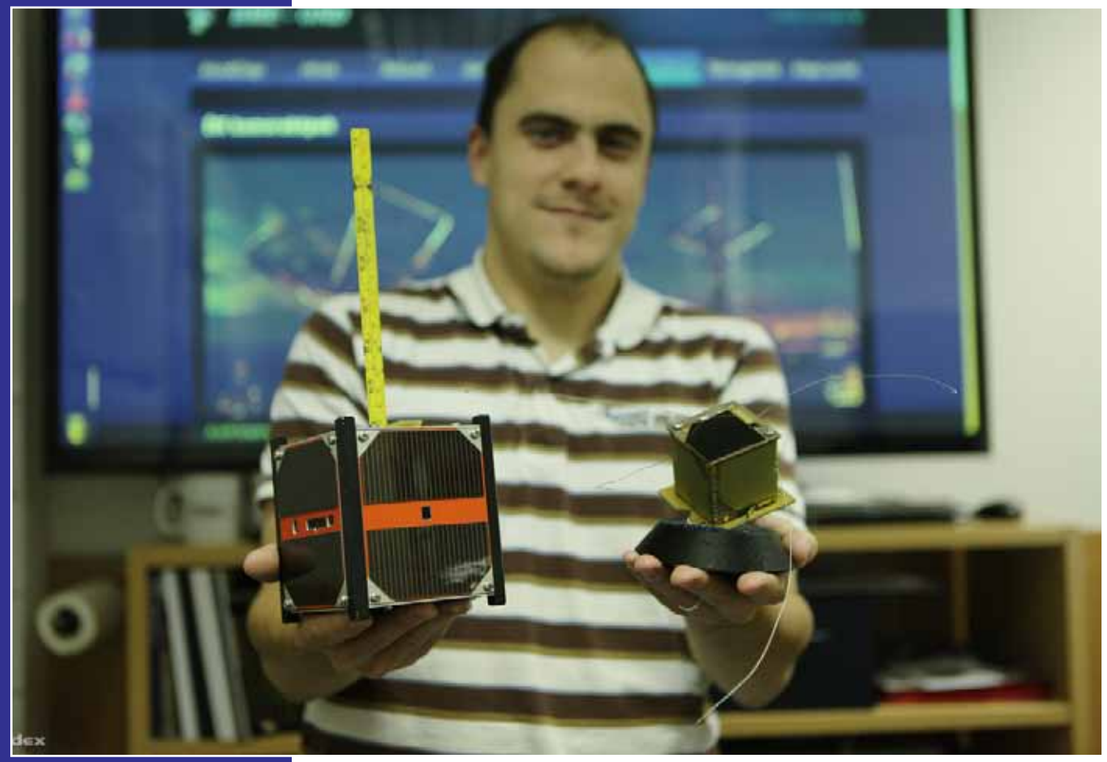

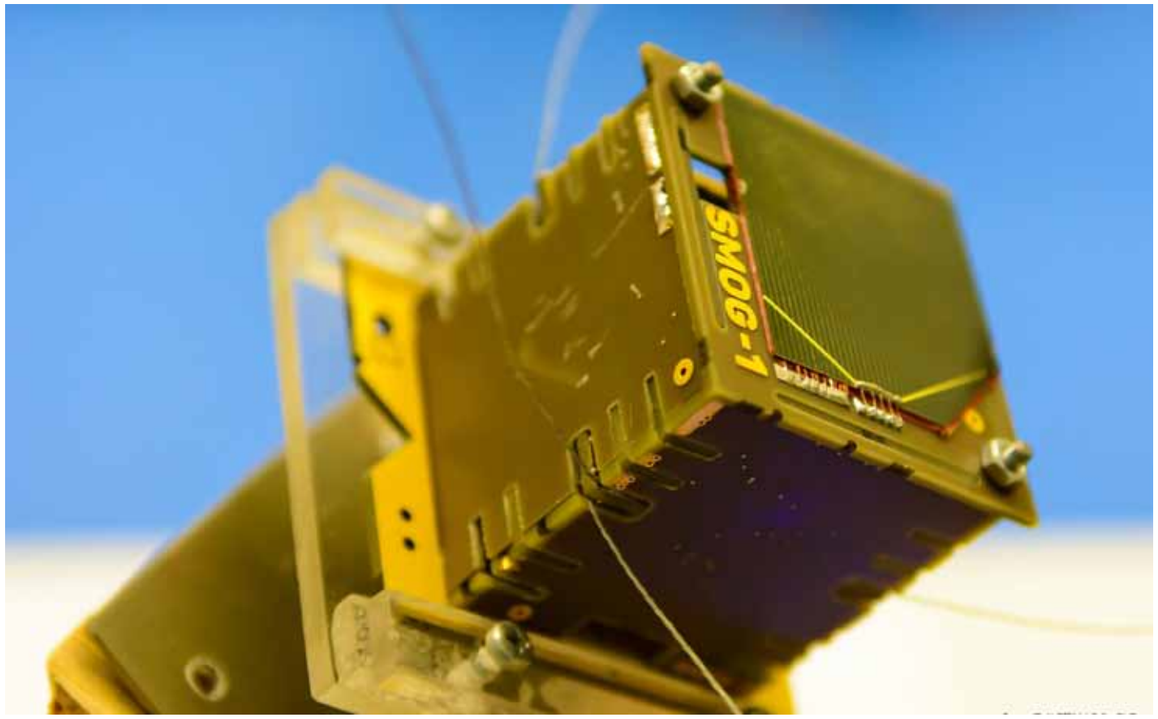

125 éves a VET
A legpatinásabb tanszéket az MTA Elektrotechnikai Tudományos Bizottság ünnepi ülésen köszöntötte. A rendezvényen kiemelt figyelmet kapott a mikrogridek témaköre, az e-mobilitás, a reguláris hatékonyság a villamosenergia-iparban, a hagyomány és korszerűség előremutató ütközőpontja, a villamos hajtások szabályozásának fellegvárai, az innováció és tradíció, a feszültség alatti munkavégzésben, valamint a szigetelésdiagnosztika és a villámvédelem. Az előadások elérhetőek a következő hivatkozáson: www.goo.gl/bTRM6f

Sikerek New Yorkban
A Global Legal Hackatlon jogi szoftver fejlesztő versenyen magyar jogász, dizájner, közgazdász és három BME VIK mérnök-informatikus hallgató vitte el a pálmát, bizonyítva a határterületek együttműködésének erejét! Az ötletük az új európai általános adatvédelmi rendeleten (GDPR) alapul. Alkalmazásuk, a revealu lehetővé teszi, hogy a felhasználók egy kattintással megismerhessék a róluk tárolt adatokat és azokat töröljék vagy módosítsák. Vállalatok felé pedig egy központosított felületet biztosítanak amelyen, nyomon lehet követni a beérkező kéréseket.
www.revealu.eu

Jön a második műhold
2007-től 2011-ig tartott a Masat-1 tervezése, amely az egyetem és a kar büszkeségeként 2012. február 13-tól 1062 napon keresztül működött kifogástalanul. A második magyar műhold, a Smog-1 projekt, amelyet a Szélessávú Hírközlés és Villamosságtan Tanszék Mikrohullámú Távérzékelés Laboratóriumában készül, együttműködésben a Műegyetemi Rádió Clubbal. Az új műhold 5x5x5 cm méretű, PocketQube típusú „zsebműhold", amely nyolcad méretű a korábbi alkotáshoz képest. A 2014 óta épülő Smog-1-en 14 fős hallgatói csapat dolgozik, a készülék fő célja a rádiófrekvenciás szmog mérése lesz.
www.gnd.bme.hu/smog1

Képzési hírek
A hagyományos BSc/Msc/PhD képzések mellett 2018 szeptemberében hat szemeszteres BProf üzemmérnök-informatikus képzés indult, enyhítendő a munkaerőpiac informatikus hiányát.
www.felvi.vik.bme.hu/bprof-kepzes
Villamosmérnök szakon kettős diplomát biztosít a 2018-ban megújult német nyelvű képzés, az igazán elhivatottak pedig az IMSc - integrált BSc és MSc – tehetséggondozó programba felvételizhetnek 2016 őszétől.
www.start.vik.bme.hu

Elindult a VIK Open
A VIK Open nem más, mint egy játékos, ismeretterjesztő elektronikus oktatási felület, ahol középiskolások számára is érthető módon foglalták össze a VIK oktatói, mivel foglalkoznak nap mint nap a Villamosmérnöki és Informatikai Karon, különös fókuszt szentelve annak, milyen területeken dolgozik a villamosmérnök. A VIK Open elektronikus oktatási anyag innovatív, ingyenes és modern felületet biztosít az érdeklődő középiskolás hallgatók számára, hogy ismeretanyagaikat kibővítve megismerhessék a villamosmérnöki szakma legizgalmasabb részleteit az elektronikai helyszínelőktől az orvosok és mérnökök együttműködéséig.
www.vikopen.vik.bme.hu

ÉN MEGFIGYELŐ VAGYOK, OBSERVATION COMEDY

BESZÉLGETÉS KŐHALMI ZOLTÁNNAL

Kőhalmi Zoltán
Karinthy-gyűrűs humorista

Felsőfokú tanulmányait
a Budapesti Műszaki Egyetemen
Építészmérnöki karán végezte

Kőhalmi Zoltánnal, Karinthy-gyűrűs humoristával beszélgettünk az egyetemi körökben méltán híres kávézóban, a Libellában.

Kőhalmi Zoltán: Ez kifejezetten az építészek találkozóhelye, ez a nevén is látszik. Aki Műszakis az tudja mit jelent. A szintezőben lévő cső, amiben van a folyadék és abban a buborék, az az egész a libella. Ez a hely már az előtt is kultikus törzshely volt, mielőtt én ide jártam tíz évig… inkább ide, mint az egyetemre. Sok tanárommal is itt találkoztam, meg itt készültek a leckék, sőt ezt még kabaréba is megénekeltem, hogy itt még a csapos is meg tud oldani egy közepes szintű szilárdságtan példát.

Milyen érzés volt átsétálni az egyetem területén?
Nagyon jó, régen nem csináltam. Pedig nekem ez volt a vidékem, ha már bejutottam, akkor tényleg azt éreztem, hogy egyetemista vagyok. Azután meg maximum elmentem a Sóhajok hidjáig, meg vissza. Ezt végül is most is meg tudom csinálni, csak már nem szorul annyira a gyomrom, mint régen. Ne tudjátok meg mennyi időt húztam le itt, tíz évet, a végén már csak azért, hogy legyen meg a papírom. Viszont ismerek olyat, akinek sikerült az öt éves képzést rendes időben befejeznie. Volt egy szobatársam, az ötöd évben annyit csinált, hogy mikor reggel felkelt evett, majd rajzolt; ebédelt, majd rajzolt, és este esetleg lement a fiúkkal focizni és utána éjszakába nyúlóan rajzolt. Nagyon céltudatos ember volt, és nem meglepő módon, nagyon jó építész lett belőle.

Induljunk kronológiai sorrendben, ha jól tudom neked a gimnáziumi éveid nagyon jól teltek.
Igen nagyon szerettem, oda is nemrég mentem vissza nagyon sok év után és megdöbbentő volt látni, hogy nem változott semmi. Ugyanazok a képek vannak a falon, ugyanazok a padok, teljes időutazás volt. Nagyon szerettem. Szegeden voltam gimnazista. Élhető léptékű város. Szentesről nézve, ahol születtem kifejezetten nagyváros, trolibusszal, villamossal, Tisza híddal. Egyetemi város volt, rengeteg fiatallal, akik ülnek a rakparton és beszélgetnek, mindenféle kávézókban olvasgatnak, nekem ez volt maga a gimnázium. Ezek után felkerültem Budapestre, a Nagytétényi úti Kollégiumba, ami a mostani Camponával szemben volt, csak akkor még az áruház helyén egy füves placc volt, ahol néha megjelent egy-egy vándorcirkusz. Ott nagyon kidobottnak éreztem magam, és elég hamar „beszöktem" a Bercsényi Kollégiumba. Bekopogtam egy szobába, volt ott egy ismerősöm, aki szerintem már jó barátom volt, bár azóta kiderült, hogy ő még ekkor nem tudta ezt. Mondtam neki, hogy én itt fogok lakni. Abban a szobában egyébként eleve hárman voltak kettő helyett, de azt mondtam, hogy nekem elég két pokróc, egyik alám, a másik felém. Egy idő után mondták meg, hogy nem tudták kinek a haverja vagyok, mindenki azt hitte a másiknak vagyok a barátja. Amikor csak tudtam én a Bercsényiben lógtam, összepakoltam annyi ruhát, amennyit csak tudtam és befogadtak.

> KITALÁLOK VALAMI ÚJAT ÉS TÉNYLEG SENKI NEM TUDJA, HOGY AZ VICCES-E VAGY SEM. TELJES VAKREPÜLÉS AZ EGÉSZ.

Hogy alakult tíz évvé az egyetemi életed?
A szüleim már többször figyelmeztettek, hogy ne kenjem ezt rájuk, mert sokszor úgy jött ki, amikor erről nyilatkoztam, hogy ezt ők kényszerítették rám. Az igazság inkább az, hogy én ilyen szabálykövető ember vagyok, és ha már elkezdtem, akkor be is akartam fejezni. Én már akkor is humoristának készültem, csak nem volt ilyen egyetem. Az meg benne volt a levegőben, hogy építésznek jó lenni. Matek, fizikából jó voltam, jól is rajzoltam, akkor olyan volt a rendszer, hogy hozott pontokkal felvettek, csak rajzból kellett felvételiznem. Felszorozták a kitűnő bizonyítványomat, plusz ott volt a nyelvvizsgám és felvettek. Ezzel egy időben már vártam, hogy humorfesztivál legyen, ami akkor úgy működött, hogy nyolc évente volt tehetségkutatója a rádiókabarénak. Ez uralta akkor a teljes magyar humort, legalábbis mindenki ott csoportosult. És én ezt még nyolc évvel előtte, tizenkét évesen eldöntöttem, hogy a következőn én győztes leszek. Ehhez tartozik, hogy gimnázium 3.-ban volt egy nagyszerű rendezvény, ami egy nagyon jó kezdeményezés volt, Művészeti hetek néven, ahol bárki aki festett annak kiállították a képeit, vagy aki írt annak eljátszották a művét. Én egy előadást írtam, amit egyetemisták játszottak el, és meghökkentő volt számomra, hogy mennyire működött.

Ez volt az a pillanat, amikor azt érezted, hogy ez lehet majd a stand up?
Dehogyis, én ekkor még csak jeleneteket írtam. Soha nem mertem volna színpadra állni. Kizárt dolognak tartottam. De amikor először színpadra álltam, előtte egy hónappal is azt gondoltam, hogy az lehetetlen. Felvettek az egyetemre és akkor vártam, hogy jó akkor még két év, amikor is én majd borítékban elküldöm a Magyar Rádiónak az írásaimat. Utóbb kiderült, hogy én vettem ezt csak ennyire komolyan, mert a többiek, akik ismerték a szakmát azok próbáltak mindenhol bejutni, én meg így vártam… Kőhalmi Zolika Szentesről. Aztán végre eljött a pillanat, a levelet bedobtam egy postaládába a Móricz Zsigmond körtéren és vártam. Nem sokra rá felhívtak, hogy jó lesz-e ha a Kern András adná elő a művemet… én persze remegő térdekkel mondtam, hogy persze, jó lesz. Az egyik győztes lettem, erre gyakorlatilag gyerekkorom óta vágytam, és ott, abban a pillanatban parkoló pályára került az egyetem. Elkezdtem háttér emberelni mindenféle tv műsoroknak, Fábrynak tizenegy évig írtam, sok másoknak is, akiket rám se lehet bizonyítani már és ebből éltem az egyetem alatt. Nagyon elhanyagoltam nyilván, és ráadásul ilyen gimnazista módon álltam hozzá… nem baj, megszerzem a jegyzetet, elolvasom, és akkor abból megírom a vizsgát. Hát igen, csak az történt, hogy ahogy teltek az évek, már nem ezt várták az embertől, hanem, hogy gondolkodjon mérnökként, oldjon meg problémákat. Én meg azt néztem, hogy ok, de hol van ez leírva, melyik jegyzetben. Plusz amikor 6 évre rá elkezdtük csinálni a Dumaszínházat 2004-ben, akkor már a tanáraim is a tv-ből ismertek. Ekkor már mindenki tudta rólam, hogy nem leszek építész, és itt van az a pont, hogy kenem a szüleimre, hogy az ő boldogságuk miatt szereztem meg ezt a papírt végül, amit anyám azóta is néz, és zokog. Azt szoktam mondani ez a fedőtevékenységem, hogy a gyerekek naplójába apának legyen rendes foglalkozása.

Van olyan oktató, vagy tantárgy akire/ amire szívesen emlékszel vissza?
Én nagy rajongója vagyok az óta is sokaknak, és voltam azoknak, akik már nem élnek. Feltétlen rajongója vagyok például Domokos Tanár Úrnak (Dr. Domokos Gábor, egyetemi tanár- Szilárdságtani és Tartószerkezeti Tanszék-szerk.), akinek voltak a Káoszelmélet előadásai. Nem kötelező tárgy volt, pénteken négykor kezdődött talán, amikor már ember nem megy be az egyetemre egyébként, és teltházzal ment úgy, hogy igaz elvesztetted a fonalat huszonöt perc után, de imádtad hallgatni, mert elképesztő szellemesen és érdekesen mesélte az anyagot. Emlékszem én olyan perverz voltam, hogy még szigorlatozni is szerettem volna nála, pedig mindenki rettegett tőle. Én nagyon boldog voltam, hogy nála szóbelizhetek.

Úgy kaptam hármast, hogy már a kettesnél megállhattunk volna, de én teljesíteni akartam neki, és volt egy kérdés, amire felajánlotta, hogy akkor most elindulunk ezzel a kérdéssel, és ha nagyon kezd alkonyodni, akkor majd hirtelen leállunk. Végül is meg tudtam válaszolni úgy, h felfele kerekítette a jegyemet.

A tíz év alatt eszedbe sem jutott, hogy abbahagyod a képzést?
Én egy év után mondtam azt, hogy én valami humánabbra átjelentkeznék, mert akkor úgy éreztem, hogy nekem inkább az kéne, és akkor mondták a szüleim, hogy ha már ennyi ideje oda jársz, akkor fejezd be. Hát nem tudták mire vállalkoznak. Egyébként sokan elmentek az első évben, idekeveredtek, de akkor jöttek rá, hogy ez nem is az ő világuk, bár ez a létszámcsökkenés talán mindegyik szakra igaz az első évben. Ismerek olyat, aki fegyvermérnök akart aztán lenni, és lett, aki Filmművészetit végzett és vágó lett, és olyan is, aki animációkat csinál, Új-Zélandon rajzolja az Avatár kék embereinek a fáját.

Térjünk át a humor világára. Milyen témákat szeretsz feldolgozni?
Bármit. Mindig megvannak a mániáim, hogy épp mivel szeretek foglalkozni. De úgy nagy általánosságban azt lehet rám mondani, hogy szeretek benézni oda is, ahova mások nem gondolják, hogy ebből lehet viccet csinálni. Ilyen volt például a halál témája, az egy nagy kihívás volt, hogy megmutassam, abból is lehet humort kifacsarni. Én megfigyelő vagyok, observation comedy. Ami engem foglalkoztat, az van a színpadon. Nekem nagyon könnyen visszafejthető az életem. Általában amikor történik valami, az eleve színpadra kerül, a gyerekektől a jogosítványszerzésig, minden. Sokan mondják, hogy ismerik az egész családomat, életemet, de nekem ez így természetes, nem tudnám máshogy csinálni. Érdekes, de az egyetemet nem emlegetem annyiszor a műsorokban, de egy nagyon erős nyolc perc azért lett belőle, és az viszont gránitként áll a kabarétörténetben. A fájóan hiányzó műszaki szálat pótoltam, a sok bölcsész és újságíró közé kellett már egy mérnök is.

A HVG-nek már tíz éve dolgozol, mint borító felelős. Ebben a munkában kiéled azt a fajta képi humort ami benned van?
Ez egy nagyon jó kérdés. Igen, meg van tíz éve, hogy én lettem a felelőse ennek az egésznek, a HVG-nél összesen ott vagyok már tizenkettő is talán. Fontos nekem ez a fajta tevékenység, ugyan fizikailag nem engednek belerajzolni a végső műbe, viszont ötletelni együtt ötletelünk. Három grafikussal dolgozom együtt, így vagyunk négyen egy csapat. Nemrég integráltuk a Marabut (eredeti nevén Szabó László Róbert, karikaturista és képregényrajzoló- szerk.), aki szerintem az ország legjobb karikatúristája és egy végtelenül szerény embert ismertünk meg benne, aki azt mondta mikor odajött, hogy hát ő 96-ban dolgozott utoljára csapatban, de próbáljuk meg! Nem tudtuk, hogy tudunk-e majd együtt dolgozni, sosem lehet tudni előre. Az elején mindent ki kell mondani, aztán rostálni, hogy mi használható és mi nem. Azt mondják, hogy ugyanazokat a pályákat használja az agy a kritikára, mint az ötletelésre, ezért nem szabad első körben, mind a kettőt használni, mert bedugítja az ötlet csakrát. Én úgy vállaltam el ezt a munkát, hogy lehet életem végéig fogom csinálni. Hétfőnként szinte reggeltől ott vagyok, van úgy, hogy kilencig fél tízig este, mert ugye csak aznap tudjuk meg mihez készítjük a címlapot, ami este már megy is a nyomdába. Ez nekem nagyon jó, mert egyrészt a képi kreativitást ki tudom élni, másrészről nincs sokáig rajta ülés. Nálam ez kardinális kérdés, mert végtelenül halogató, még egy kávét ivó, még egy kicsit gondolkodó ember vagyok. A HVG-nél pont ez a legjobb, olyan rutinja van mindenkinek, mert csinálják már 30 éve, hogy egyszerűen mindenki tudja, hogy fél 3-kor hol kell tartani a projektnek.

Amikor önálló estet raksz össze, akkor viszonylag szabadabban osztod be az idődet?
Ez nagyon érdekes volt, mert ez a harmadik ilyen estem (Pályatévesztési Tanácsadószerk.), aminek külön tematikája van és címe és nem csak egy másfél órányi műsor, amire azt mondom, hogy ez egy önálló est. Ezt meg kellett csinálni rendesen, ennek kötött sorrendje van, ugye vetítek is, ezáltal nem tudok változtatni rajta, mert van egy felépített íve. Az előző kettő műsort még a halogató Zoli csinálta meg, az elsőnél rengeteget válogattam a tárgyakat, ez a Panellakásos est volt, a dumát viszont az utolsó hetekben írtam meg hozzá. Úgy volt, hogy előző nap a Litkai (Litkai Gergely, Karinthy-gyűrűs magyar humorista, forgatókönyvíró, főszerkesztő-szerk.) mondta viccesen, hogy „nem baj Zoli holnap hétig írhatod", és akkor én kérdeztem, hogy nem 7:30? Ennyire számított az a fél óra is.
Most viszont ezt a legutóbbit, nálam sokkal okosabb emberek a Dumaszínháznál beosztották nekem. Szóltak, hogy egy év múlva bemutató. Beszéljük meg mikor kell, hogy címe legyen, mikor kell, hogy koncepció legyen, stb… sőt én magamhoz vettem Szabó Marci barátomat, aki egyébként ilyen mindenes segédem volt, már a korábbi esteken is, gyakorlatilag ő rendezte be az előbbieket is, ő volt az ügyelő, öltöztető, és kikérdező is. Én pedig rájöttem, hogy ő nagyon hasznos nekem. Mindig úgy volt, hogy az előző esttel jártunk vidékre kocsival, és visszafele mindig a következő műsoron dolgoztunk, és ő írta az ötleteket, ezek után megjelent nálam reggel kilenckor, hogy akkor dolgozzuk ki rendesen. Velem így kell dolgozni, mert egy végtelenül küszködő, szenvedő, alkat vagyok. Plusz három problémás pont van egy alkotási folyamatban. A fejből az ötletfüzetbe, az ötletfüzetből a kigondolni jobbanba, és a kigondolni jobbanból színpadra kerülni. Ezek mind olyan pontok, ahol egy alkotói válság simán ki tud alakulni. Nekem vannak olyan ötleteim, hogy fél évig rejtőznek az ötletfüzetemben, mert azt gondolom, hogy ezen ember nem fog nevetni. Pedig ugye mindig frissíteni kell a repertoárt, mert cirkulálunk az országban, és nekem fontos, hogy ha azt gondolom, hogy egy kisebb helyen ugyan az a háromszáz ember jön el megnézni újra, akkor próbálok mindig újat adni nekik. Általában egy év alatt érek körbe az országban.

A leújabb önálló ested, a Pályatévesztési Tanácsadó akkor végül is mennyi idő alatt készült el?
Fél év alatt állt össze rendesen. Mert az az igazság, hogy hiába írok én meg egy másfél órás műsort otthon, azt nem tudja senki, hogy vicces-e vagy sem, próbálni kell. Darabokban, ahogy megvolt egy öt perces blokk, azt valahol valamelyik fellépésen beszúrtam és teszteltem mennyire működik, majd ezek a blokkok kezdtek egy egésszé összeállni. Az utolsó héten már a teljes anyagból csináltam három főpróbát egy kisteremben. Először papírból mondtam sok mindent, tényleg olyan volt, mint egy színházi főpróba, és itt derül ki igazán, hogy milyen lesz, de már ekkor éreztem, hogy ez jobban gatyába van rázva, mint az előzőek. Nagyon fel van építve, több munka lett beletéve, és azóta is alakul folyamatosan.

Mik a tervek a jövőre nézve?
Ha az önálló estem így megy, és ilyen okosan szervezik az életem, mint most, akkor már igazából most el kellene kezdenem gondolkodni a következőn. Az ötletek jönnek-mennek, de még nem nagyon tudom. Kicsit mindig változik, hogy mi foglalkoztat, amikor a panellakásos dolgot csináltam, akkor az érdekelt a tárgyakból mit lehet kihozni, aköré építettem fel. Aztán volt a fekete-fehér- Pesszimizmus előnyei előadásom, utóbb azt mondom az egy kifejezetten akadémikusabb előadás volt, hogy milyen egy témát körbejárni és beszélni róla. A Pályatévesztési Tanácsadó azt gondolom klasszikus stand up-os műfajú.

Életed legjobb fellépése?
Nem tudom, hogy ki tudok-e emelni egyet a sok közül. Vannak nagyon jó helyek, és vannak nagyon rosszak. Egy időben jártam fesztiválokra, az egy végtelenül hálás közönség. Meg vannak ilyen megmagyarázhatatlan helyek, hogy pl. Gödöllő miért jó, meg Pécs miért olyan jó, és vannak olyan termek, ahol mindig csodálatos élményeim vannak. Én nagyon sokáig ilyen szorongó fellépő voltam. Jó lesz-e, jó volt-e. Szigeten volt olyan, hogy akkora volt a hangzavar, hogy nem hallasz vissza semmit a közönségből. Utána a kritikában olvastam, hogy milyen jó voltam, meg azt kiabálták be, hogy nagyszínpadra, nagyszínpadra. És akkor megnyugodtam, hogy ok ez jól sikerült.

Életed legrosszabb fellépése?
A legrosszabb az, ha nem figyelnek az emberre, és vannak rossz helyzetek. Éppen ezért én nem vállalok semmilyen falunapot például, ahová az ingyen pörkölt miatt mennek az emberek, nem miattam. Tűz a nap, három őrült kislány szaladgál a színpad előtt, és tőlem 200 m-re ki vagyok hangosítva egy sátorban, de nem hallom vissza a nevetést. Én ezt nem szeretem csinálni, mert visszavet a munkában és az életben is. Volt, aki azt mondta rám, hogy megtehetem, hogy válogatok. Erre én azt mondtam neki, hogy akkor sem csináltam ezt, mikor még nem tehettem meg. Ha meg van az alap figyelem, csak akkor lehet varázsolni.

Roszik Renáta

VARGA TAMÁS, TERMÉKFELELŐS, ERICSSON EXPERT ANALYTICS

Jó döntés volt a műszaki pálya?
Igen, tízéves korom óta ez volt az álmom. Azóta sem változott, mondom azután, hogy az évek során lehetőségem volt más területekbe is belekóstolnom.

Mennyire voltál jó a BME-s tudásoddal, amikor az Ericssonba kerültél? Mi az, ami az erőssége az ott szerzett tudásnak?
Fura helyzet volt az első pár év. A társaimmal nagyon jól értettük a témánkat, viszont a nemzetközi környezet, az eltérő gondolkodásmód (dacára annak, hogy egy cégben dolgoztunk) okozott meglepetéseket. Idővel persze győzedelmeskedett a tudásunk és a rátermettségünk, a szabadalmaim is ebben az időszakban keletkeztek.

Mi ez a termék? Mióta dolgozol rajta, miért unikális? Mi benne a jó, a legjobb és mi az, ami a legnehezebb?
Azon kevesek közé tartozom, akik még az ezredforduló környékén a kutatási fázisában kezdtek el távközlési analitikával foglalkozni. Az analitika kb. olyan egy távközlési rendszernek, mint egy autónak a navigációs rendszer: meg kell tudnunk, hogy hol vagyunk és merre menjünk tovább. A projektben az ötleteink tesztelése során lehetőségem nyílt, hogy ügyfeleink műszaki problémáiba közvetlenül belelássak. Ugyanakkor ezzel időnként nehéz együtt élni, mert a kapcsolódó értékesítési vagy szolgáltatási területek természetükből fakadóan más ütemben reagálnak, mint ahogy a kutatás-fejlesztésen dolgozunk; és ezt bizony ki kell várni.

Hogyan telik egy napod?
Szervezem, előkészítem a fejlesztési munkáinkat. Van egyfajta ritmikája, de nincs két egyforma napom. Fiatalabb koromban el nem tudtam képzelni, hogy lehet így dolgozni, most meg ezt élvezem.

Miért jó az Ericssonban?
Különböző munkakörökben, élvonalbeli projektekhez sikerült hozzájárulnom világszerte, anélkül, hogy ez az életminőségem rovására menjen. Manapság a délutánjaim kalandosabbak, amikor gyerekeim életében is ki kell vennem a részem. Szerencsére elég jó az IT infrastruktúránk, így később otthonról vagy menet közben is tudom intézni a legfontosabb ügyeket.

TÁTRAI FERENC, TEAM LEADER, ERICSSON EXPERT ANALYTICS

Jó döntés volt a műszaki pálya?
Igen, azt gondolom, hogy sosem bántam meg, hogy a műszaki pályát választottam. Már korán eldöntöttem, hogy a BME-n szeretném majd az egyetemi tanulmányaimat végezni és ennek megfelelően készültem is a gimnáziumi éveim alatt. Az egyetem elvégzése során nem voltam benne biztos, hogy pontosan mivel is szeretnék majd foglalkozni, azonban egy sikeres beszélgetés 2009 tavaszán a BME Állásbörzén az Ericssonhoz sodort és ezt azóta is a szerencsének tartom.

Mennyire voltál jó a BME-s tudásoddal, amikor az Ericssonba kerültél? Mi az, ami az erőssége az ott szerzett tudásnak?
Úgy érzem, nem volt nagy lemaradásom szakmai téren, amikor az Ericssonhoz kerültem. Szakirányú képzésem során a Távközlési és Médiainformatikai Tanszéken megtanultam, hogyan kell egy projekten dolgozni, hogyan lehet minél gyorsabban és hatékonyabban új alkalmazásokat és technológiákat megtanulni és gyorsan fel tudtam venni a munka tempóját. A fő erőssége a BME-n szerezett tudásnak a stabil alapok voltak, illetve a rendszerszintű gondolkodása elsajátítása.

Mivel foglalkozol mostanában?
Két évvel ezelőtt döntöttem úgy, hogy átjövök az Ericsson K+F Központjába és csatlakozom az Ericsson Expert Analytics dinamikusan bővülő és fejlődő csapatához. A termék az Ericsson Expert Analytics ami talán az egyik legdinamikusabban fejlődő telekommunikációs terület a customer experience management (CEM) úttörője. A termékünk segítségével többek között lehetőség nyílik a mobilszolgáltatók számára, hogy valós időben elemezhessék ki az ügyfeleik felhasználói élményét, és a részletes elemzéseknek köszönhetően folyamatosan fejleszthessék a hálózatuk színvonalát és az általunk nyújtott szolgáltatások minőségét. A legjobb, hogy az egész termékfejlesztés Magyarországon történik, így az Ericssonon belül tudjuk a problémákat és kihívásokat is megoldani.

Miért jó az Ericssonban?
Az Ericssonban az a jó, hogy rendkívül munkaerőbarát munkahely. Nálunk nem reggel 8-tól délután fél 5-ig tart a munka, hanem ennél sokkal rugalmasabban és személyre szabottabban lehet beosztanunk azt. Itt könnyű megtalálni az egyensúlyt a magánélet és a munka között és nem okoz gondot, ha valakinek esetleg otthonról kell dolgoznia, távolról jár be vagy a tanulmányai miatt rendszeresen korábban kell elmennie az irodából. Rendkívül családias a légkör és rengeteg a közös program, sportesemény. Például már tradícó az Ericsson Futball bajnokság, ami idén 17. alkalommal került megrendezésre 26 csapat, közel 300 kolléga és kollegina részvételével.

Varga Tamás, négy gyermek édesapja, akik sokat utaznak, kirándulnak, játszanak együtt

Tátrai Ferenc: szabadidejében nagy rajongója a sportoknak és az utazásnak. Szívesen látogat magyar és nemzetközi sporteseményeket.

DÍJAZOTT OKTATÓINK 2018-BAN

KONDOROSI KÁROLY, VIK NEUMANN-DÍJ

„PÁLYÁM LEGNAGYOBB SIKEREIT A MŰEGYETEM OKTATÓJAKÉNT ÉLTEM MEG"

Az informatika szakmában csaknem öt évtized alatt elért eredményeiért Neumann-díjjal jutalmazták a VIK szakemberét. „Meglepődve és meghatódva fogadtam a szakmai társadalom e magas rangú kitüntetését, amellyel olyan elődök nyomába léphettem, akikre magam is példaképként tekintek" – fogalmazott a Neumann-díj átvétele után Kondorosi Károly, a BME Villamosmérnöki és Informatikai Kar (VIK) Irányítástechnika és Informatika Tanszék címzetes egyetemi tanára. Oktatói munkássága mellett a BME Információtechnológiai Innovációs és Tudásközpont tudományos igazgatóhelyetteseként, a NESSI Hungary egyik alapítójaként, továbbá számos nemzetközi és hazai kutatás, valamint konferencia vezetőjeként lett az informatikai tudományok neves képviselője. A műegyetemi oktató a mérnökinformatikus képzés kialakításában, az oktatás minőségbiztosításában és folyamatos tartalmi, illetve módszertani korszerűsítésében történő közreműködéséért, több mint 45 éves iskolateremtő, kiemelkedő színvonalú, példamutató oktatói munkájáért, továbbá informatikus generációk kineveléséért részesült elismerésben.

„Fiatal mérnökként olyan munkát kerestem, ahol sok kihívás és ezzel együtt szakmai fejlődés várt. Mehettem volna ipari területre, vagy kutatóintézetbe is, ám már a kezdetektől fogva éreztem, hogy a Műegyetemen találom meg a legszínvonalasabb feladatokat. Az egykori Folyamatszabályozási Tanszéken (ma Irányítástechnika és Informatika Tanszék) indult a pályám abban az időben, amikor az informatika tudománya még szinte gyerekcipőben járt Magyarországon" – emlékezett vissza életpályája kezdetére az alma materéhez ma is ragaszkodó szakember. A Neumann-díjas oktató már pályája elején részt vállalt tanszéke kutatási feladataiban és az ipari megbízásokban. Élete talán legjelentősebb szakmai megmérettetéseként tekint az 1980-as moszkvai olimpiára készített fénytájékoztató eszköz (eredményjelző mátrixtábla) számítógépes vezérlő rendszerének megtervezésére és megvalósítására, amely munka a BME ipari partnerével történt együttműködés eredménye.

„A mai hallgatók a jövő mérnökei, akik között rengeteg a tehetséges, tettre kész és újdonságokra nyitott leendő mérnökszakember" – indokolta Kondorosi Károly, hogy miért dolgozik szívesen a fiatalokkal, ami mellett még kutatási és ipari tevékenységet is végez. Hangsúlyozta: egyre nagyobb szükség van az informatikai tudásra a magyar munkaerőpiacon; ehhez a kar valamennyi képzése, az ott megszerezhető jól strukturált és sokrétű tudás biztos alapot ad.

VERESS ÁRPÁD, KJK MAGYAR ÉRDEMREND LOVAGKERESZT POLGÁRI TAGOZAT

„A KÉPZÉS LEGFONTOSABB RÉSZEI A FIATALOK"

Kiemelkedő színvonalú tanári munkájáért vehetett át magas rangú állami kitüntetést a KJK-n két évtizede dolgozó szakember. A BME oktatója éppen 20 éve szerzett diplomát a KJK gépészmérnök szakán, repülőgépész szakirányon. Kiemelkedő tanulmányi eredményei miatt 1998-ban három műegyetemi tanszék is hívta, de nem állt kötélnek: neki már akkor is a repülés állt a legközelebb a szívéhez. Elmondta: éppen a PhD disszertációján dolgozott, amikor egy megüresedett tanársegédi állást ajánlott neki az egyetem a Vasúti Járművek, Repülőgépek és Hajók Tanszéken. A felkérést örömmel elfogadta, és azóta sem bánta meg, hiszen máig ott tanít. Időközben egy évet dolgozott az atomerőműveket gyártó Areva NP vállalatnál Németországban, és bár többször hívták vissza, ő mégis itthon maradt. Úgy látta, hogy vannak jó lehetőségei itthon is, az idő pedig őt igazolta: eddig összesen 40-50 projektben vett részt, köztük ipari, európai uniós és hazai kutatási pályázatokban. Veress Árpád hasonlóan nagy sikerként könyvelte el azt, amikor többedmagával a Borsodchem gázturbináiban kialakult probléma feltárását segítették. Pár hónap alatt kellett egy olyan numerikus áramlástani programot megalkotniuk, amellyel bizonyították elméletük helyességét. A hathatós munka egy másik hozadéka az lett, hogy az akkori megbízójuk jóvoltából jelenleg is gyümölcsöző együttműködés zajlik a BME-n ipari megbízás keretében.

A Vasúti Járművek, Repülőgépek és Hajók Tanszéken 20 éve dolgozó oktató egyik legfontosabb céljának tartja, hogy a hallgatókat olyan feladatokba vonja be, amelyeknek megoldására valós ipari igény van. Azt vallja, tanári tapasztalat és a piaci szereplők által támasztott igények ismerete nélkül nehéz hiteles ismereteket átadni a fiataloknak. A KJK képzésének egyik nagy előnye, hogy „ismerve a vállaltok szükségleteit a diákok olyan piacképes tudást kapnak, amelynek köszönhetően könnyen elhelyezkednek a szakmai kihívást, valamint megfelelő bérezést nyújtó pozíciókban a diplomaszerzés után.

A KJK szakembere szerint a műegyetemi létnek három fontos alappillére van: az oktatás, az ipari munkában való aktív részvétel és a kutatás. Az a tapasztalata, hogy az egyetemi munka csak akkor hatékony és eredményes, ha sikerül megteremteni az említett tevékenységek közti egyensúlyt. „A befektetett munkának megvan az eredménye" – összegezte a BME-n eddig eltöltött 20 évét Veress Árpád, majd kiemelte:„sokat tanulok a fiataloktól is. Lendületességük, rátermettségük, informatikai felkészültségük segíthet, ha egy új, még ismeretlen kutatási területre tévedünk. A hallgatókra kell a legnagyobb figyelmet fordítani, hogy az együttműködés hatékony legyen".

CZIGÁNY TIBOR, GPK
SZÉCHENYI-DÍJ

„A FIATALOKAT ARRA TANÍTJUK, HOGY A JÖVŐ KIHÍVÁSAIRA TUDJANAK REAGÁLNI"

A legrangosabb állami tudományos elismerésben részesült akadémiai felterjesztésre a BME GPK vezetője. „Nagyon örültem ennek a rangos elismerésnek, mert az egész pályafutásomat végig kísérte, hogy általában fiatalon kerültem fontos tisztségekbe. Ilyen volt, amikor tanszékvezető, MTA doktor, vagy akadémikus lettem. Most pedig a valaha ezzel kitüntetettek közt is az egyik 'legifjabbként', 54 évesen ért a megtiszteltetés" – osztotta meg Czigány Tibor, a Gépészmérnöki Kar (GPK) dékánja, a Polimertechnika Tanszék egyetemi tanára, akit a polimer kompozit anyagok fejlesztésében és a technológiák ipari gyakorlatba való bevezetésében elért kimagasló eredményei, valamint az oktatásban és a kutatói utánpótlás nevelésében végzett kiemelkedő tevékenységéért jutalmaztak Széchenyi-díjjal.

Czigány Tibor az érettségi után a BME Gépészmérnöki Karra jelentkezett, mivel szeretett fényképezni és ott volt finommechanika-optika szak. A sikeres felvételit követően géptervezést tanult, harmadévesen pedig részt vett Váradi Károly, a Gép- és Termektervezés Tanszék egyetemi tanárának csapágytervezési gyakorlatán, majd a diploma átvétele után a professzor marasztalta és tanársegédi állást kínált föl, amit elfogadott.

Czigány Tibor nagyra tartja hallgatóit, tehetségüket, nyitottságukat, emiatt is kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a fiataloknak látványosan, tartalmasan és könnyen befogadható módon adjon elő. „Igyekszünk mérnöki szemléletet és 'tartást' adni ezeknek az érdeklődő, elhivatott, a Gépészmérnöki Karra magas pontszámmal bekerülő fiataloknak. Nem elsődleges célunk, hogy a diploma után azonnal 'a gépsor mellé tudjanak állni', hanem sokkal inkább az, hogy a jövő kihívásaira tudjanak mindig reagálni, képesek legyenek fejlesztőmunkát végezni, amihez a hallgatók nagyon erős alapozást kapnak (matematika, mechanika, hőtan, áramlástan, géptervezés, anyagtudomány, gyártástechnológia stb.)" – hangoztatta a Széchenyi-díjas szakember, hozzáfűzve, hogy ezzel a képességgel viszont nemcsak rövid és közép, hanem hosszú távon is vonzóak lesznek a munkáltatók számára a BME Gépészmérnöki Karon végzett mérnökök.

A professzor az oktatás mellett sok időt szán a kutatásra, doktoranduszaival anyagfejlesztéseken és új technológiákon dolgoznak. Többek között arra keresik a választ, hogy miképpen lehet új funkciót adni a kompozit szerkezeti anyagoknak, például az erősítő üvegszálon átvezetett fény, vagy az erősítő szénszálon átvezetett áram intenzitásváltozása milyen arányban van a szerkezet mechanikai állapotával, vagy a környezeti jellemzőkkel. Hangsúlyozta: a fiatalokkal a jövőben is együtt szeretne dolgozni. Mint fogalmazott: „cél, hogy még több jó hallgató legyen, elvégezzék a képzést, doktori fokozatot szerezzenek, legyen jó állásuk, emellett alapítsanak családot".

KÁROLYI GYÖRGY ZOLTÁN, TTK
TÖRÖK ÁKOS, ÉMK
AKADÉMIAI DÍJ, MTA

ISMÉT MŰEGYETEMI KUTATÓK A LEGRANGOSABB AKADÉMIAI ELISMERÉSSEL KITÜNTETETTEK KÖZT

A két professzort kiemelkedő tudományos munkásságukért jutalmazták az MTA 189. közgyűlésének ünnepi ülésén. A Magyar Tudományos Akadémia (MTA) Elnöksége az utóbbi öt évben elért, kiemelkedő fontosságú kutatási eredmény, szakkönyv, publikáció elismeréseként tizenegy, köztük két BME-s szakembernek adományozott Akadémiai Díjat, amelyet Lovász László, a tudományos köztestület elnöke nyújtott át.

Károlyi György Zoltán, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Nukleáris Technikai Intézet egyetemi tanára, a Természettudományi Kar (TTK) tudományos és nemzetközi dékánhelyettese, az MTA doktora a nemlineáris mechanika, azon belül a lamináris áramlásokban zajló transzportfolyamatok vizsgálata, a kémiai és biológiai aktivitás modellezése folyadékáramlásokban, a stabilitáselmélet és posztkritikus viselkedés elemzése, valamint a szálas biológiai struktúrák modellezése és az ütközési problémák vizsgálata terén elért kiemelkedő, jelentős nemzetközi visszhangot is kiváltó eredményeiért vehette át a kitüntetést.

Török Ákos, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építőmérnöki Kar (ÉMK) Geotechnika és Mérnökgeológia Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára, az MTA doktora pedig a műemléki kőanyagokat és állási folyamataikat bemutató, számos hazai és nemzetközi fórumon publikált, kiemelkedő színvonalú mérnökgeológiai kutatásaiért részesült az elismerésben.

VASÁROS ZSOLT, ÉPK
YBL-DÍJ

„HISZEM, HOGY SOKOLDALÚ TAPASZTALATAINK A MŰEGYETEMI OKTATÁSBAN IS HASZNOSULHATNAK"

Rangos szakmai elismerést kapott az ÉPK Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszék vezetője. „Munkám során arra törekszem, hogy a tervezésben és a napi építészeti gyakorlattól távol eső területeken – mint például a régészet – a keletkező tudás minél jobban be tudjon épülni az oktatásba" – hangsúlyozta Vasáros Zsolt habilitált egyetemi docens, a BME Építészmérnöki Kar (ÉPK) Ipari és Mezőgazdasági Épülettervezési Tanszék vezetője.

Vasáros Zsolt 1997-ben szerzett diplomát a Műegyetemen és a szakmában tett első lépéseit sajátos, kettős érdeklődés jellemezte: építészeti tanulmányai mellett párhuzamosan az ELTE Egyiptológiai Tanszékének vendéghallgatója is volt. „Több évig jártam oda, de végül az építészet győzött, és elengedtem az egyiptológia szakot: annyi mindent – történelmet, holt nyelveket – kellett volna tanulnom, hogy az már nem fért bele az időmbe" A kitüntetett a műegyetemi diplomaszerzés után a Kölni Egyetem Régészeti Intézetében kapott egy éves posztgraduális német állami ösztöndíjat, amit meghosszabbított. „Sokat utazhattam Nyugat-Európába, Egyiptomba, Jordániába, Szíriába, ez ugyanis a '90-es években nem volt olyan egyszerű és magától értetődő, mint manapság, amikor fapados járatokkal bárhová eljuthatunk" – emlékezett az oktató, aki régészeti ásatások építész szakértőjeként kamatoztatta tudását. A díjazottat a sikeres kezdet ösztönözte arra, hogy megalapítsa – Bihary Sarolta belsőépítésszel és a testvérével, Vasáros Ákossal – ma is működő építészirodáját, a Narmer Építészeti Stúdiót. A csapat mára csaknem 200 múzeumi kiállítást tervezett itthon és külföldön, valamint belsőépítészeti munkákat, kisebb-nagyobb múzeumbővítéseket is; ez lett a fő profiljuk.

Vasáros Zsolt szerint a tervezés személyes kompetencia: ez a jogosultság személyhez kötődik, nem céghez, nem egyetemhez. A BME nem tervezőiroda, itt az infrastruktúra sem áll rendelkezésre. Mivel sok hallgató a jövőben tervezőként szeretne dolgozni, az alkotói tevékenységet akarja gyakorolni, ezért lényeges hogy tervezést olyanok tanítsanak, akiknek van praxisuk, vagy gyakorló építészek és ismerik a napi problémákat. A tervezési konzulensüket a diákok választják meg: ezt nemcsak a férőhely-szám, hanem az is befolyásolja, hogy látják-e az oktató valós szakmai teljesítményét" – fejtette ki az Ybl-díjas szakember.

„Hiszek abban, hogy az eddig megszerzett, nagyon speciális ismeretünk olyan közegben hasznosulhat, mint a Műegyetem, amely így a válság építészi kezelésének különleges területen is kompetenciát szerez" – összegezte Vasáros Zsolt Ybl-díjas oktató.

KOMÓCSIN ZOLTÁN, KJK
RECSKI ANDRÁS, VIK
TREFORT ÁGOSTON-DÍJ

RANGOS ÁLLAMI KITŰNTETÉST ADTAK ÁT A VIGADÓBAN

„Életükkel, tudásukkal példát mutatva járultak hozzá a magyar örökséghez" – méltatta az ünnepségen jelenlévő magas színvonalú egészségügyi és oktatói munkát végző szakembereket Kásler Miklós, az emberi erőforrások minisztere, aki Horváth Ildikó egészségügyért és Bódis József oktatásért felelős államtitkárral közösen adta át a díjakat.

Az oktatás érdekében hosszabb időn át folytatott kiemelkedő tevékenysége elismeréseként Trefort Ágoston-díjban részesült: Komócsin Zoltán, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Kar Közlekedés- és Járműirányítási Tanszékének adjunktusa, valamint Recski András, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki és Informatikai Kar Számítástudományi és Információelméleti Tanszékének egyetemi tanára.

KOVÁCS ÁDÁM, GPK
MAGYAR ARANY ÉRDEMKERESZT POLGÁRI TAGOZAT KITÜNTETÉS

„A TUDOMÁNY VILÁGÁBA FEKTETETT ENERGIA MEGTÉRÜL"

„Megtiszteltetés számomra ez a díj, a munkám megbecsülésének egy állomása" – mondta Kovács Ádám, a BME Gépészmérnöki Kar (GPK) tudományos és nemzetközi dékánhelyettese, a Műszaki Mechanikai Tanszék egyetemi docense, aki nemzetközi szintű oktatás- és kutatásszervezési, valamint a hazai mérnökképzésben a műszaki mechanika tárgyak oktatása terén végzett magas színvonalú tevékenységéért kapta meg a Magyar Arany Érdemkereszt polgári tagozat kitüntetést. Az oktató hozzátette: „a méltatásban szereplő területek egyikét sem lehet egyedül végezni, ezért az elismerést nem egyszemélyes, hanem a kollégáimmal elért közös sikerként értékelem".

„Már a középiskolai évek vége felé megfogalmazódott bennem: tanítani szeretnék. Matematika és fizika érdeklődéssel egyértelmű volt, hogy műszaki pályára lépek, és jelentkezem a Műegyetemre. A diplomaszerzés után épp azon gondolkodtam, hogyan tovább, amikor megkérdezte az egyik tanárom: lenne-e kedvem a tanszéken maradni. Azonnal igent mondtam" – beszélt az alma máteréhez való kötődéséről Kovács Ádám, aki úgy vélte: az intézményben kiteljesedhetett, miközben a munkája a hobbijává vált. Kovács Ádám 6 éve tölti be a GPK tudományos és nemzetközi dékánhelytettesi posztját. Munkájához tartoznak egyebek mellett az átfogóbb jellegű, kari szintet érintő tudományos pályázatokhoz kapcsolódó feladatok, a doktoranduszképzés felügyelete, a nemzetközi kutatás-fejlesztés helyzetének figyelemmel kísérése és a nemzetközi kapcsolatok ápolása.

A BME egyetemi docense a Műegyetemen töltött 34 éve alatt azt tapasztalta, az oktatásban a legnagyobb kihívást a folyamatos alkalmazkodás jelenti: újra és újra meg kell találni a hangot a fiatalokkal, hogy megértsék, miért érdemes a tudományos életbe energiát fektetniük. Hangsúlyozta: „az én dolgom, hogy olyan környezetet alakítsak ki, ahol a kutatási eredmények értéket képviselnek, tehát nem szabad teljesíthetetlen követelményeket támasztanunk. A dékánhelyettesi munkájának másik fontos része a tudományos életben hazai és nemzetközi szintéren is jelentős eredményeket felmutató Gépészmérnöki Kar hírnevének öregbítése.

A díjak átadásáról, a teljes cikkeket megtalálhatja az egyetem központi oldalán, a www.bme.hu oldalon.

- http://www.bme.hu/hirek/20180612/Palyam_legnagyobb_sikereit_a_Muegyetem_oktatojakent_eltem_meg
- http://www.bme.hu/hirek/20180611/A_kepzes_legfontosabb_reszei_a_fiatalok
- http://www.bme.hu/hirek/20180510/Ismet_muegyetemi_kutatok_a_legrangosabb_akademiai_elismeressel_kituntetettek_kozott
- http://www.bme.hu/hirek/20180516/A_fiatalokat_arra_tanitjak_hogy_a_jovo_kihivasaira_tudjanak_reagalni
- http://www.bme.hu/hirek/20180727/%E2%80%9EHiszem%2C_hogy_sokoldalu_tapasztalataink_a_muegyetemi_oktatasban_is_hasznosulhatnak%E2%80%9D
- https://www.bme.hu/hirek/20181110/Trefort_Agoston-dijat_kapott_a_Muegyetem_ket_oktatoja
- https://www.bme.hu/hirek/20180918/A_tudomany_vilagaba_fektetett_energia_megterul

BME FIEK-ÚT A JÖVŐ FELÉ

Napjainkban nagy szükség van arra, hogy a kutatói közösség és az ipar szorosan együtt tudjon működni, mert csak így jöhetnek létre nemzetközi viszonylatban is versenyképes, megfelelő alapokra épülő fejlesztések, amelyek a piaci igényeket is kielégítik. Ezen az úton haladva indulhatott el két évvel ezelőtt a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal (NKFIH) FIEK_16-1-2016-0007 számú pályázata, amelyből szeletet kaphatott a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem is.

2017. április 1-én a BME 4 jelentős ipari partnerével, a Siemens Zrt.-vel, a Richter Gedeon Nyrt.-vel, a Nokia Solutions and Networks Kft.-vel és a Magyar Villamos Művek Zrt.-vel közösen hozta létre azt az együttműködést, amelynek neve Felsőoktatási és Ipari Együttműködési Központ (FIEK). A pályázat 3,96 milliárd forint támogatást, a résztvevő vállalatok összesen 2 milliárd forint forrást biztosítottak.

EGY ÚJFAJTA SZEMLÉLET

Ez a projekt az egyetem jogi keretein belül megteremtette azt a lehetőséget, hogy a külsős partnerek szoros együttműködésben tevékenykednek az egyetemmel, ezáltal létrehoztak egy újfajta vállalati-egyetemi kapcsolatot. Ehhez kapcsolódik, hogy kevésbé ismert formában a FIEK irányítása egy döntési jogkörrel rendelkező Igazgató Tanácson keresztül valósul meg, amelyben részt vesznek a vállalatok és az egyetem vezetői is, ezzel biztosítva a harmonikus együttműködést. „Fontos, hogy az ipar, a gazdaság szereplői megfogalmazzák, milyen szakértő hozzájárulást igényelnek a tudományos közösségtől, míg a kutatásfinanszírozásért felelős intézményrendszernek kiszámítható és fenntartható környezetet kell teremtenie a kutatói, fejlesztői munkához." A BME legújabb szervezeti egységének rendezett tanácskozáson, Pálinkás József akadémikus, az NKFIH korábbi elnöke nyilatkozta.
Ez az új megközelítés az, amely segíti a központot abban, hogy értéket teremtsen az egyetem keretein belül, kitágítsa látókörét a világ felé és meghatározza azt a jövőképet, hogy mindig naprakészen tudja kezelni a technológia rohamos fejlődését, sőt képes legyen befolyásolni annak alakulását, új innovatív fejlesztések létrehozásával. „A BME FIEK sokkal több, mint egy pályázat: képes arra, hogy a Műegyetem jövőjét építse az elkövetkezendő időszak fiatal munkatársai számára" – jelentette ki Kollár László projektvezető. A projektben résztvevő cégeknek lehetőséget ad ez a pár év közös munka, hogy megfogalmazzák, milyen igényeik vannak a képzésekkel kapcsolatban a felsőoktatás felé, az egyetem pedig fellendítheti tudományos kutatásait olyan formában, hogy új területeket hódít meg, amelyeket aztán a gyakorlatban is használhatóvá tud tenni. Lengyel László a 2017-ben létrejött FIEK igazgatója nyilatkozta, hogy immáron 4 kar (a Gépészmérnöki Kar, a Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar, a Villamosmérnöki és Informatikai Kar, valamint az Építőmérnöki Kar,) csaknem 120 kutatójával dolgoznak együtt a szakmai projektek megvalósításán, ugyanakkor keresik a lehetőséget, hogy ezt a kört bővítsék további karok bevonásával.

HOL TART A PROGRAM?

Az NKFI kiemelt figyelemmel kíséri a közfinanszírozású KFI programok előrehaladását, köztük a két pályázaton nyertes FIEK-konzorciumok célkitűzéseinek megvalósítását is. A három fő közép-magyarországi projekt a terveknek megfelelően halad, ebbe tartozik bele a BME is. A pénzügyi ráfordítás a szakmai teljesítéssel arányos, a projektterv és a fennmaradó feladatok összhangban vannak a projekt célkitűzéseivel.
Olyan infokommunikációs modellek és okos technológiák kidolgozása és kifejlesztése van folyamatban, amely egyedülálló módon fogja össze több szektor ipari képviselőit. Folyamatosan valósul meg a nyílt hozzáférésű laboratóriumi infrastruktúra-hálózat kiépítése 5 laborral (Smart Power laboratrium, Mikro-CHP laboratórium, Moduláris hibrid hajtáslánc laboratórium, Pharmatech laboratórium, valamint az IoT terület IKT laboratóriuma), továbbá a gyógyszeripari és energetikai alprogramokhoz kapcsolódóan közös infokommunikációs elvek, módszertanok alkalmazásával hatékony technológiák és működési, illetve kontroll mechanizmusok kidolgozása. Ennek kapcsán meghatározó együttműködési példát említve Lengyel László elmondta: ilyen az Ipar 4.0 Technológiai Központ kialakítása a BME kampuszán, amely a pályázati projekttől külön ágon futva, de annak célkitűzéséihez illeszkedve a BME FIEK szervezet irányítása alatt valósul meg. „Keressük a további szakmai kapcsolatot a nagyvállalatokkal, hazai és nemzetközi cégekkel; mindebből projektek alakulnak úgy, hogy a saját egyetemünk környezetére adaptáljuk a hazai és nemzetközi lehetőségeket" – osztotta meg Bodzay Brigitta, a BME FIEK igazgatóhelyettese, aki beszámolt arról is: ma már nemcsak új K+F igények jelennek meg, hanem a BME FIEK modellhez is szeretnének új ipari tagok csatlakozni.

AZ 5 LABORRÓL

Az első a Richter Gedeon Gyógyszergyár által támogatott PharmaTech gyógyszer-technológiai labor. A műhelyben elsősorban nem új hatóanyagokat fejlesztenek, hanem a gyógyszergyártás jelenlegi szakaszos technológiáját újítják meg. „Általános célunk az összetett, folyamatos gyógyszer-technológia koncepciójának kidolgozása, melynek várható eredménye a biztonságosabb és versenyképesebb gyógyszergyártási folyamat" - mondja Lengyel László. Mindehhez valós idejű érzékelést, adatfeldolgozást, a gyártással szinkronban futó számítógépes modelleken alapuló azonnali vezérlést és beavatkozást, elemzőeszközöket és mesterséges intelligencia alapú megoldásokat alkalmaznak.

A második egy, a Magyar Villamos Művekkel közös Smart Power szimulációs labor, ahol az ellátásbiztonság növelése, a fenntartható energiaellátás, valamint az energiahatékonyság a meghatározó kutatási témák. „A megújuló energiaforrásokra nagymértékben támaszkodó villamosenergia-rendszer energiamenedzsmentjének valós idejű, laborkörülmények közötti fejlesztése és tesztelése történik itt" - emelte ki Lengyel László.

A harmadik Mikro-CHP laboratóriumban háztartási méretekben keresik a kapcsolt energiatermelés energetikai potenciáljának kihasználását: „A fűtéshez a kazán 40-50 fokos vizet állít elő, az égés viszont jóval magasabb hőmérsékleten történik. Ebből az eltérésből szintén villamosenergiát tudunk termelni" - magyarázta el Lengyel László.

A negyedik labor a Siemens hajtáslaborja. Ez a legnagyobb, több mint 400 millió forintos beruházás, ennek megvalósítása a leginkább időigényes, mivel a közbeszerzések nemcsak jelentős átfutási időt jelentenek, de egymásra is épülnek. Akár 300 kilowatt teljesítményű villanymotorokat percenként 5000 fordulattal, valamint villamos hajtású járművek hajtásláncának minden elemét (motor, generátor, konverterek, akkumulátor) és azoknak kombinációját tesztelik majd a modell-üzemben. A labor kapacitása egyedülálló lesz a régióban. „Szimulálni tudunk majd különböző felhasználásmódokat, így fel lehet mérni és igazolni tudjuk a motorok képességeit" szemléltette az igazgató.

Az ötödik az IKT (információs és kommunikációs technológiák) labor, amelyen keresztül hálózatba kapcsolva az első négyet, egységes informatikai platformot biztosít a kutatási és fejlesztési tevékenységekhez. A digitalizációt a projektben nem különálló területként kezelik, hanem egy horizontális támogató felületnek, amelyik adatot gyűjt, elemez, majd beavatkozik, ha kell. „Az egész életünk ebből a három fázisból áll. Érzékelünk, azaz információkat gyűjtünk be, ezeket eltároljuk és gondolkodunk rajtuk, tehát feldolgozzuk, aztán cselekszünk" mondja Lengyel. Az informatika feladata, hogy hatékonyabbá, versenyképesebbé tegye a laborok, szakterületek munkáját. A laborok közül a többség még idén megkezdi a munkáját, a hajtáslabor azonban méreteiből és összetettségéből adódóan majd 2019 első félévében indul.

IPAR 4.0 TECHNOLÓGIAI KÖZPONT

Az Ipar 4.0 kifejezés arra a napjainkban is zajló ipari forradalomra utal, amely az információs technológia és az automatizált berendezések egyre szorosabb összefonódását, illetve a gyártási módszerek alapvető megváltozását hozza el – magyarán a termelés egyre gyorsabb és önműködőbb lesz. Intelligens gépek szervezik és optimalizálják munkafolyamataikat, a termelési döntések pedig többé nem személyi megfontolások, hanem inkább az egyes munkafolyamatok legrelevánsabb, okos gépek által pontoson rögzített adatai alapján történnek. Lényeges, hogy a gépek munkafolyamatainak optimalizálásához szükséges folyamatos tanulás nem korlátozódik lokációra.

A Technológiai Központ 2018 áprilisától heti több alkalommal, 8-10 fős csoportokban fogadja a programban regisztrált részt vevő kkv-k munkatársait. A központ szakértői a projekt céljain és az Ipar 4.0 technológia általános ismertetésén túl, működő szemléltető eszközök során vezetik végig a látogatót. A kiállított innovációk az Ipar 4.0 egy-egy kulcsterületét mutatják be, a kkv-k megfigyelhetnek autonóm robotot, a logisztika AGV-t (automatizált vezetésű járművet), a digitális ikerpárokat, a kollaboratív robotokat, interaktív gyártástervezés-szimulációt, virtuális beüzemelést, gyártási folyamatvezérlést, kiterjesztetett és virtuális valóság megoldásokat, ERP-MES (vállalatirányítási és gyártásautomatizálási) rendszerkapcsolatot, termelésmenedzsmentet IoT eszközökkel, szenzitív robotot, és gyártócella monitorozó rendszert.
A Technológiai Központ munkatársai a látogatás során válaszolnak a felmerülő kérdésekre, és a bemutatott technológiákhoz kapcsolódó háttéranyagokat is megosztják a résztvevőkkel. Az Ipar 4.0 kiemelt projekt a magyar ipar hosszú távú technológiai fejlesztését elősegítő program, amelynek fő célkitűzése, hogy a hazai termelő kis- és középvállalkozásokkal megismertesse a gyakorlatban is működő Ipar 4.0 technológiákat.

EPILÓGUS

A BME FIEK-nek nincs speciális szakmai kompetenciája, a karok munkáját erősíti és harmonizálja, egybehangolja a tudást és képességeket. Az egyetemen belüli működés szabályozott, egy-egy hallgató, kutató munkájához tanszékvezetői és dékáni hozzájárulás szükséges. A FIEK harmonizáló feladata akkor igazán fontos, amikor egy-egy megoldandó feladat nem csak egy karhoz vagy tanszékhez tartozik. A BME FIEK egy modell, az egyetem karainak összefogásával megvalósuló multidiszciplináris válasz az iparban felmerülő komplex kihívásokra.
Lengyel László szerint az együttműködés már most sikeres, egyre több kutató, oktató és hallgató szeretne közreműködni a projektekben. „Felgyorsító fázisban vagyunk, még fiatal a központ, de a távlatos jövő már elkezdődött. A konkrét eredmények határozzák meg a folytatást, az egyes projektek közben folyamatosan találkozhatunk új gondolatokkal, ötletekkel, amiket kibonthatunk és amelyekre további együttműködéseket, valamint K+F tevékenységeket építhetünk" – mondja. Egyértelműen a hasonló ipari-egyetemi együttműködésekben van a jövő: a kutatás-fejlesztés területén egészíti ki egymást a legjobban az oktatás és piac világa. Az országban több FIEK is megalakult, több egyetem mellett működik hasonló központ. „Rendszeres egyeztetéseket folytatunk több központtal, s igyekszünk tanulni egymástól. A BME-n kialakított modellt szívesen megosztjuk a többiekkel, segítünk abban, hogyan alakítsák ki a legütőképesebb szervezeti struktúrát, s reméljük, hogy mindez később kölcsönös lesz." Több olyan, magas szakmai kompetenciával rendelkező egyetem van, mint a Semmelweis Egyetem vagy a Budapesti Corvinus Egyetem, amelyek keretein belül jelenleg nem működik FIEK. „Jelentős eredmény lenne a K+F kompetenciát és kapacitást kínáló hálózatba bevonni ezeket az intézményeket is, így még erősebb képességet létrehozva„ -mondja.

További érdekességeket a témával kapcsolatban, a forrásul szolgáló www.bme.hu oldalon olvashat.

XXXIV. OTDK A MŰEGYETEMEN

2019. március 21-23-ig a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem ad otthont, a XXXIV. OTDK kettő szekciójának, a Kémia és Vegyipari- és a Műszaki Tudományi Szekciónak, és 21-én, a Műegyetemen lesz az esemény megnyitója is, amelyre mind a tizenhat szekció képviselőit és pályázóit várják. A központi ünnepségen jelen lesznek az OTDT elnöksége mellett az egyetem fenntartójának képviselői is.

MIT IS JELENT PONTOSAN AZ OTDK?

Az OTDK, vagy teljes nevén Országos Tudományos Diákköri Konferencia, az ország legnagyobb tudományos rendezvényeként a tehetséges alkotó fiatalok színvonalas bemutatkozási lehetősége, így fontos eleme a minőségi magyar felsőoktatással kapcsolatos nemzetstratégiai törekvéseinknek. A konferencia hat évtizedes múltra tekint vissza. A konferenciasorozat célja a felsőoktatásban tanuló tehetséges hallgatók munkájának megbecsülése, a tanár-diák kapcsolatok erősítése, támogatása, a diáktudományos tevékenység országos nyilvánossága és elismerése.

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács (OTDT) az oktatásért felelős minisztériummal és a Magyar Tudományos Akadémia fővédnökségével, továbbá a felsőoktatásban érintett minisztériumok és országos hatáskörű intézmények, szervezetek, alapítványok erkölcsi, szakmai, valamint anyagi támogatásával minden páratlan év tavaszán 16 tudományterületi szekcióban hirdeti meg az Országos Tudományos Diákköri Konferenciát. A rendezvénysorozat meghatározó esemény a szekciókat befogadó felsőoktatási intézmények számára, és több ezer pályázó hallgató, konzulens, bíráló, szponzor, valamint érdeklődő tevékeny részvételével zajlik. A szekciókba, amelyek az egyes tudományterületek országos döntői, azok a fiatalok nevezhetnek, akik a megelőző intézményi, kari konferenciákon (TDK) erre teljesítményükkel jogosultságot szereztek. Lehetőséget kapnak a bemutatkozásra és a versenyben való részvételre a határon túli magyar egyetemisták, valamint a kiemelkedő középiskolás kutató diákok is. Az OTDK a legkiválóbb egyetemisták és főiskolások tudományos és művészeti eredményeinek bemutatási és értékelési fóruma, amely ösztönözi az intézményi hallgatói diákköri tevékenységet, támogatja és elismeri a felsőoktatási diáktudományos tevékenység résztvevőit: a tehetséges hallgatókat, konzulenseiket, valamint segítséget ad a kutatómunkában a tovább haladáshoz, a szakmai kibontakozáshoz és a pályakezdéséhez.

TDK-RÓL RÖVIDEN

A magyar iskolarendszer, a magyar felsőoktatás világszínvonalú eredményeiben mindig jelentős szerepet játszott a tanár-diák bensőséges szakmai és emberi együttműködése.

A TDK a Tudományos DiákKör rövidítése. Előzménye, hogy a felsőoktatási intézményekben korábban egy-egy vezető oktató köré gyűlve több hallgató végzett tudományos kutató munkát. Mára a legtöbb esetben valóságos „körről" ugyan nem beszélhetünk, de a lényeg - az oktatott tananyag rutinszerű gyakorlásán túlmutató, tudományos igényességű, vezetett munka - megmaradt. A meghirdetett témák körére, a vizsgálatok milyenségére nincs semmiféle kötött előírás azon felül, hogy mutasson túl a graduális képzésben oktatott tananyagon. Az egyéni érdeklődés, képesség, a ráfordított idő és a konzulenssel való összhang határozza meg, hogy a kutatott téma kidolgozásában milyen messzire jut valaki. Az is előfordulhat, hogy személyes szimpátia alapján maga a hallgató keresi meg oktatóját és kéri meg egy tudományos téma kiírására. A TDK munka eredményeinek bemutatására a BME minden évben - rendszerint november első felében - TDK Konferenciát rendez. A Konferencián való részvétel feltétele a végzett munkát összefoglaló dolgozat elkészítése, beadása és egy szóbeli előadás megtartása. A dolgozat beadását rendszerint fél-egy éves kutató munka előzi meg, de egy jól sikerült nyári gyakorlat, esetleg külföldi részképzésben végzett munka alapján is összeállhat olyan anyag, amiből dolgozat születhet. A legsikeresebb dolgozatokkal a kétévente megrendezésre kerülő országos konferenciára (OTDK) is lehet nevezni. A több évtizedes múltra visszatekintő tudományos diákköri mozgalom a felsőoktatás terén zajló tehetséggondozás leghatékonyabb formájaként bontakozott ki hazánkban. Az önképzés, az elitképzés és a tudósképzés színtere, ahol a kiemelkedő tudósok, mesterek körül kialakuló, serkentő és demokratikus légkör iránt fogékony, tehetséges hallgatóknak az első tudományos sikerek élményét adja.

XXXIV. OTDK A MŰEGYETEMEN

Mára már az ország csaknem minden felsőoktatási intézményében folyik tudományos diákköri munka. Az utóbbi időben nőtt az egyházi intézmények, alapítványi iskolák és a határon túli felsőoktatási intézmények diákköreinek száma, valamint a művészeti egyetemek, karok, tanszékek bekapcsolódása már szinte teljesnek mondható. Arra, hogy valóban tehetséges, kiváló képességű szakemberek kerülnek ki ezekből a tudományos diákkörökből, igen meggyőző bizonyíték, ha az MTA doktorainak, valamint a rendes- és levelező tagjainak névsorát, és írásos bemutatkozásukat megnézzük. Ekkor kiderül, hogy szinte mindenki diákkörben kezdte tudományos pályafutását, itt írta első dolgozatát, s köztük szép számmal vannak olyanok, akik ma is TDK-témavezetők, s olyanok is, akik kiemelkedő diáktudományos tevékenységet segítő tanári munkájukért Mestertanár Aranyérem elismerésben részesültek, vagy az OTDT egyéb rangos kitüntetéseinek birtokosai.

XXXIV.OTDK BME

Az intézmény utoljára a Fizika, Földtudományok és Matematika szekció lebonyolításáért felelt a 2013-ban lezajlott eseményen. Most viszont újra pályázott, méghozzá két szekció együttes megszervezésére. A jelentkezés eredményes volt; ami a Műegyetem TDK történetében is egyedülálló teljesítménynek számít. Mindkét szekció ügyvezető elnöke Józsa János rektor, aki évtizedek óta az Építőmérnöki Kar (ÉMK) és az egyetemi TDK mozgalom meghatározó személye, az OTDT Mestertanár Aranyérem kitüntetettje.

A XXXIV. OTDK-n a Műszaki Tudományi Szekcióban 1050, míg a Kémiai és Vegyipari Szekcióban 450 résztvevőre számítanak. „Az egyes karok (GPK, VBK, ÉMK, ÉPK), valamint a Rektori Kabinet és a Kancellária munkatársai is aktív szerepet vállalnak az előkészületekben. A többnapos esemény az egyetem valamennyi infrastrukturális erőforrását megmozgatja" – árulták el a szervezők, akik beszéltek arról is, hogy a logisztika jelenti az egyik jelentős kihívást: 1500 fő napi háromszori étkezését kell megoldaniuk a Q épületben és a történelmi kampuszrészen. A másik komoly kihívás a biztos informatikai háttér működtetése, amely a weboldal, a

közösségi médiafelületek, az applikációk és a jelentkezéshez szükséges elektronikus felületek kialakítását jelenti. A rendezvény lebonyolításában résztvevők nagy hangsúlyt fektetnek a határon túli magyar hallgatók és tanáraik meghívására (számukra egyéb szakmai események látogatására is lehetőség nyílik a konferencia idején), egyúttal igyekeznek megszólítani az egyetemisták mellett mérnököket foglalkoztató vállalatokat is.

Szintén a 2019. évi OTDK újdonsága, hogy minden szekcióban a néhai Roska Tamás Széchenyi-díjas és Bolyai-díjas villamosmérnök, informatikus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagjának tiszteletére egy-egy kimagasló szakmai eredményt felmutató doktorjelölt prezentál majd. Az előadókat pályázati úton választják ki. A sikeresen jelentkezők komoly pénzjutalomra számíthatnak. Az OTDK történetében rendhagyó módon most először nem kell regisztrációs és részvételi díjat fizetni. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma 62,4 millió forinttal támogatja a Műegyetemet a tehetséggondozó esemény megszervezésében, amely a konferencia költségvetésének nagy részét fedezi. A fennmaradó összeget az egyetem saját és szponzori forrásból biztosítja. Változás, hogy az állami források idén már előre – és nem utólagos elszámolással – kerülnek kifizetésre.

További információt a témában, az egyetem honlapján érhető el: www.bme.hu

XXXIV. OTDK 2019

BME MOBILAPPLIKÁCIÓ

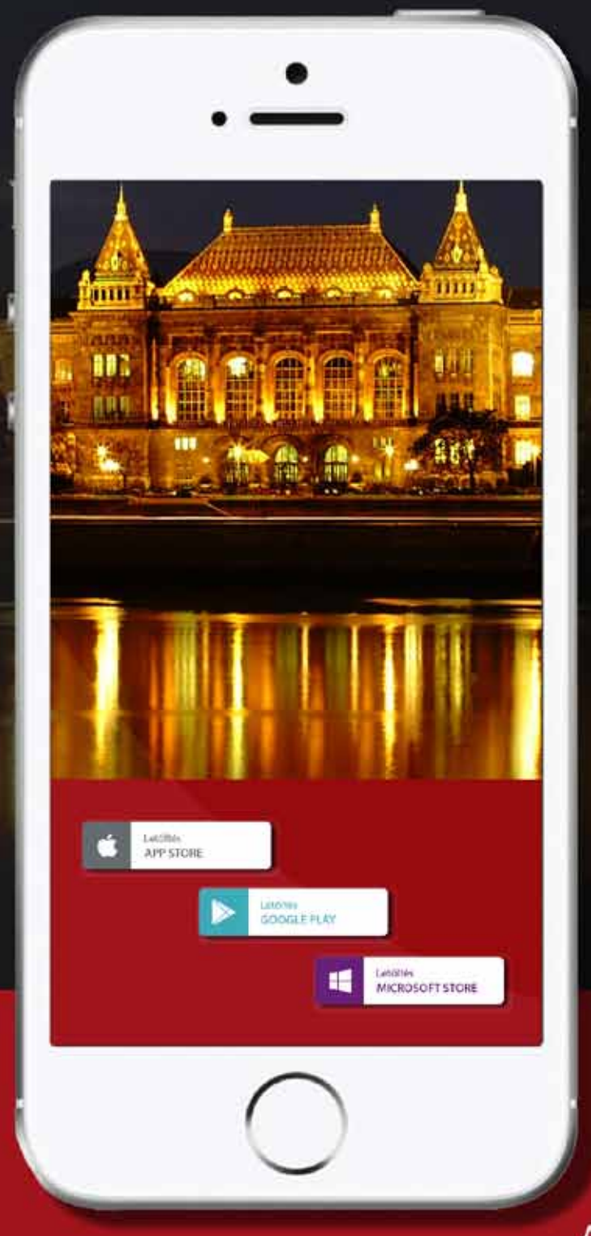

LETÖLTHETŐ AZ ALÁBBI LINKRŐL IOS ÉS ANDROID OPERÁCIÓS RENDSZERRE.

HTTP://BMEAPP.MIK.BME.HU/

FRISS HÍREK
AZ EGYETEM TÉRKÉPE
TELEFONKÖNYV
HASZNOS LINKEK
HIBABEJELENTÉS
INFORMÁCIÓK

„VERSENYMÉRNÖKKÉNT MINDEN HÉTEN A TUDÁSOMAT VISZEM VÁSÁRRA”

Azt olvastam rólad, hogy már gyerekkorodban is rajongtál az autókért. Családi hagyomány volt ez nálatok?
Részben igen, otthon „fertőződtem meg”. Édesapámnak volt egy autós iskolája, ezért ha úgy vesszük, gyerekkoromban amint lehetett, már pedált ért a lábam (nevet – szerk.). Később lettem „rajongó”: minden hétvégén néztem a Forma-1 közvetítéseit, ahol Schumacher volt a nagy kedvencem. Ezek az átszurkolt szombat és vasárnap délutánok meghatározták a pályaválasztásomat is. Reál beállítottságú srác voltam, nem volt kérdés, hogy műszaki, mérnöki pályára megyek. A szüleim próbáltak terelgetni, ám számukra a fő szempont inkább az volt, hogy olyan szakmát válasszak, amit szeretek, és amiről elhiszem, hogy jó lehetek benne. Én első perctől kezdve hittem a „négy kerékben”, így a Műegyetem Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Karát választottam a továbbtanulásom színhelyéül. Osztatlan képzésben szereztem meg a diplomámat, és maradtam doktorandusznak is a Gépjárműtechnológia Tanszéken.

Belekóstoltál a tudományos munkába?
Igen, bekapcsolódtam a tanszéki kutatás-fejlesztési feladatokba. Járműdinamikai mozgások állapotbecslő algoritmusával és járműdinamikai szabályozórendszerekkel foglalkoztam. Kezdetben érdekeltek a dízel motorok, az aerodinamika és a futóművek is. Sok mindent kipróbáltam. Élveztem a kutatói szabadságot, az alkotás és az újdonságok felfedezésének élményét. Részben ez vonzott ebben a pályában. Azzal foglalkozhattam, amit igazán szerettem, és e közben a szakma mélyebb rétegeibe is beleláttam.

Mi lett így a versenyautókkal?
Nem feledtem, sőt, folyamatosan új témákkal rágtam a tanszéki professzorok fülét, szerettem volna valahogy közelebb kerülni a versenyautók műszaki oldalához. Szerencsére ez több módon is sikerült. Egy évtizede az egyik alapítója voltam a műegyetemi Formula Racing Teamnek (FRT). Egy lelkes mérnökhallgatókból álló csapatnak, akik nagyot mertek álmodni. Ez az álom 2008-ban válhatott valóra, amikor megépítettük az első BME-s versenyautót. Büszke vagyok rá, hogy ma már több mint 100 hallgató izgul a Formula Student fordulóin, köztük az öcsém, Dávid is, aki itt kezdte versenymérnöki pályafutását és később a BME FRT élére lépett. A tervezés mellett sokat tanultam itt a csapatmunkáról, az időbeosztásról, a projektmenedzsmenttől és a kooperációról.

Nálad hogy indult a versenymérnökség?
A tanszéket érdekes feladatokkal keresték meg külső partnerek, köztük Czollner Gyula a Zengő Motorsport nevében. Az oktatóim kaptak az alkalmon, tudták, hogy itt ez a Bári gyerek, aki állandóan versenyautókkal akar foglalkozni, így nekem adták ezt a témát. Toboroztam diákokat, akikkel az első magyar Seat Leon szuperkupa versenyeredményeit és az útvonalon gyűjtött adatokat értékeltük. Ez a megmérettetés már jóval a „sufnituning” felett volt, mérnöki kompetenciák is kellettek az elemzésekhez, így jó lehetőség volt a hallgatóknak a terepmunkára. Én is bekapcsolódtam a mérésekbe, és aztán itt ragadtam mérnökpalántaként Zengőéknél Wéber Gábor és Czollner Gyula mellett.

Hogyan kerültél kapcsolatba Michelisz Norberttel?
2007-ben találkoztunk Zengőék csapatában, majd egy évvel később kezdtünk együtt dolgozni. Aztán ő a világversenyre nyargalt át, míg én a Seattal az Európa-kupánál maradtam. Váltást 2011 hozott, amikor Norbi már a BMW-vel indult, és én lettem a versenymérnöke. Együtt haladtunk a száguldó cirkusszal.

Mivel foglalkozik egy versenymérnök?
Az volt a feladatom, hogy a járművet és a versenyzőt minden időben az adott körülményekhez hangoljam. A futamok során adatokat gyűjtök, kiértékelem azokat, és döntést hozok arról, hogy az elemzések alapján milyen beállítások szükségesek az autón ahhoz, hogy jobb eredményeket érjünk el. Sokszor pszichésen terhelt ez a feladat, hiszen döntéseket kell hoznom a rendelkezésre álló információk alapján. Verseny közben nincs idő hezitálni, gyorsan kell mérlegelni, így a rutin, a tapasztalat és pontos ismeretek nélkülözhetetlenek. Fontos, hogy a pilóta és a versenymérnök között szoros bizalom éljen, és akár fél szavakból is megértsék egymást. A technikai lehetőségeken túl ez a siker másik kulcsa. Úgy érzem, ez megvolt köztünk Norbival.

Egy évtizedet töltöttél ezen a pályán. Mi a vonzó a versenymérnökségben?
Én sosem akartam a versenyautó kormánya mögé ülni, sokkal inkább a technika vonzott. Aki valaha sportolt és küzdött valamilyen eredményért, igazán átérzi, hogy mit jelent a versenyszellem, a képességek megmérettetése. Egy versenymérnök a tudását viszi vásárra minden egyes futamon, ami egy nagyon izgalmas mérnöki kihívás, amihez nem árt egy kis intuíció sem. Az ipari és a kutató-fejlesztői munkával szemben itt azonnali kézzel fogható eredménye van a helyes mérnöki döntésnek, a sikerből nemcsak a pilóta, hanem egész csapata részesül. Hatalmas elismerés egy ilyen társaság tagjának lenni.

Mégis abbahagytad ezt a pályát?
Felfokozott életvitellel, állandó utazással, fáradtsággal, kevés magánélettel és szabadidővel jár. E mellett tanítok a kecskeméti Neumann Egyetemen, továbbra is segítem a BME FRT-s hallgatókat és alapítottunk egy saját versenycsapatot. Ezek mindegyiket szinte 120 százalék figyelmet igényel, így valamiből le kellett adnom. A profi versenysport szinte valamennyi oldalát láttam a kis csapattól kezdve a gyári team-ekig, így most visszatértem a gyökerekhez.

SZINTE MÁR AZ EGÉSZ VILÁGOT BEJÁRTA VERSENYMÉRNÖKKÉNT BÁRI GERGELY, AKI NEMRÉGIBEN EGY ÚJ TÚRAAUTÓ VERSENYCSAPATOT ALAPÍTOTT TÁRSAIVAL. PÁLYÁJA A MŰEGYETEMI FORMULA RACING TEAMMEL INDULT.

Mesélj az új csapatról.
Többek között Michelisz Norbival és az öcsémmel, Dáviddal is dolgozunk a M1RA névre hallgató túraautó versenycsapat felépítésén, amely jelenleg nagyon jól szerepel Európa-kupa versenyeken. Én a team technikai vezetője vagyok. Bár még nagyon az elején járunk, élvezzük, hogy egy teljesen új csapat megalkotásán dolgozhatunk, ahol mindent a semmiből kell felépítenünk, kisebb büdzséből, családiasabb környezetben. A M1RA egy fiatal csapat, amelyben saját igényeink szerint formálhatjuk a szervezetet, a versenyeztetést, ami egy újabb mérnöki-menedzseri kihívás, és csak bízni tudunk a sikerében. A csapatban egyelőre még nem Norbi versenyez, szeretnénk a feltörekvő tehetségeknek is bizonyítási lehetőséget biztosítani. Mindannyian elhivatottak vagyunk, a legjobbat igyekszünk kihozni minden egyes futamból.

Abban a ritka helyzetben vagy, hogy a testvéred is ugyanazzal foglalkozik, mint te. Milyenek a családi ünnepek?
Olyan, mintha lenne egy ikertestvérem, akivel hasonlóan gondolkodunk, és jól tudunk együttműködni. A családi ünnepségeken azért nem szakmázunk, és anyukánk az egyik legnagyobb rajongónk. Minden szereplésünket rögzíti és nagyon büszke ránk. Dáviddal együtt dolgozunk a M1RA felépítésén is, szinte félszavakból megértjük egymást. Nem értünk mindenben egyet, de nagyon jól tudunk együtt dolgozni, mindkettőnknek az eredmény és a siker a fontos, amiért mindent megteszünk.

A Műegyetemen alapoztad meg a versenysportban alkalmazott tudást. Jól tudod hasznosítani az itt tanultakat?
Jó és erős alapokat szereztem, amire aztán könnyű volt építkezni. Jó szívvel és büszkén gondolok vissza a diákéveimre és oktatóimra. Előadásaik minden percre maghatározó volt számomra, mind szakmai, és mind emberi oldalról. Mindösszesze néhány éve még én is az iskolapadból figyeltem a tanáraimat, furcsa érzés most a katedra másik oldalán állni. A kedves emlékek mellett a mérnöki elhivatottságot, a problémamegoldás képességét, az újra és az eredményességre törekvést vittem magammal.

A BME FRT csapat egyik első kisfilmje Bári Gergely szereplésével (olvasd le a QR kódot):

https://www.youtube.com/watch?v=XtP6zHhPmyA

Sneider Zita

Bári Gergely szakmai életpályája
2005-ben műszaki rajzolóként dolgozott a Minimax Kft-nél
2006-ban közlekedésmérnöki mesterdiplomát szerzett a BME Közlekedésmérnöki és Járműmérnöki Karán osztatlan képzésen
2006-ban kapcsolóponti erőszabályozással, fékkonstans mérésekkel, oldalkúszás-becsléssel, valamint az Elektronikus Jármű és Járműirányítási Tudásközpontban tapadási tényezők becslésével foglalkozott
2006-2010-ig a BME Gépészmérnöki Kara Gépjárművek Tanszékének PhD-hallgatója
2007-től a Formula Student Team tanszéki koordinátora
2007-től a Zengő Motorsport Kft. versenymérnöke
2009-ben a Knorr-Bremse Kutatólabor kutatója, aktív kormányrásegítéssel és óriás járműkombinációs járásstabilitásával foglalkozott
2010-től a Neumann János Egyetem kecskeméti intézményének tudományos segédmunkatársa

„MINDIG ÖRÖMMEL TÉREK 'HAZA' A MŰEGYETEMRE"

Az építészmérnök szak ma népszerű a hölgyek körében. Így volt ez a ti időtökben is?
Az évfolyam körülbelül harmada volt lány, akkoriban a mi képzésünk számított a „leglányosabb" mérnökszaknak. Ma már sokkal kiegyenlítettebb a nemek aránya. Nemcsak az építészmérnök képzésben, ahol ma nagyjából fele-fele arányban tanulnak fiúk és lányok, sokat javult a gender-arány a többi szakon is. Irigykedtek ránk, lányokra a hallgatótársaink, ám nem volt okuk, én sohasem éreztem előnyét vagy hátrányát annak, hogy nő vagyok. Mindannyiunknak ugyanazokon a nehéz vizsgákon kellett megfelelnünk, és ugyanúgy éjszakáztunk a beadandó házi feladatok miatt.

Mi vonzott ebben a pályában?
Orvos családból származom, és a szüleim szerették volna, ha én is folytatom ezt a hagyományt. Máig nem tudom, hogy mikor volt az a konkrét pillanat, amikor végleg az alkotómunka mellett döntöttem. Mindig szerettem rajzolni, így evidens volt, hogy ebben az irányban szeretnék továbbtanulni. A Műegyetem magas presztízsű és elismert intézmény volt akkor, és az ma is. Pályaválasztása előtt ezt tanácsoltam a lányomnak is, aki szintén építészmérnök szakon tanult a BME-n. A belső építész területet fontolgatta, ám mégis a Műegyetem mellett döntött, ahol általános mérnöki képzést és biztos szakmai tudást kaphatott. Örültünk és támogattuk az elképzeléseit.

Mesélnél a szakmai pályádról?
A Műegyetemnek köszönhetem a családomat is: a férjem szintén építész, akivel még egyetemisták voltunk, amikor a gyermekvállalás mellett döntöttünk. Kismamaként tanultam tovább, és ösztöndíjasként dolgoztam az Alba Regia Állami Építőipari Vállalatnál építészeti szerkesztőként. Később, háromgyerekes édesanyaként nem volt lehetőségem főállásban tervezni, ennek ellenére sohasem engedtem el az építészetet. Három gyerek mellett olyan munkahelyre volt szükségem, ahol a munkaidő kiszámítható, így a székesfehérvári önkormányzat építésügyi részlegénél vállaltam munkát, és igyekeztem mindig valami újat tanulni a szakmámról. A tervezési feladatok éjszakára maradtak, hiszen már elsőévesen megtanultuk az egyetemen, hogy az építészeknek a nap 24 órából plusz egy éjszakából áll (nevet – szerk.).

Mikor és hogyan tértél vissza a műegyetemi iskolapadba?
Az országban először és egyedülállóan a BME indított rehabilitációs környezettervező szakmérnök képzést, ami felkeltette az érdeklődésemet. Ezen a szakterületen a mérnöki ismeretek mellett még inkább előtérbe kerülnek az emberi tényezők, ezen belül is az akadálymentesítés és a sérült, fogyatékkal élők számára a megfelelő életminőséget biztosító közeg megteremtése. Később további képzéseken bővítettem a tudásomat e területen, ami ma már az életem része lett: az Emberi Erőforrások Minisztériuma munkatársaként is részt veszek ilyen jellegű projektekben, és mostanában az éjszakáim egy részét is az akadálymentesítési feladatok töltik ki.

Mennyiben más ez a munka, mint a tervezői megbízatások?
Az építészmérnök szakma egy olyan különleges hivatás, amelyben a humán és a műszaki irány egyesül. Egy tervezőtől nem állnak, nem is állhatnak távol az emberi tényezők, hiszen egy épület, egy otthon, egy munkahely vagy akár egy középület megalkotásánál is a felhasználó, azaz az ember igényeit, szükségleteit kell elsőként megérteni, majd az építészet nyelvére fordítva a valóságban is kivitelezni. A mérnök feladata itt nem egyszerű: bele kell látnia az emberek fejébe, elő kell csalogatni a legmélyebb álmaikat, és megérteni azokat. Számtalan esetben megnehezíti az építész dolgát, ha a partnere hiába tudja, érzi, hogy mire vágyik, mégsem tudja átadni az információkat arról, amit szeretne. Az építésznek ezért elsőként az embert kell megismernie: azt, ahogyan él, amiket szeret, amilyen a természete, és ahogyan öt-tíz-húsz év múlva elképzeli a saját életét. Csak ezeknek az ismereteknek a birtokában gondolkodhat el a tényleges terveken. Ez a szakma tehát jóval több, mint a műszaki tartalom felállítása, van benne alkotóművészet, pszichológia, együttérzés, ami különösen fontos akkor, ha az egyenlő esélyű hozzáférés biztosítása érdekében készül, épül valami.

Kik a célközönsége a rehabilitációs intézkedéseknek?
Elsősorban mozgásukban korlátozott személyek, érzékszervi sérültek vagy mentális problémákkal küzdők, de ide tartozhat időszakosan bárki - például ha babakocsit tol, ha terjedelmes, nehéz csomagot visz, ha begipszelték a lábát - akinek valamilyen formában nehézséget okoz a mindennapi boldogulás vagy a munkavégzés a szokásos környezetben. Az ő szükségleteiken próbálunk segíteni. Ami számukra elengedhetetlen, az mindenki más számára kényelmesebb, gondoljunk akár a liftre, akár a jól olvasható irányjelző táblákra, ezért ma már inkább az egyetemes (mindenki számára megfelelő) tervezés a cél.

Mennyire elfogadottak ezek az intézkedések manapság?
Egyre jobban, ám korántsem annyira, mint amennyire szükség lenne rá. Hazai és európai uniós pályázatok kötelező horizontális elemeként megjelenik az akadálymentesítés, valamint az Országos Településrendezési és Építési Követelmények (OTÉK) is előírja, hogy minden közszolgáltatást nyújtó létesítménynek akadálytalanul megközelíthetőnek kell lennie, ám ez sajnos még csak törekvés. Fontosabb szerepet kellene szánni e szempontoknak és növelni a társadalmi elfogadottságot.

SÁRKÖZINÉ CSISZÁRIK CSILLA A BME-N SZEREZTE MEG ÉPÍTÉSZMÉRNÖK DIPLOMÁJÁT, MAJD TÖBB ALKALOMMAL IS VISSZATÉRT ALMA MATERÉBE, AHOL ÚJABB ÉS ÚJABB SZAKMÉRNÖKI KÉPESÍTÉST SZERZETT, NEMRÉGIBEN PEDIG EGY ESÉLYEGYENLŐSÉGI PÁLYÁZATBAN VOLT A BME PARTNERE.

A Műegyetem nemrégiben fejezett be egy esélyegyenlőségi pályázati projektet, amelyben te is részt vettél. Elárulnád a részleteket?
A BME Kanvellária Hallgatói Szolgáltatási Igazgatósággal (HSZI) működtünk együtt egy olyan programban, amelynek célja a munkáltatók és a fogyatékossággal élő hallgatók közötti kapcsolat erősítése. Egy jól átgondolt és sikeres projektet vitt véghez az egyetem, amelyben több lépcsőben támogatták a fiatalokat. Többek között létrehoztak egy karrierkiadványt, amelyben önismereti gyakorlatokkal segítik az érintett hallgatók munkaerő-piacra lépését, tájékoztatták őket a munkaerőpiaci lehetőségekről, munkajogi kérdésekről és a foglalkoztatást támogató eszközökről. A BME munkatársai egyénre szabott karrier-tanácsadási lehetőséget biztosítottak, ahol a pályaválasztással, munkába lépéssel kapcsolatos kérdéseket beszélték át a résztvevőkkel. Életre hívtak egy egyedi kompetenciafejlesztési programot is, amelyben a stresszkezelés, a csapatmunka és munkahelyi kapcsolatok, az önismeret és kommunikáció, valamint a vállalkozói készségek témákról tartottak továbbképzéseket. Érzékenyítő tréningeket szerveztek a projektben résztvevő HSZI-munkatársaknak és azoknak a munkáltatóknak, akik rész- és teljes állású gyakornoki programokat hirdettek a fogyatékkal élő diákoknak. Támogatták azokat a szakembereket is, akik a már elhelyezkedett fiatalok beilleszkedését segítik a foglalkoztatóknál. A nemrégiben zárult programban sok műegyetemi fiatalnak tudtunk együttes erővel segíteni.

Több képzésen is részt vettél a BME-n. Milyen volt a visszatérés?
Kicsit olyan, mintha hazajönnék. Számomra a történelmi kampusz jelenti a nagybetűs egyetemet, ide kötnek az emlékek és a patinás épületek is közel állnak hozzám. Mindig nagy várakozással tekintek az ötévente megrendezett évfolyam-találkozónk elébe, ahol minden beszélgetés olyan, mintha újra diákok lennénk. Ilyenkor felidézzük a régi emlékeket, például a külső helyszínen tartott rajzóráinkat. Egy kis horgász széken ülve, csőtollal rajzoltunk a budai várban, amikor turisták jöttek oda hozzánk, szép kis összeget ajánlva a képeinkért. Másnap le kellett adnunk a rajzokat, így nem tudtak annyit fizetni, amennyiért odaadtuk volna a házinkat!

Az emlékek mellett milyen tudást, ismeretet vittél magaddal a Műegyetemről?
Azt az erős szakmai alapot, amit itt szereztem, használtam és használom azóta is, bármely területen is dolgozom éppen. Az egész életemre hatással vannak azok a „skillek", amelyeket itt szereztem: a teherbírás, a problémamegoldás, a mérnöki gondolkodásmód és a sokszínűség, azaz annak elismerése, hogy több jó megoldás és vélemény létezik. A Műegyetemen tanultam meg, hogy nyitottnak kell lennünk újdonságokra, bátran érvényre juttathatjuk az elképzeléseinket, közben pedig szem előtt kell tartanunk az általános célt és nem szabad elvesznünk a részletekben. Itt tanultam meg azt is, hogy a kihívásoktól nem megrettenni kell, hanem örülni nekik. Ezeket mind magammal hoztam a nagybetűs életbe, ezek segítenek abban, hogy bátran váltsak, és különböző területeken sikeresen és örömmel tevékenykedjek.

Sneider Zita

Sárköziné Csiszárik Csilla szakmai életpályája

- 1983. március - 1992. szeptember az Alba Regia Állami Építőipari Vállalat építészeti szerkesztője
- 1987-ben okleveles építészmérnök diplomát szerzett a BME-n
- 1992. szeptember - 1996. június a székesfehérvári Jáky József Szakközépiskola tanára
- 1997. június - 1998. február a Larus Holding Kft. tervezője
- 1998-ban közigazgatási alapvizsgát tett
- 1998. február - 2011. október Székesfehérvár Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala építésigazgatási előadója
- 2002-2003-ban rehabilitációs környezettervező szakmérnök képzésen vett részt, és szerzett oklevelet a BME-n
- 2004-ben közigazgatási szakvizsgát tett
- 2010-ben foglalkozási rehabilitációs szakértő oklevelet kapott a BME-n
- 2011-ben rehabilitációs szakmérnök végzettséget szerzett a BME-n
- 2011 októberétől az Emberi Erőforrások Minisztériuma rehabilitációs referense

„A MŰEGYETEMEN FORGATNI OLYAN ÉRZÉS, MINTHA HAZAJÖNNÉK”

Kommunikációs érdeklődési területtel korántsem magától értetődő, hogy valaki a Műegyetemet választja továbbtanuláskor. Nálad hogy volt?
Családi hagyomány nálunk a BME-s diploma. A szüleim és a nagyszüleim is mérnökök. Édesapám viccelődött is azzal, hogy „az az ember, akinek műegyetemi diplomája van”. Bár humán érdeklődésű voltam, azzal már kiegyezett, ha a BME-re jelentkezem. Ma már nem bánom, hogy megfogadtam a tanácsát.

Honnan ered a média iránti érdeklődésed?
Már gimnazistaként az Újbuda TV-nél szereztem gyakorlatot. Egy 11. kerületi tehetségkutató versenyen indultam: alkotói és előadói kategóriákban lehetett nevezni, én az előbbit nyertem meg az írásaimmal. A következő évben már, mint szerkesztő gyakornok vettem részt a megmérettetés szervezésében. Itt szerettem bele a televíziózásba.

Hogyan folytatódott ez az elhatározás érettségi után?
A Műegyetem kommunikáció és médiatudomány alapképzésén tanultam, emellett az írott sajtóban is szerettem volna kipróbálni magam. Az egyetem Műhely című lapjának újságíró képzésére jártam, majd a lap újságírója és közélet rovatának vezetője lettem. Rengeteget tanultam a diáklapnál, még ma is ebből a tudásból táplálkozom az írásbeli anyagok elkészítésénél. Több lábon szerettem volna állni, amelyhez kézenfekvőnek tűnt, hogy a BME-n folytassam a tanulmányaimat: vezetés és szervezés mesterszakra jelentkeztem. A szenvedélyemnek élve azonban ezzel párhuzamosan elvégeztem a Komlósi Oktatási Stúdió riporterképző médiaiskoláját is. Szerencsére hamar kaptam műsorvezetői munkát, de pár év után elkezdett hiányozni az a rendszeresség és kiszámíthatóság, amit az egyetem nyújtott. Ekkor döntöttem úgy, hogy PhD-képzésre jelentkezem, és a tudománykommunikáció területén fogok kutatni. Még az elején tartok, a második évnél, de jövőre már tanítani is fogok, amit nagyon várok.

Televíziónál vállaltál munkát az egyetem mellett. Miért a TV, és miért nem az írott sajtó?
Mindkettő közel áll hozzám: másért fontosak számomra, más-más oldalamat mutathatom meg. Az újságírás inkább magányos alkotói folyamat, ahol elmélyedhetek a gondolataimban, míg a TV és az előadói feladatok extrovertált személyiséget igényelnek. Bennem mindkettő megvan: szeretek szerepelni és aktív kapcsolatot tartani a közönséggel, ugyanakkor szívesen dolgozom visszavonultan, „molyolósan” is. Számomra együtt a kettő jelenti a teljességet. Bármelyiknek a hiányát megérezném, de ha mindenképpen választanom kellene, akkor a televíziózás valamelyest közelebb áll hozzám.

Mesélj egy kicsit a munkádról, a műsorról, amelyet szerkesztesz, vezetsz.
A Novumban a legújabb tudományos eredményekről számolunk be közérthető nyelven. Heti magazinműsor, ahol az innováció, a tudomány és a technológia van a középpontban. Tudósítunk a hazai fejlesztésekről, találmányokról, informatikai és technikai vívmányokról, mindezt ifjú tehetségek, startup vállalkozások és kutatók tolmácsolásában. Nagy előnnyel indulok a műegyetemi múltammal.

Mit értesz ez alatt?
Abban a különleges helyzetben vagyok, hogy egy nívós műszaki, mérnöki egyetemen tanulhattam kommunikációt, ami nagyon izgalmas vállalkozás volt. Ebben az interdiszciplináris környezetben, két „világ” mezsgyéjén töltöttem a diákéveimet. Humán érdeklődésem ellenére sohasem éreztem mostohának ezt a helyzetet, sőt, élveztem, hogy mérnök aggyal gondolkodó oktatóktól tanulhatok. A BME-n olyan közegben tanulhattam és tanulok most is, ahol egymástól – sokszor nagyon – távoli területek szakemberei találkoznak és közösen dolgoznak valami újnak a létrehozásán, ismeretlen összefüggések feltérképezésén.

Milyen reputációja van ma a tudománykommunikációnak?
Riporterként azt tapasztalom, hogy a kutatók kiválóak a saját tudományterületükön, ám néhányan nehezen kommunikálnak a munkájukról, eredményeikről, és inkább bizalmatlanok a média képviselőivel szemben. A riporterek is félnek a tudományos témáktól, ha tehetik, inkább elkerülik őket. Közben pedig a közönségnek igenis joga van tudni, milyen tudományos kutatásokat finanszíroznak az adóforintjaikból, arról nem beszélve, hogy a mindennapi életük során is sok olyan döntést kell hozniuk, amelyekhez tudományos ismeretekre van szükségük: például hogy elektromos vagy dízel autót vegyenek-e, hogyan oldják meg a házuk fűtését és energiaellátását, vagy éppen milyen orvosi terápiára bízzák magukat, ha betegek lesznek. Így a tudományos ismeretterjesztésnek kiemelt szerepe és helye kell legyen a közmédiában. Riporterként és PhD-hallgatóként is azon dolgozom, hogy a kutatókat minél közelebb hozzam az emberekhez, és érdekeltté tegyem őket a köznyelvi megfogalmazásban. Műsorszerkesztőként azt látom, hogy a műegyetemi kutatók szerencsére nyitottak a szereplésre, és a tanszékek is törekednek arra, hogy minél több fórumon bemutassák a munkájukat. Hálás feladat visszatérni a BME-re, számomra olyan, mintha hazajönnék.

Említetted, hogy szabadúszóként dolgozol. Mire jut még időd a televíziós szereplés mellett?
Kommunikációs és prezentációtechnikai tréningeket tartok, konferenciákra készítek fel előadókat, PR-kiadványokat és PR-filmeket készítek, de a kedvencem a rendezvények műsorvezetése, ahol egy-egy esemény háziasszonya lehetek. Emellett igyekszem időt szakítani az alkotómunkára is: novellákat és verseket írok, bár ma már jóval kevesebbet, mint korábban.

Publikálod is ezeket az alkotásokat?
Két évvel ezelőtt szerzői kiadásban megjelent az első verseskötetem „Akarsz róla beszélni?” címmel. Hatalmas élmény volt ez a projekt. Hámori Zsófia, a BME kommunikáció szakáról ismert fotós barátnőm készítette az illusztrációkat, és egy rendhagyó könyvbemutatóval indítottuk útjára a kötetet. Egy Bazilika melletti bárban, borkóstolóval egybekötött bemutatót tartottunk, a versek mellé pedig Kocsis-M. Brigitta borsort ajánlott a szintén kommunikáció szakos barátom, Majer Milán, aki azóta a borszakértő szakmát is kitanulta.
De a közelmúltból is van élményem: a „Hét perc” című novellám bekerült a JCDecaux legjobb 20 írása közé, így 2018 nyarán fővárosi és vidéki buszmegállókban olvashatták a járókelők az írásomat, ami a tervek szerint bekerülhet a legjobb művekből válogatott zsebkönyvbe is.

Mik a tervek a jövőre nézve?
Nagyon szeretem a Novumot, de magazinműsorként ebben nincs lehetőség mélyinterjúkra, tudósportrék készítésére. Pedig iszonyú fontos lenne a tudományos munka emberi arcát megmutatni, mert gyakran úgy gondolnak a kutatókra, mint valami csodabogarakra, akik a valóságtól elrugaszkodva, elvonultan és magányosan dolgoznak valami megfoghatatlan vagy érthetetlen dolgon. Jó lenne megmutatni, hogy a tudósok nem a tudomány papjai, hanem ők is emberek, olykor hétköznapi problémákkal, érzésekkel, álmokkal és kihívásokkal, amelyeknek megpróbálnak megfelelni. Célom, hogy a tudományt és a kutatókat közelebb hozzam a közönséghez, köztük a pályaválasztás előtt álló fiatalokhoz, akik előtt példaként állhatnak ezek a sikeres hazai szakemberek.

MÉRNÖKÖK KÖZÖTT SZERETTE MEG ÉS TANULTA A KOMMUNIKÁCIÓ ALAPJAIT, AMELY AZÓTA A HIVATÁSÁVÁ VÁLT. MA MÁR RIPORTERKÉNT TÉR VISSZA ALMA MATERÉBE KOCSIS-M. BRIGITTA, A GTK KORÁBBI KOMMUNIKÁCIÓ SZAKOS HALLGATÓJA.

Kocsis-M. Brigitta szakmai életpályája

- 2005-ben az Újbuda TV szervezésében lezajlott „Múzsák csókja” tehetségkutató verseny alkotói kategóriájának 1. helyezettje
- 2006-2009-ig az Újbuda TV szerkesztő gyakornoka
- 2009-2012-ig a BME Műhely című lapjának Közéleti rovatvezetője
- 2011-ben kommunikáció és médiatudomány szakos kommunikátor BA-diplomát szerzett a BME Gazdaság- és Társadalomtudományi Karán (GTK)
- 2013-ban szerkesztő-riporter oklevelet szerzett a Komlósi Oktatási Stúdióban (KOS), megnyerte a Zsigmond Márta Médiadíj hallgatói kategóriáját, majd még ebben az évben szerkesztő-műsorvezető lett a közmédia Novum című tudományos műsorában
- 2014-ben vezetés és szervezés szakos közgazdász MA-diplomát szerzett a BME GTK-n és egész évben prevenciós előadásokat tartott az online zaklatásról középiskolákban a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, Társadalmi Kapcsolatokért Felelős Államtitkárságának „Az Internet nem felejt” című projektje keretében
- 2014-2017-ig a Ridikül Magazin újságírója
- 2015-ben a Média a Tehetségekért Díj print kategóriájának 3. helyezettje, és a Zsigmond Márta Médiadíj profi kategóriájának 2. helyezettje
- 2015-2016-ig a Komlósi Oktatási Stúdió oktatási igazgatója
- 2016-ban megjelent „Akarsz róla beszélni?” című verseskötete
- 2017-ben Hevesi Endre Tudományos Újságírói Díjban részesült és megkezdte tanulmányait a BME-GTK Tudományfilozófia és Tudománytörténet Doktori Iskolájában

Az összes ipartanodai hallgatóság kivánatai.

1. A pesti kir. József-ipartanodának minél előbb öszmüegyetemmé (Polytechnicum) átalakitása.
2. Az intézetnek mindenkép megfelelő épület.
3. Egy öszmüegyetemhez illő minél előbbi tökéletes fölszerelés.
4. Az öszmüegyetem igényeinek megfelelő könyvtár, s ennek tanulók általi használhatása.
5. A bécsi polytechnicumtól, valamint egyéb tanintézetektől tökéletes függetlensége.
6. Minden rendes tanár tartozzék vagy már létező, vagy általa szerkesztendő magyar tankönyv szerint előadni.
7. A szükségekhez képest tanársegédeknek minélelőbbi kinevezése.
8. Franczia, olasz nyelv, rögtöni díjmentes hallgathatása, s az angol nyelv minélelőbbi tanítása.
9. Szabad tanítás és tanulhatás.
10. Az intézet hallgatóságának a tanári ülésekbeni **képviselete.**
11. Magán és rendes hallgatók tetszés szerint, évenkint vagy tanfolyam végéveli nyilván vizsgálata.
12. **Az igazgatást tanári ülésekre** kivánjuk átruháztatni, közbizodalmú tanár elnöklete alatt.

Pest, april 9. 1848.

Az összes ipartanodai hallgatóság határozatából

MAKAI VINCZE
jegyző.

TUDTAD-E?

170 évvel ezelőtt, 1848 tavaszán nemcsak a márciusi ifjak fogalmazták meg követeléseiket Mit kíván a magyar nemzet címmel. A Műegyetem elődintézményének számító Ipartanoda diákjai is közreadták a maguk 12 pontját. Lényegében a műegyetemmé szerveződést, megfelelő épületet, felszerelést és könyvtárat követeltek magyar nyelvű tankönyvekkel, valamint ingyenes nyelvoktatást, szabad tanítást, hallgatói képviseletet, végül függetlenséget a bécsi polytechnikumtól és az egyetem autonómiáját.
A forradalmat követően az egész oktatásügy területén változások kezdődtek, elkészültek a felsőoktatás átalakításának tervei, köztük a műszaki oktatási intézmények modernizálására vonatkozó javaslatok. A hallgatók által megfogalmazott követelések ezekkel a reformtörekvésekkel estek egybe, illetve valósultak meg szinte teljes egészében az 1867-es kiegyezést követően.

Erre a műegyetemi szerepvállalásra emlékeztünk idén, rendhagyó formában is. A BME néhány éve köztudatba robbant nyári tudományos táborának, a Gyerekegyetemnek egyik újdonsága volt az a szeminárium, ahol elődeik 1848-as 12 pontját ismerhették meg a gyerekek. A felső tagozatos diákok pontokba foglalták gondolataikat, saját helyzetükre, környezetükre reflektálva, azaz ők is megfogalmazhatták mára érvényes 12 pontjukat. Ezekből kiderült: nem tartanak a keményebb tanulástól és a fegyelemtől, egyúttal szeretnének több elgondolkodtató feladattal megismerkedni az iskolában.

Mit kívánnak a BME gyerekegyetemisták milyen az az iskola, ahová jó járni?

1. Legyenek jó állapotú épületek, **modern bútorok** és nagy udvarok.
2. Legyen több **tiszta mosdó** és wc papír mindenhol.
3. Legyen ingyenes és jó a **menzakaja**, kedvesek a konyhásnénik.
4. Legyen **free wifi** és digitális tábla minden iskolában, kapjon mindenki tabletet a jegyzeteléshez.
5. Legyenek **digitális tankönyvek**, a hagyományosak pedig ne másoktól megörököltek, összefirkáltak.
6. Reggel **később kezdődjön** az iskola.
7. Legyenek rövidebbek és **érdekesebbek az órák, cserébe keményebb a tanítás**.
8. Osszák el a nyári **szünet** egy részét a tanévre.
9. A tanárok kapjanak több bért, legyenek rendesek és **fegyelmezzenek jobban.**
10. A tanítás és a számonkérés ne csak a lexikális tudásra épüljön, **lehessen gondolkodni.**
11. Hosszabb idő legyen a szakosodásra, **ne kelljen minden tárgyat végig tanulni.**
12. **Ne legyen verekedés** az iskolában, viselkedjenek a diákok is normálisan.

HALLGATÓI SZOLGÁLTATÁSI IGAZGATÓSÁG

Fő feladatai között kap helyet a hallgatói szervezetek működésének figyelemmel követése, segítése, a hallgatói juttatások intézése, a közéleti tevékenységek infrastrukturális hátterének biztosítása, és nem utolsó sorban, a hallgatók szakmai és emberi támogatása különféle tanácsadási tevékenységek révén. „A Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóság legfontosabb célja az, hogy a BME hallgatói a maguk teljességében élhessék meg az itt töltött éveket, és támogatást, válaszokat kapjanak, ha eltévednek a hallgatói lét olykor szövevényes világában." nyilatkozta Nagy Gábor a HSZI Igazgatója.

Az Igazgatóság legtöbb munkatársat számláló része a **Tanácsadási Osztály,** ahol a hallgatók pszichológiai, tanulmányi, esélyegyenlőségi és karrierépítő támogatását végzik. A hallgatók oktatáson kívüli életéhez nyújtanak kötetlen, gyakorlati haszonnal járó, élvezetes programokat. Az egyéni tanácsadásra hatalmas az igény. A tanácsadói munka során tapasztalt eredményességük erősítette meg azt a szándékot, hogy a pszichológiai tanácsadási szolgáltatást is folyamatosan fejlesszék. Ehhez mérten a tréningalkalmak száma is folyamatosan nő, köszönhetően az egyre magasabb számban érdeklődő diákoknak. Témáikat igyekeznek a beérkezett igényekhez igazítani, a paletta igen széles, amiből választani lehet például: a stresszkezeléstől, önbizalomfejlesztéstől, tanulásmódszertanon, a karriertanácsadáson át, egészen a vezetői készségfejlesztésig.

Az Osztályhoz szorosan kapcsolódik a tavasszal és ősszel megrendezésre kerülő háromhetes Felkészítő napok programsorozat szervezése és lebonyolítása, mely nyitott jelenlegi és egykori hallgatók, valamint külsős érdeklődők előtt egyaránt. A **Felkészítő Napok** alatt előadásokon, tréningeken, kétszemélyes tanácsadási helyzeteken, próbainterjúkon keresztül válhatnak az álláskeresés, karrierépítés mestereivé a látogatók. Továbbá minden évben igyekeznek a jól bevált programokat is megtartani, emellett pedig jelen vannak az álláskeresés területén hasznos tapasztalattal bíró szervezetek, személyek.

Minden hallgatót arra bíztatnak, hogy éljen a HSZI kínálta színes lehetőségekkel. Bővebb tájékoztatást személyesen az R épület II. emeletén kaphatnak az érdeklődők, vagy tájékozódhatnak az igazgatóság honalján is: https://hszi.bme.hu/

EGYETEMI ÉLETBE VALÓ BEILLESZKEDÉS A SPECIÁLIS IGÉNYEKHEZ IGAZÍTVA

JÓL JÖNNE VALAMI PLUSZ TÁMOGATÁS AZ EGYETEMI ÉVEIDBEN? FORDULJ HOZZÁNK, HA SAJÁTOS NEVELÉSI IGÉNYŰ DIÁK VAGY!

A legtöbb egyetemre felvételiző középiskolás számára az, hogy felvették őket a választott egyetemükre egy igazi örömhír, ugyanakkor a beiratkozás közeledtével a lelkes készülődés sokszor párosul aggodalommal, félelemmel. Ez az élmény talán azon kevés jelenségeknek egyike, amelyen minden frissen felvett hallgató osztozik, egyénenként változik persze, hogy a lelkes bizakodás, vagy a szorongás az erőteljesebb. Ami biztos, hogy teljesen helyénvaló, ha az ember tart egy kicsit az első félévtől, hiszen ez az időszak az egyetemen teljesen más, mint amit a diák oktatás címén megtapasztalt eddigi élete során. Különösen igaz ez a speciális igényű diákokra, hiszen nekik a mindennapi életben is plusz feladatokkal kell szembe nézniük.

Nemzetközi példák azt mutatják, hogy a sikeres egyetemi pályafutás, illetve a hosszútávú „bennmaradás" kulcsidőszaka az első félév, mely során a hallgatók olyan élményeket szereznek az egyetemmel kapcsolatban, amelyek hosszútávon határozhatják meg az egyetem iránti elhivatottságukat, szakmai és szociális fejlődésüket. Az úgynevezett átvezetési támogatások pontosan ebben az izgalmas, kihívásokkal időszakban hivatottak segíteni az elsős hallgatóknak a beilleszkedésben, és a bennmaradásban.
Átvezetési támogatás alatt azoknak a szolgáltatásoknak az összességét értjük, melyeken keresztül a középiskolából egyetemi közegbe való átlépés támogatása történik, elősegítve a frissen felvett hallgatók akadémiai és szociális integrációját. Vince Tinto szociológus, aki már évtizedek óta kutatja az egyetemre való bejutás, illetve a sikeres egyetemi évek változóit, elméletében az integráció két szintjének sikerességét határozza meg a mérvadónak:

1. akadémiai integráció (a teljesítmény sikerességét, illetve az akadémiai munkába való bekapcsolódás sikeressége, melynek alapja az oktatókkal való kölcsönös, jó kommunikáció),
2. szociális integráció (vagyis az egyetem „szövetébe" való bekapcsolódás, kortárskapcsolatok, támogató hálózatok kialakulását).

E
z a fajta kapcsolattartás különösen fontos lehet a speciális igényű (továbbiakban SI hallgatók) hallgatók számára, mivel az általános egyetemkezdési kihívásokon túl, számukra megjelenhetnek specifikus nehézségek az egyetemi élet megkezdésében, illetve a hosszútávú integráció megalapozásában. Elegendő, ha csak a beiratkozás napjára gondolunk. A nagyobb évfolyamokon, szakokon egyszerre akár több száz hallgató vesz részt az adott szak beiratkozásán, adminisztratív teendők sora mellett rengeteg fontos tájékoztatás hangzik el a képzés és az egyetemi élettel kapcsolatban. Ebben az információáradatban még a legfelkészültebb hallgatók is könnyen elveszítenek egy-egy kulcsfontosságú tudnivalót.

Vannak azonban hallgatók, akiknek az ilyen típusú helyzetek (sok ember együttes megjelenése, hangzavar, stb.) különösen nehezen kezelhetők lehetnek. Ennek a kialakult jelenségnek rengeteg kiváltó oka lehet, onnantól kezdve, hogy ezek a helyszínek sokszor nincsenek megfelelően akadálymentesítve, odáig, hogy az elhangzott értesítések olyan formátumban kerülnek a hallgatókhoz, amivel egy tanulási zavarral, látássérüléssel, vagy éppen autizmussal élő ember nehezen tud mit kezdeni. Mindez azt eredményezi, hogy már az első oktatási napot megelőzően hátránnyal indul egy SI hallgató, holott tudása, képességei alapján ugyanolyan esélye van a sikerre, mint az átlagos hallgatótársainak.
2018 őszétől a Műegyetemen, kísérleti jelleggel két ilyen átvezetési támogatási módszer került bevezetésre: az SI hallgatók felkészítő nyárvégi tábora, illetve egy kortársmentor-program, képzett hallgatók bevonásával.

Mi az a „peer mentoring", vagyis mit csinál egy kortársmentor?
A kortársmentor hálózatok az utóbbi években egyre elterjedtebbé váltak a felsőoktatási ellátásszervezésben, különös tekintettel a SI hallgatók támogatásában, egyetemi integrációjának és tanulmányi haladásának elősegítésében. A mentoringon belül elérhetőek olyan programok, amelyek szorgalmazzák a kortárssegítők felkészítését és mentorként való foglalkoztatását helyezik a középpontba.

Feladataik közé tartozik például:

- adminisztratív feladatokban való segédkezés (pl. regisztráció, tárgyfelvétel, pályázatok)
- egyetemi életben való (az SI hallgató szükségleteihez illesztve) részvétel elősegítése
- rendszeres kapcsolattartás a mentorált hallgatóval
- tanulásmódszertani, tevékenységszervezési támogatás
- nem-akadémiai jellegű kapcsolat kialakítása, amely az együttműködésen alapul, de tiszteletben tartja a tanácsadó és a mentorált személyes határait

A fentiek mellett attól függően, hogy az adott felsőoktatási intézmény jellege milyen további különleges beavatkozásokat/szempontokat kíván meg, bővíthető ez a szerepkör, szem előtt tartva a kortársmentorok terhelhetőségének korlátait.
Jelenleg viszonylag kevés jó minőségű hatásvizsgálat áll rendelkezésre a SI hallgatók támogatásának hasznosságáról, a meglévő adatok javarészt kontrollcsoport nélküli, sokszor kvalitatív beszámolókból származnak. Egy több mint 5000 publikációból 22 peer-reviewed cikket mélyebben elemző metaanalízisben[1] hét olyan beavatkozást azonosítottak, melyek pozitívan befolyásolták a támogatottak fejlődését. Többek közt a következő területeken találtak a mentorprogrammal összefüggő változást a szerzők[2]:

- énhatékonyság, önbizalom és érdekérvényesítési készségek fejlődése
- döntéshozatali és problémamegoldó készségek fejlődése
- társas készségek fejlődése
- tanulásszervezési készségek fejlődése
- karriertervezési készségek fejlődése
- szülői bizalom erősödése a fiatal képességei kapcsán
- szülők tudásának bővülése a függetlenedés támogatásában
- közösségi integráció erősödése
- számítógépes ismeretek fejlődése

Megállapítható tehát, hogy a különböző mentorprogramok sokrétűen hatnak a bennük résztvevők életére, olyan készségeket erősítve, melyek összességében nagymértékben segíthetik a hallgatók egyetemi integrációját, illetve az iskolai közegből a munkaerőpiacra történő átlépést. A Műegyetemen jelenleg egy olyan rendszer bevezetése zajlik, amelyben a SI hallgatókat képzett kortársmentorok segítsék egyénre szabottan, attól függően, hogy kinek milyen területen jön jól egy tapasztaltabb, felsőbb éves hallgató támogatása, hozzáértése.

[1] Lindsay, S., Hartman, L. és Fellin, M. (2016)
[2] A felsorolt hatások a 22 programra vonatkoznak, melyek célkitűzéseiben, illetve a vizsgált változókban nem voltak azonosak

ESÉLYEGYENLŐSÉGI TÁMOGATÁS A BME-N

A nyári felkészítő tábor

A felkészítő tábor célja az, hogy a hallgató egyetemi életének már a „0. napján" kapcsolatba léphet az Esélyegyenlőségi csapat munkatársaival, hallgatótársaival, és a tanácsadókkal. Ennek révén a SI hallgató a kezdeti időszak, amúgy is nagy megterhelést jelentő adminisztratív és szociális eseményeire (pl. gólyatábor, regisztrációs hét, tárgyfelvétel stb.) már olyan alapkészségekkel érkezhet, amelyekkel gördülékenyebbé, sikeresebbé válhat a tanévkezdés.
Egy ilyen kritikus időszak felvezetéséhez, készségalapozáshoz remek lehetőséget biztosíthat egy felkészítő tábor, ahol a frissen felvett hallgatók többek közt:

- workshopokon, interaktív előadásokon, helyszínbejáráson ismerkedhetnek meg az egyetemi élet különböző aspektusaival, mindezt nyugodt körülmények között, az évkezdési nyüzsgés előtt
- megismerkedhetnek más SI hallgatókkal is
- hallhatnak az egyetem által biztosított különböző esélyegyenlőségi támogatásokról, illetve arról, hogy hogyan vehetik ezeket igénybe
- készségfejlesztő foglalkozásokon készülhetnének fel olyan, az egyetemi integrációhoz kapcsolódó helyzetekre, mint például a gólyatábor, a kollégiumi elhelyezés
- alaptechnikákat tanulhatnak stresszkezelés és tevékenységszervezés témákban

Ez egy új támogatási forma, a terület újszerűsége miatt a kapcsolódó tudásanyag is inkább az egyetemek sajátja, ami miatt fontos az átvezetési támogatásokban tapasztaltabb külföldi egyetemek szakembereitől való tanulás lehetősége. A Műegyetemen az Esélyegyenlőségi csapat egy Erasmus tanulmányúton tanulhatott ezekről a módszerekről. A megismert egyetemeken, ahol ilyen táborok szervezésével is segítik a SI hallgatókat, a résztvevők rendre arról számoltak be, hogy magabiztosabban, felkészültebben tudtak nekifutni az első félévüknek, valamint, hogy a tábornak hála már az első nap tudták, hogy kitől kérhetnek és kaphatnak is segítséget. A fenti célok mentén 2018 augusztusában a Műegyetemen is megrendezésre került az első nyári felkészítő tábor, amely alatt a résztvevő elsőéves hallgatók két nap alatt hasznos tájékoztatásban részesülhettek az egyetem mindennapjairól, fontosabb első féléves teendőikről, emellett pedig megismerhették új társaikat is. Ez utóbbi különösen azért fontos, mert vannak SI hallgatók, akik nem tudnak, vagy nem szeretnének részt venni a gólyatáborokban.

Összességében tehát megállapítható, hogy ez a fajta preventív szemlélet, amely most már kialakulóban van minden felsőoktatási intézményben, segíthet abban, hogy az újonnan felvételt nyert hallgató sikeresen ki tudja bontakoztatni a benne rejlő potenciált és virágzó teljesítményt tudjon nyújtani saját szakterületén.

HALLGATÓI SZOLGÁLTATÁSI IGAZGATÓSÁG

Németh Ádám, Demjén Zita

PÁLYASZOCIALIZÁCIÓ
SEGÍTÉSE, MÁR AZ EGYETEM ALATT IS!

Sokan azt gondolják, hogy azért hasznos a pszichológusok jelenléte az egyetemen, mert segítenek feldolgozni a tanulmányi kihívásokkal járó stresszt. Amellett, hogy ez valóban a feladataink közé tartozik, hosszútávon is hozzájárulunk a BME-s hallgatók sikerességéhez. Kezdi gondolatmenetét a témával kapcsolatban András Bálint, a Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóság (HSZI) egyik pszichológusa.

A versenyképes szaktudás és nívós diploma akkor váltják majd be a hozzájuk fűzött reményeket, ha az egykori hallgatók képesek maximálisan, de tudatos mértékletességgel kihasználni az ezekből származó lehetőségeket. Ezek olyan készségeket, döntési elveket igényelnek, amelyek értelemszerűen nem részei a műszaki képzésnek – ezen a ponton kapcsolódunk be a felkészítésükbe mi, a HSZI csapata.

A sikeres karriermenedzsmenthez először is szükséges eloszlatni néhány hiedelmet, és felhívni a figyelmet olyan tényekre, amelyeket a hétköznapi tanuló és munkavállaló nem tekint evidensnek. Az első ilyen, hogy a „pályaválasztási döntés" nem a serdülőkort lezáró egyszeri megpróbáltatás, hanem kisebb-nagyobb intenzitással visszatérő fejlődési feladat. Ennek jelei már az egyetemi évek alatt is tapasztalhatók, ahogy a hallgatók egyre jobban elmélyednek a választott területen, döntéseket kell hozni szakirányokkal, specializációkkal, gyakorlatokkal kapcsolatban. A döntési kényszer nem szűnik meg a későbbiekben sem, különösen egy olyan gyorsan változó területen, mint a műszaki tudományok. A választott szakma dinamikája mellett azonban nem érdemes figyelmen kívül hagyni az egyéni változásokat sem. Fontos, hogy a hallgatók a „karrier" kifejezést ne csak szakmai értelemben használják, hanem integrált formában, ami tekintettel van az élet többi területére.

HALLGATÓI
SZOLGÁLTATÁSI
IGAZGATÓSÁG

Belegondolva, teljesen életszerű, hogy olyan magánéletben hozott döntések, mint a házasság vagy gyerekvállalás formálják az egyén pályáját, így pályaválasztási helyzetként is értelmezhetjük őket.
Ugyanígy, ha az egyén komolyabb szabadidőstevékenységbe kezd, elköltözik a szüleitől (vagy visszaköltözik), aktívabban kiveszi a részét a politikai életből, gyakorlatilag pályaválasztási döntést hoz. Bármelyik életszerepben teszünk egy lépést, az kihat az összes többi életszerepre is, tehát a dolgozói életszerepünk is érintett lesz. Érdemes tehát a pályafejlődés lencséjén keresztül is átvizsgálni az életvezetési kérdéseket.

De mit takar a pályafejlődés? Milyen szintjei, folyamatai vannak? Nem meglepő módon, a pályaválasztási döntés első lépése, hogy elfogadjuk, hogy döntési helyzetben vagyunk. Valójában ez nem olyan egyszerű, hiszen az egyén gyakran túlságosan elmerül a hétköznapi problémákban ahhoz, hogy kognitív és/vagy érzelmi kapacitást tudjon áldozni arra, hogy azon elmélkedjen, hol tart éppen az élete. Mégis, előbb-utóbb foglalkozni kezdünk a témával – szerencsés esetben előre tervezünk, kevésbé szerencsés esetben a döntés-kényszer kopogtat az ajtón. A következő lépésben elemezzük a helyzetünket: mire van szükségünk, milyen erőforrásaink vannak, kell-e segítséget igénybe vennünk? A lehetőségekkel való munka során azt vesszük észre, hogy egy ideig – már-már túlterhelően – egyre több választható út van. Csak tudatos prioritáslistával, elképzelésekkel tudunk ezek között szelektálni. Itt különösen nagy hangsúlyt kap az egyén értékrendje, munkastílusa, érdeklődése és további kompetenciái, melyekkel – többek között – tematikus tréningeken foglalkozhat nálunk. A kezelhető mennyiségű opció szintetizálása után történik meg a részletek kidolgozása, illetve az elköteleződés – optimális esetben érzelmi, kognitív és viselkedéses értelemben is – valamelyik terv mellett. A kivitelezési szakasz után nem szabad elmulasztanunk a folyamat kiértékelését sem. Pályaválasztási szempontból kulcsfontosságú kérdés, hogy mit gondolunk a korábbi döntéseinkről. Sikeresen oldjuk-e meg ezeket a feladatokat, egészséges kompromisszumokat kötünk, megalkuszunk vagy sodródunk? A későbbi életvezetési kérdéseknél biztosan szükség lesz némi önbizalomra és optimizmusra, amit a reális, nem túl engedékeny és nem túl kritikus önelemzés adhat.

Összességében, azért érdemes pszichológust bevonni a hallgatók felkészítésébe, mert a pályafejlődési folyamat bármelyik stádiumában el lehet akadni, s mivel ez pszichés szempontból összetett kompetenciákat igényel, minden egyes elakadásnál más-más beavatkozási stratégiával tudunk segíteni. Talán nem árulok el nagy titkot azzal, hogy bizonyos problémákra már ez a cikk is hatékony beavatkozás lehet. A szakirodalom szerint ugyanis az egyik tipikus elakadás az elégtelen mennyiségű és minőségű ismeretek a pályafejlődési folyamattal kapcsolatban.

SZABADULÓSZOBA

A Hallgatói Szolgáltatási Igazgatóságnál többek között azzal foglalkozunk, hogy felkészítsük a diákokat a munkaerőpiaccal járó kihívásokra, fejlesszük azokat a személyes és szociális készségeiket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy érvényesüljenek társas helyzetekben. Számos módszer áll rendelkezésre ehhez a misszióhoz: ismeretterjesztő kiadványokat készítünk, rendszeresen tartunk előadásokat, tréningeket, lehetőség van részt venni egyéni konzultáción karrier vagy személyes témákban.

E sokrétű profil kialakulása után mégis továbbra is foglalkoztatta a csapatot a kérdés: nincs-e még valami igazán friss, kreatív ötlet a tarsolyunkban? Így indult útjára a szabadulószoba ötlete, mely tudomásunk szerint jelenleg egyedülálló kezdeményezés a felsőoktatásban.

A helyszín egy régi iroda, ami egy fiktív, konfliktusokkal terhelt munkahelynek ad helyet, ahol a történet szerint a játékosok pályakezdők, az első napjukon. A kitalált dolgozók karikírozott, de a valódi életből átvett játszmái állítják a résztvevőket feladatok sorai elé. A teljesség igénye nélkül, meg kell fejteniük a passzív-agresszív kolléga által hátrahagyott félig kimondott üzeneteket, meg kell érteniük egy olyan vezető gondolkodásmódját, aki lélekben még mindig egy start-up vállalatot irányít, fel kell deríteniük a konkurenciával való rivalizáció hatását a cégre, és el kell mélyedjenek az asszertív kommunikáció elveiben egy kifejezetten inadekvát módon kommunikáló környezetben. A hétköznapi értelemben vett rejtvények kedvéért a komolyabb pszichológiai érdeklődést igénylő feladatokat, választható mellékküldetésként kapják a játékosok, ám ezekben is érvényes az általános alapszabály: mint minden szabadulószoba esetén, a folyamat motorja a csapatmunka, a közös problémamegoldás.

A HSZI külön trénert biztosít a játékhoz, aki segít feldolgozni a tapasztalatokat, önreflexiókat. Az játék utáni visszajelző-kör egyrészt segít tudatosítani a csoportdinamika főbb szempontjait, segít rendszerben gondolkodni az egyéni képességek, gondolkodásmód hozzáadott értékéről. Emellett, lehetőség van beszélgetni azokról a munkahelyi problémákról, amelyeket a játék kiparodizál. Hogyan érdemes megbeszélni a konfliktusokat, hogy kezeljük a feszültséget? Hogyan osszuk fel a munkát a csapatban? Mit tegyünk, ha haszontalannak érezzük magunkat, vagy unatkozunk a csoportos munka folyamán? Mikor segíti a haladást egy értekezlet, és mikor hátráltja? Miből vesszük észre, hogy strukturált vagy strukturálatlan feladattal van dolgunk? Milyen trükköket tudunk, amelyek segítik a jó időbeosztást? Hogyan választ magának egy csoportvezetőt, és milyen tulajdonságok fontosak egy formális vagy informális vezető számára?

Ennek folyományaként implicit módon bekerült a programba a karrierépítés, helyes önéletrajzírás és vállalati kultúra témaköre is, ami további lehetőség arra, hogy a hallgatók pályafejlődésük szempontjából fontos kérdéseket tegyenek fel. Ezeknek a kérdéseknek a megfogalmazásával önismereti és pályaismereti szempontból is többet profitálhatnak egy szakmai gyakorlat során, vagy a munkaerőpiaci elhelyezkedés korai éveiben.
A szabadulószoba lényegében egy rendhagyó eszközökkel kivitelezett tréning. Nem titkolt célja, hogy szórakoztassa a jelentkezőket, emellett fontos célkitűzés olyan kompetenciák fejlesztése, amelyek meghatározóak lehetnek a fiatalok pályafejlődésében.

András Bálint, HSZI

GENERÁCIÓK A MŰEGYETEMEN

AKIK A SIKERES MÉRNÖKÖK KÉPZÉSÉRE TETTÉK FEL AZ ÉLETÜKET

Fotó: Philip János

GENERÁCIÓS INTERJÚSOROZATUNKBAN EZÚTTAL EGY APÁVAL ÉS FIÚVAL BESZÉLGETTÜNK. MINDKETTEN A BME EGYKORI ÉPÍTŐMÉRNÖK HALLGATÓI, MAJD OKTATÓI, AZ ÉPÍTŐMÉRNÖKI KAR KORÁBBI DÉKÁNJA ÉS JELENLEGI OKTATÁSI DÉKÁNHELYETTESE: LOVAS ANTAL ÉS LOVAS TAMÁS.

LOVAS ANTAL a hajdúböszörményi Bocskai István Gimnázium reál tagozatán végzett, ahol több matematika és fizika versenyen vett részt és már első osztályos korában úgy gondolta, mérnök szeretne lenni, bár az építőmérnök fogalmat akkor még nem ismerte. Harmadikos korában nyáron geodéták mellett is dolgozott, majd az Építészmérnöki Karra adta be jelentkezését. Ám a sors a szabadkézi rajz felvételi vizsga képében döntött: végül szerkezet-építőmérnöknek vették fel. Tanulmányait egyéves – pontonos-hidász – katonai szolgálat után kezdhette meg. 1971-ben végzett (majd 1975-ben mérnök-matematikai abszolutóriumot tett ugyanitt), ezt követően tanársegéd, 1979-től adjunktus, 1997-től docens, dékánhelyettes, majd 2005-től nyolc éven keresztül dékán. Kutatási területe az élettelen és élő szerkezetek modellezése, szerkezetek megerősítése, biomechanikai kísérletek.

FIA, TAMÁS pályaválasztási motivációját szülei foglalkozása (mindketten építőmérnökök) már nagyban meghatározta, hiszen gyermekkorától kezdve jelen volt életében a mérnöki minta. Szülei meséltek a munkáikról, illetve már általános iskolásként is sokszor bejött édesapjához„a tanszékre" (ez akkoriban a Mechanika Tanszék volt, később Lovas Antal a Hidak és Szerkezetek Tanszék oktatójaként dolgozott). „A K épület kisgyerekként is lenyűgöző volt, akkoriban inkább a méretei miatt, de például számítógépet is a tanszéken láttam először. Édesanyám egy idő után sokat dolgozott otthon, így már gimnazistaként kipróbálhattam, hogy működik a rajzgép, a digitalizáló tábla, mire jó egy CAD rendszer" – vallott gyermekkora meghatározó élményeiről. Lovas Tamás az általános iskolában és a gimnáziumban is matekból és fizikából jeleskedett, így valóban adott volt minden. A Városmajori Gimnáziumban érettségizett, majd 1999-ben szerzett okleveles földmérő és térinformatikai mérnök diplomát, 2005-ben pedig PhD fokozatot. 2003 óta a Fotogrammetria és Térinformatika Tanszék munkatársa, 2009-től egyetemi docense, 2016 óta a kar oktatási dékánhelyettese. Kutatási területe a légi lézerszkennelt adatok feldolgozása, osztályozása, modellezése, a földi lézerszkennelés pontossági vizsgálata, földi lézerszkennelt adatok feldolgozása, modellezése, valamint térbeli adatnyerési technológiák összehasonlító vizsgálata.

Műegyetemi hallgatói életük meghatározó élményeire visszaemlékezve Lovas Antal elmondta: kollégista volt, nagyon erős kollégiumi önkormányzattal. Már az első év második félévében szervező titkárnak, másodévesen pedig kollégiumi titkárnak választották meg. Harmadéves korában hozták létre a szakmai köröket, amelyeket oktatóik is szívesen látogattak. Emellett kiemelte az előadásokhoz, gyakorlatokhoz kapcsolódó szakmai kirándulásokat, építkezés-látogatásokat is. A könnyedebb időtöltést a hétvégi ún. „ötórai tea" (táncos-zenés) rendezvények jelentették, illetve hallgatói évei alatt alakult meg a Drönk is. „Összességében nagyon jó közösségi élet jellemezte ezt az időszakot" – hangsúlyozta. Lovas Tamás számára az egyetem nagyon pozitív változás volt a gimnáziumhoz képest, főként, mert szűkebb témakörökben mélyülhetett el. Neki is nagyon fontos volt a közösségi élet, nemkülönben a nemzetközi kapcsolatépítés, amely már akkoriban is elindulhatott diákkorban. Negyedévesként és végzősként is részt vehettek nemzetközi geodéta diáktalálkozón Spanyolországban, ám az Erasmus ösztöndíjas utazás lehetőségét már csak doktoranduszként használta ki 2000-ben (Tamás jelenleg a kari Erasmus Bizottság elnöke).

A saját diákkorukhoz képest a legnagyobb változásokat Lovas Antal abban látja, hogy hallgatókorában az előadások és gyakorlatok látogatása magától értetődő volt. Továbbá a zárthelyik és vizsgák pótlására több lehetőség volt, igaz, hogy ha valaki egy tárgyból a vizsgaidőszak végén sikertelen volt, az egész félévet ismételni kellett. Akkoriban több volt az egyetemi tanulmányokat segítő előadássorozat is. „Abban az időben nem volt a tanterv része a végeselemes módszerek alkalmazása, így azt Szilágyi tanár úr a Mechanika Tanszékről egy féléves szakmai körös előadássorozat keretében oktatta" – hozta fel példaként. „Voltak persze ismeretterjesztő diavetítések is, ne feledjük, nem volt még internet és igen korlátozottak voltak az utazási lehetőségek, ezért az utazási beszámolók nagy népszerűségnek örvendtek."
Tamás a legnagyobb különbségnek a 20 évvel ezelőtti és mostani hallgatók között azt látja, hogy többen vannak, akik nem igazán tudják, mik is akarnak lenni, valamint sokkal kisebb a közösségi összetartás, arányaiban kevesebb hallgató vesz részt a közösségi életben, az öntevékeny és szakmai körökben, a kari rendezvényeken, illetve az ő diákkorában hamarabb kialakult bennük a szakmai identitás is. „Ez egyfajta tudatosság: mihez kezdek majd a diplomámmal és miért szükséges az adott specializáció (akkoriban szakirány) tárgyait elvégezni, másrészt egyfajta szakmai büszkeség. Ugyanakkor a mai hallgatók bizonyos szinten érettebbek, önállóbbak, tudják, hogy kezükben a sorsuk és talán nyitottabbak is a teljesen új területek felé. Mást kapnak a középiskolától, mint 20 éve, ehhez alkalmazkodnunk kell" – hangsúlyozta.

Az oktatói pálya és a Műegyetem melletti döntést hasonlóan mondták el.
Lovas Antal negyed-ötödéves korában érezte úgy, hogy tetszene neki az oktatás, szívesen maradna. Ekkor már rendszeresen dolgozott különböző tanszékek ipari megbízásaiban, minden évben TDK-zott, és bár vállalati ösztöndíjas volt, a népköztársasági ösztöndíjának köszönhetően az ösztöndíjas éveinek megfelelő időszakot nem kellett utána a vállalatnál eltöltenie, így diplomázás után valóban maradhatott az egyetemen.
Fiában is csak végzősként merült fel, hogy jelentkezzen doktorandusznak, viszont amint elkezdett oktatni, hamar eldöntötte, hogy szívesen maradna ezen a pályán hosszabb távon is, mivel nagyon megszerette az oktatást, amiben már doktoranduszként sikerei voltak (ezt az OHV eredmények is visszaigazolják).

Az oktatómunkán túli tevékenységüknek, a kari közéletben való részvételüknek is hasonlóak voltak a motivációi.
Lovas Antalt kezdettől érdekelte az oktatásfejlesztés. Az 1970-es évek második felétől tagja volt a Kari Tanácsnak. Az 1980-90-es évek fordulóján induló tantervreformba is bekapcsolódott, innen pedig egyenes út vezetett az 1997-es oktatási dékánhelyettesi megbízatáshoz, amely rövidesen az oktatásfinanszírozási feladatokat is maga után vonta. 2000-től kari képviselője, majd 8 évig vezetőségi tagja volt a 12 évig tartó EUCEET (European Civil Engineering Education and Training) nemzetközi programnak, amelyben 102 olyan felsőoktatási intézmény vett részt, ahol építőmérnök képzés folyt; fő célja a bolognai folyamat bevezetése, az európai térség építőmérnök oktatás harmonizációja. 2001-2004 között a Műegyetem stratégiai igazgatójaként is dolgozott. Hosszú éveken át tagja volt az ECCE (European Council of Civil Engineers) szervezetnek, illetve az AECEF (Association of European Civil Engineering Faculties) vezetőség tagja. 2005-től pedig két cikluson át látta el a kar dékáni tisztségét. Éppen akkor indították el a karon a BSc képzést, illetve akkreditálták az MSc képzésüket is, amit 2009-ben, a második dékáni időszaka kezdetén indítottak.
Lovas Tamás 2011-től a Kari ERASMUS bizottság tagja (2013 óta elnöke) és a kar szellemi tulajdon menedzsere, 2015-től az angol nyelvű képzés felelőse. A BSc programjuk átalakításakor tanszékét képviselte az oktatásfejlesztési bizottságban. Így tőle sem volt idegen az oktatásszervezési munka. „Amikor dékán úr 2016 márciusában felkért a dékánhelyettesi feladatok ellátására, tetszett a kihívás, örömmel vállaltam" – emlékezett vissza.

Amikor arra kértem őket, hogy az oktatói és vezetői munkájukból idézzenek fel egy-egy emlékezetes élményt, egymást szépen kiegészítő válaszokat adtak.
Lovas Antal számára a legnagyobb lehetőséget az jelentette, hogy a EUCEET program keretén belül Európa igen sok egyetemét megismerhette és vezetőikkel jó kapcsolatot alakított ki. Büszke a BSc és MSc programok kialakításában és elindításában betöltött szerepére is.
Fia számára oktatóként egy-egy új tárgy eredményes bevezetése, és a színvonalas TDK és diplomamunkák jelentik a legnagyobb sikereket. Dékánhelyettesként a döntések, intézkedések jelentős többsége kompromisszumok sorozatának eredménye, így a sikerélmények inkább a hallgatói tanulmányi ügyek intézéséből adódnak – vallotta be. „Ez hatványozottan igaz a külföldi hallgatók esetében, akiknek új környezetben, családjuktól távol segíthetünk, ez sokszor valóban felemelő érzés."

Egykori és mostani kari vezető tisztségviselőként az egyetem és a kar jelenéről, jövőjéről is megkérdeztem őket.
Lovas Antal felidézte, hogy a 2000-es évek első felének nagy építőipari növekedése (autópálya-, híd-, közműépítések, lakó- és irodaépület beruházások) az ipari megbízások jelentős gyarapodását és 450 fős felvételi létszámot eredményezett. Ezzel egy időben az egyetemen belüli finanszírozás is kiszámíthatóbbá vált. Nagy eredménynek tekinti, hogy a kar tanszékei elfoglalhatták a jelenlegi helyüket a K épületben, azaz – jelentős beruházások és felújítások révén – a kar oktatói méltó körülmények között dolgozhatnak. Úgy látja, hogy a gazdasági válság és a felvételire jelentkezők számának csökkenése érzékenyen érintette a kart, 2012-től jelentősen csökkent – mára már kb. 200 főre – a felvett hallgatók száma. A hallgatói létszám ilyen mérvű apadása a kar gazdasági helyzetét is megingatta volna, ha az angol nyelvű képzés (elsősorban a brazil és Stipendium Hungaricum-os hallgatók) létszáma nem lett volna ilyen kedvező. A BME jövőjéről szólva pedig úgy gondolja: a Műegyetem a mérnökképzés zászlóshajója marad.

Lovas Tamás szerint az építőmérnök szakma nagyon változatos és szép; „éppúgy megtalálja benne számítását az, aki terepi munkára vágyik, mint aki inkább programozna, tervezne vagy modellezne." Építőmérnökre mindig is szükség lesz, az ő feladatuk pedig nemcsak válaszolni a megváltozott ipari igényekre, hanem azokat irányítani. Ennek feltételei itthon leginkább a BME-n adottak. Ugyanakkor sokkal jobban függnek a környezeti tényezőktől, legyen szó akár az iparág megítéléséről vagy a fenntartói szabályozásról, mint 20 éve – vélekedett. A hazai hallgatói létszámok csökkennek, nagy a más intézmények által indított levelező képzések elszívó hatása is. „Erre csak a mostani és jövőbeni felvételizők generációjának igényeihez történő alkalmazkodással válaszolhatunk, az oktatás színvonalának megtartásával, emelésével." Az egyetem jövőjét biztosnak látja. „Amennyi rálátásom van a többi karra, mindegyik a területük hazai éllovasa és egyre gyakrabban számolnak be nemzetközi sikerekről is. Remek oktatóink, kutatóink és kiváló hallgatóink vannak."

Végül arról kérdeztem őket, mit szerettek volna/szeretnének továbbadni az itt tanultakból, a mérnöki mentalitásból. Lovas Antal a pontosságra való törekvést és a mérnöki etika betartását említette. Fiának inkább az oktatásszervezés területén vannak ambíciói: a valóban sikeres mérnökök képzése olyan oktatási módszertan, eszközök és tantervek alkalmazásával, amelyek a teljes képzés alatt fenntartják a hallgatók motivációját, érdeklődését. „Így valóban rendelkeznek majd azokkal a kompetenciákkal, amelyekkel sikeres mérnökök lehetnek és elégedetten gondolhatnak vissza a karon eltöltött időre."

Mit jelent a Lovas-családnak a Műegyetem?
Lovas Antal mellett felesége is az Építőmérnöki Karon végzett vízépítő mérnökként, korábbi cégük is ezen a területen működött. „Most fiam előrehaladását figyelem, örülök és büszke vagyok, hogy ő is az oktatásszervezésben tevékenykedik."
Lovas Tamás a diákévei legszebbjeiként emlékszik az egyetemi évekre, amikor tankörtársai között későbbi feleségét, három gyermeke édesanyját is megismerte. Manapság „egy munkahely, ahová nem stresszesen megyek be, legfeljebb fáradtan távozom."

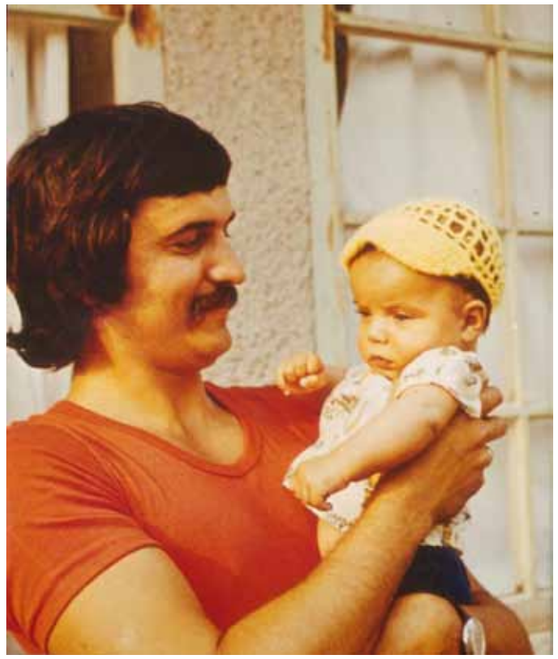

Batalka Krisztina
levéltárvezető
BME Levéltár
Fotó: Lovas Antal és Tamás, valamint Philip János

A sorozat folytatásához várjuk
további műegyetemista generációk jelentkezését!

TESTNEVELÉS

BME TÖBB MINT TESTNEVELÉS...

A BME Sportközpont 2012 szeptemberében nyitotta meg kapuit, amely egy új kezdet volt a Műegyetem sportéletében. Az egyetemi campus közepén elhelyezkedő épület, több mint 3000 nm²-en várja az érdeklődőket, számtalan szolgáltatással. Ilyen létesítmény, nincs még egy az országban. A szolgáltatásokat, korszerű környezetben diákok, BME hallgatók-dolgozók kiemelt kedvezménnyel, öregdiákok és külsős vendégek is igénybe vehetik.

Amit a BME Sportközpontról tudni kell:

A délelőtti órákban a kötelező illetve szabadon választható testnevelésóráké a főszerep, délután viszont átveszi a helyét az egyetemi illetve külsős csapatok foglalkoztatása, továbbá az egyéni érdeklődőknek indított órák sokasága. A kínálat szinte végtelen.

A Testnevelési Tanszék fontos feladata az egyetemes testkultúra, mint az általános műveltség részének hallgatói felé való közvetítése, melyet a testnevelés órákon kívüli tevékenységekkel is igyekeznek teljessé tenni. A testnevelő tanárok az órákon, illetve a sportnapokon rendszeresen végeznek egészségügyi állapotfelméréseket, így a hallgatók visszajelzést kapnak edzettségi állapotukról. Fontos, hogy a hallgatók tisztában legyenek vele, hogy a szervezet a terhelésre milyen válaszreakciókat adhat. Így az egyetemről kikerülve felügyelet nélkül önállóan is tudják majd, hogy melyik mozgásformánál mire kell odafigyelniük. A BME-n dolgozó testnevelő tanárok gyakran adnak a hallgatóknak táplálkozási tanácsokat attól függően, hogy a hallgatóknak milyen egyéni céljaik vannak az edzéssel.

A Testnevelési Tanszék testnevelő tanárai az egyetemi sportrendezvények szakmai segítői. A hallgatói képviselőkkel együttműködve próbálnak évről évre változatosabb és érdekesebb mozgásformákat is megjelentetni a sportnapokon. Nem csak a hallgatóknak szóló sportnapok vannak az egyetemen, hanem az egyetem dolgozóira is gondolva 2018-ban negyedik alkalommal került megrendezésre a BME Családi Sportfesztivál.

Fontosnak tartják továbbá, hogy nemzetközi és hazai egyetemi sportversenyeken a hallgatók minél nagyobb számmal megjelenjenek, minél eredményesebben végezzenek, így öregbítve a BME hírnevét.

Az itt oktató testnevelés tanárok közül többen is tagjai, vezetői a Magyar-, illetve a Budapesti Egyetemi és Főiskolai Sportszövetség bizottságainak, amely az egyetemi sport fejlesztéséhez elengedhetetlen kapcsolat.

A Tanszéken oktatók továbbá támogatják a külföldi diákokat is, tartanak kizárólagosan Erasmus hallgatóknak sportfoglalkozásokat, illetve a testnevelés órákon is várják a külföldi hallgatókat.

Egyedülállónak mondható, hogy a Testnevelési Tanszék évről évre indít önálló Testnevelés- és Sporttudomány Szekciót a Tudományos Diákköri Konferenciákon. A kutatások rendkívül különböző nézőpontokból vizsgálják a sportot. Csak néhány érdekes munkát említve az elmúlt évekből:

- Rendszeresen és alkalomszerűen sportoló egyetemi hallgatók kardiovaszkuláris értékeinek összehasonlító vizsgálata
- Sportágválasztás a személyiségvonások tekintetében
- Prevenció az élsportban
- Az alkohol befolyása a sportteljesítményre
- Látványsportokban alkalmazható taktika- és teljesítményvizualizációs rendszer
- Sportgazdaság
- Hálózatkutatás

TESTNEVELÉSI ÓRAKÉNT VÁLASZTHATÓ SPORTÁGAK:

ATLÉTIKA, LABDARÚGÁS, KOSÁRLABDA, RÖPLABDA, TENISZ, FALLABDA, RICOCHET, TOLLASLABDA, ASZTALITENISZ, ERŐFEJLESZTÉS, SPINNING, FALMÁSZÁS, KORCSOLYA, NINJUTSU, KRAV MAGA, AIKIDO, BOX, IAIDO – JODO, NŐI ÖNVÉDELEM, TÁNC, NÉPTÁNC, AEROBIK, TRX, FUNKCIONÁLIS KÖREDZÉS, JÓGA, ÚSZÁS, GERINCTRÉNING

A BME polgárai részére az alábbi létesítmények állnak rendelkezésre a testnevelési órákon való részvételre, szervezett sportolásra, mozgásigények kielégítésére:

- **BME Sportközpont** (Bertalan L. u. 4-6.)
- **Kármán tornaterem** (Kármán Tódor Kollégium, XI. Irinyi u. 9-11.)
- **Bercsényi tornaterem** (Bercsényi Kollégium, XI. Bercsényi u. 28-30.)
- **BME Sporttelep** (XI. Bogdánfy u. 12.) műfüves labdarúgópálya, atlétikai rekortán futópálya, teniszpályák
- **Tüske Uszoda** (XI. Magyar tudósok körútja 7.)
- **Tüskecsarnok** (XI. Magyar tudósok körútja 7.)

A MI MÚLTUNK, A MI TOPOTÉKÁNK!

ELINDULT A MŰEGYETEM TOPOTÉKA, ÉPÍTSÜK KÖZÖSEN!

Szívesen böngésznél az Alma Mater fotói között? Érdekel, milyenek voltak régen az egyetemi épületek, hallgatók, felszerelések, tanévnyitók, kollégiumi rendezvények, kirándulások? Keresd fel a http://muegyetem.topoteka.hu oldalt!

Van ilyenekről fényképed, meghívód, plakátod, filmed is? Oszd meg velünk! Minden egykori diákunk alkotói közösségünk aktív tagjává válhat!

A Műegyetem Topotéka a BME és közösségei múltjának nyilvános, online gyűjtőhelye. A virtuális gyűjteményben fényképek, dokumentumok, hangfelvételek és más archív anyagok találhatók szakszerűen rendezett és könnyen kezelhető rendszerben.

Az európai uniós projekt célja, hogy magánkézben őrzött dokumentumok az adott közösség minden tagja számára ingyen hozzáférhetők legyenek egyetlen felületen, úgy, hogy közben az anyag szakszerű módon történő rendezése is megvalósuljon. A dokumentumok ráadásul változatos szempontok szerint kereshetők, indexelhetők és pontosan lokalizálhatók is.

Jelenleg 11 ország közel 200 közössége épít ilyen topotékát, Magyarországon főként városok, kerületek (Solymár, Józsefváros, Budafok, Berettyóújfalu, Székesfehérvár, Városliget, Eger, Veszprém). A BME csatlakozásával egy felsőoktatási intézmény elsőként vállalja fel, hogy ilyen módon is közösséget épít és bemutatja múltját.

Az egyetemi levéltár gondozásában működő oldalra kerülő, a hallgatóink, oktatóink és más magánszemélyek által felajánlott dokumentumokat digitalizáljuk (vagy fogadjuk a már digitális verziókat). Az eredeti dokumentumok a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál maradnak, a digitális másolatok kerülnek be a Műegyetem Topotékába, a felajánló engedélyével és az adatvédelmi rendelkezéseknek megfelelve.

Várjuk egykori és jelenlegi oktatók, munkatársak, hallgatók, valamint szakkollégiumok, fotókörök és tanszékek jelentkezését is!

A Műegyetem Topotéka adminisztrátorainak elérhetősége:
topoteka@omikk.bme.hu

NEVER STOP LEARNING

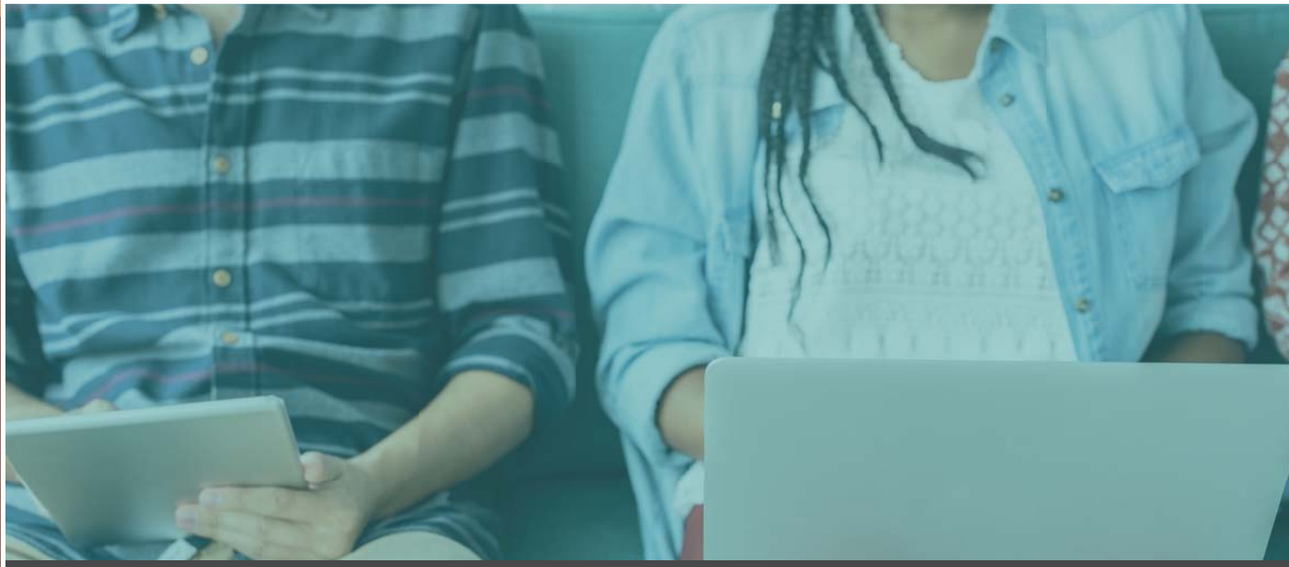

Nyelvi fejlesztés egyetemi környezetben, felkészült oktatókkal a BME területén a BME Idegen Nyelvi Központjában

BME NYELVISKOLA
ahol 9 nyelven és 5 szinten folyik az oktatás

BME TFK
Tolmács- és Fordítóképző Központ, piacorientált szakfordító- és tolmácsképzések, nappali, esti és távoktatással kombinált formában is

NYELVVIZSGAKÖZPONT
ahol 3 szinten és 7 nyelven tehető általános és/vagy műszaki, gazdasági nyelvvizsga

MAGYAR MÉRNÖKI KAMARA

Nyelvi képzések közös szervezéséről született megállapodás a Magyar Mérnöki Kamara és a BME Idegen Nyelvi Központja között, a Magyar Mérnöki Kamara tagjai számára.

A képzések több szintű nyelvi fejlesztést tesznek lehetővé, angol, német, francia, orosz, olasz és spanyol nyelven, illetve igény szerint más nyelveken is.

Jelentkezés, bővebb információ: http://www.nyelviskola.bme.hu/mmk

INYK.BME.HU

ERICSSON
Valósítsd meg önmagad!
Változtasd meg a világot!
Találd meg a jövőd nálunk!
Az Ericsson K+F központjába keresünk informatikusokat, szoftverfejlesztőket!
ericsson.hu/jobs